

วารสาร มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

JOURNAL OF **HU**MANITIES AND **SO**CIAL SCIENCES
SONGKHLA RAJABHAT UNIVERSITY

ISSN 2697-5505 (Print)

ISSN 2697-5491 (Online)

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม - ธันวาคม 2562
Volume 1 No.1 July - December 2019

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ปีที่ 1 ฉบับที่ 1 กรกฎาคม – ธันวาคม 2562

Journal of Humanities and Social Sciences, SKRU

Vol.1 No.1 July – December 2019

Print ISSN: 2697-5505

Online ISSN: 2697-5491

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

Journal of Humanities and Social Sciences, SKRU

วัตถุประสงค์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา เป็นวารสารเพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยอีกทั้งเป็นสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายในมหาวิทยาลัย ระหว่างมหาวิทยาลัย คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจ และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายทางวิชาการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป

นโยบายและขอบเขตการตีพิมพ์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ได้จัดทำวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาขึ้น เพื่อเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์ผลงานวิชาการ อีกทั้งเป็นสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายใน และระหว่างมหาวิทยาลัย แก่คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา และผู้สนใจ ซึ่งจะนำไปสู่การพัฒนาองค์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ต่อไป วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาเปิดรับบทความที่ครอบคลุมเนื้อหาทางด้านสาขาวิชา ดังนี้

- มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
- ศิลปกรรมศาสตร์
- วิทยาการจัดการ
- ครุศาสตร์

กระบวนการพิจารณาบทความ

บทความทุกบทความจะต้องผ่านการพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิที่เชี่ยวชาญอย่างน้อย 2 ท่าน แบบผู้ทรงคุณวุฒิและผู้แต่งไม่ทราบชื่อกันและกัน (double-blind review)

ประเภทของบทความ

บทความวิจัย (research article) และบทความวิชาการ (original article)

ภาษาที่รับตีพิมพ์

ภาษาไทย

วาระการจัดพิมพ์

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาตีพิมพ์ เป็นวารสารราย 6 เดือน (ปีละ 2 ฉบับ)

ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน

ฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม

* โดยในปีแรกเริ่มตีพิมพ์ เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2562

เจ้าของวารสาร

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

การติดต่อ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

160 หมู่ 4 ถนนกาญจนวนิช ตำบลเขารูปช้าง

อำเภอเมือง จังหวัดสงขลา 90000

โทรศัพท์ : 0-7426-0262

แฟกซ์ : 0-7426-0263

อีเมล : re.husoskru@gmail.com

เว็บไซต์ : <https://www.tci-thaijo.org/index.php/husoskru>

ประกาศลิขสิทธิ์

1. ลิขสิทธิ์ของบทความของผู้เขียนและคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา
2. ข้อมูลและความคิดเห็นที่ปรากฏในบทความเป็นความรับผิดชอบของผู้เขียน โดย คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยหรือรับผิดชอบต่อข้อมูลและความคิดเห็นเหล่านั้น
3. ผู้เขียนจะยินยอมให้บทความของตน ซึ่งได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารฯ ทั้งฉบับพิมพ์และฉบับออนไลน์ ได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ทางวิชาการภายใต้ขอบเขตของกฤตสิทธิ์

กองบรรณาธิการ

เจ้าของ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ที่ปรึกษา

อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์พัฒนาระบบการบริหารและพัฒนาหน่วยงาน

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การผลิตบัณฑิต

รองอธิการบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและงบประมาณ

รองอธิการบดีฝ่ายยุทธศาสตร์การพัฒนานักศึกษาและคุณลักษณะบัณฑิต

ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา

บรรณาธิการบริหาร

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ นาถนเรศ อากาศสุวรรณ

คณบดีคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.รัชพงษ์ ชัชวาลย์

รองคณบดีฝ่ายวิจัยและบริการวิชาการ

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.มูจลินทร์ ผลกล้า

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กองบรรณาธิการภายใน

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุระพรรณ จุลสุวรรณ

คณบดีคณะวิทยาการจัดการ

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ไชยวุธ โกศล

คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.กรุณา แดงสุวรรณ

ผู้ช่วยคณบดีฝ่ายแผนและประกันคุณภาพฯ

คณะครุศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.บุษอริ ยีหมะ

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.อิสระ ทองสามสี

อาจารย์คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

กองบรรณาธิการภายนอก

ศาสตราจารย์ ดร.ครองชัย หัตถา	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ศาสตราจารย์ อำนาจ ยัสโยธา	มหาวิทยาลัยวลัยลักษณ์
ศาสตราจารย์ กรกฎ ทองชะโชค	มหาวิทยาลัยทักษิณ
รองศาสตราจารย์ ดร.สัญญา เคนาภูมิ	ผู้อำนวยการสถาบันวิจัยและพัฒนา
	มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม
รองศาสตราจารย์ ดร.ประมาณ เทพสงเคราะห์	วิทยาลัยนานาชาติดิษยะศริน
	มหาวิทยาลัยหาดใหญ่
รองศาสตราจารย์ พรรณีย์ ศิริศรี	มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย
รองศาสตราจารย์ ดร.ศศิวิมล สุขบท	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ ดร.นิสกร จารุมณี	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
รองศาสตราจารย์ วุฒิ วัฒนสิน	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.คณน ไตรจันทร์	มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.ธีรพร ทองชะโชค	มหาวิทยาลัยทักษิณ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.พวงเล็ก วรกุล	ข้าราชการบำนาญ

ฝ่ายจัดการ ประสานงานและเลขานุการกองบรรณาธิการ

อาจารย์ ดร.รัชพงษ์ ชัชวาลย์
นางฐาภรณ์ ชูจร
นางสาวอังสนา แซ่ฮ่อ
นางกิตติยวรรณ ขวัญคง

ฝ่ายพิสูจน์อักษร

อาจารย์ ดร.สลิล วงศ์กระจำ
อาจารย์ ดร.อรุรัตน์ ปานรอด
อาจารย์วรรณ สุขใส
อาจารย์ณัฏฐ์จุฑา ไชยสวัสดิ์
อาจารย์ปิยกุล บุญญาศรีรัตน์
อาจารย์ ว่าที่ร้อยตรีหญิง สร้อยสุตา ไชยเหล็ก

ฝ่ายจัดรูปเล่ม

อาจารย์ ดร.มูจลินทร์ ผลกล้า
นายนิฟาเดล นิเลาะ
นางสาวอังสนา แซ่ฮ่อ
นางกิตติยวรรณ ขวัญคง

บทบรรณาธิการ

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลาฉบับนี้ เป็นฉบับปฐมฤกษ์ (ฉบับเดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2562) บทความประกอบด้วยเนื้อหาเกี่ยวกับมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ทั้งในรูปแบบบทความวิจัยและบทความวิชาการ อันประกอบด้วยบทความวิจัย จำนวน 4 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่อง การประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรหญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช 2) เรื่อง แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา : ชุมชนบ้านลานข่อยตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง 3) เรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอกาบัง จังหวัดสงขลา และ 4) เรื่อง แฝงลูกชิ้น : การจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมืองกรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และบทความวิชาการ จำนวน 2 เรื่อง ได้แก่ 1) เรื่อง การพัฒนาระบบระบุตำแหน่ง GPS ทรัพย์สินของทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ 2) เรื่อง บทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุ แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา ซึ่งเนื้อหาของบทความมีความหลากหลายและน่าสนใจสำหรับนักวิชาการและผู้สนใจทั่วไป

กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ตระหนักถึงหน้าที่อันสำคัญในการคัดสรรบทความที่มีคุณภาพ และมีประโยชน์ในการพัฒนาองค์ความรู้ด้านมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ โดยได้รับการสนับสนุนเป็นอย่างดีจากทั้งผู้เขียนบทความ ผู้ทรงคุณวุฒิที่ช่วยกลั่นกรองบทความและผู้อ่าน กองบรรณาธิการวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา จึงขอขอบพระคุณทุกท่านมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(อาจารย์ ดร.รัชพงษ์ ชัชวาลย์)

บรรณาธิการ

สารบัญ

บทความวิจัย

การประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรน้ำทะเล

บริเวณเกาะท่าไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

1

APPLICATION OF GEOINFORMATICS FOR MARINE PROTECTED AREA

IN THA RAI ISLAND, NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

ปราณี นวลละออง และหทัยกาญจน์ วิริยะสมบัติ

Pranee Nuallaong and Hathaikarn Wiriyasombut

แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา : ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย

อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

9

TOURISM PROMOTION OF CHOMDAO RAFTING. A CASE STUDY: BANLANKHOI COMMUNITY,

LAN KHOI DISTRICT, PA PHAYOM DISTRICT, PHATTHALUNG PROVINCE THAILAND

เอกวิทย์ พรหมสมบัติ, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แขน้ำแก้ว

Woranat Prajam, Jittima Damrongwattana, Udomsak Dechochai and Daycho Khaenamkaew

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ

ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา

19

FACTORS INFLUENCING SUCCESS OF GOOD GOVERNANCE IMPLEMENTATION

IN MANAGEMENT OF TA-KHAM SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION,

HAT-YAI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

กนกวรรณ คล้ายเพ็ง และศดานนท์ วัตตธรรม

Kanokwan Khlaiphen and Sadanon Wattatham

แผงลูกชิ้น : การจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง

กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

31

THE PANEL MEATBALLS: MARKETING MANAGEMENT OF PROCESSED PRODUCTS OF MEAT

IN URBAN COMMUNITIES. A CASE STUDY: MARKETS IN PHATTHALUNG MUNICIPALITY

PHATTHALUNG PROVINCE THAILAND

ดวงกมล ผุดพัฒน์, จิตติมา ดำรงวัฒนะ, อุดมศักดิ์ เดโชชัย และเดโช แขน้ำแก้ว

Duangkamol Pudpat, Jittima Damrongwattana, Udomsak Dechochai and Daycho Khaenamkaew

สารบัญ (ต่อ)

บทความวิชาการ

การพัฒนาระบบระบุตำแหน่ง GPS ทรัพย์สินของทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ 42

DEVELOPMENT OF EQUIPMENT POSITIONNING SYSTEM OF THE EXPRESSWAY NETWORK
USING MOBILE APPLICATION

เสาวณี ศรีสุวรรณ, เอกรินทร์ เหลืองวิลัย, เทพฤทธิ์ รัตนปัญญากร และธัญย์ ตันวานิช

Saovanee Srisuwan, Ekarin Lueangvilai, Thepparit Ruttanapunyagorn and Thanai Tanwanich

บทบาททางการเมืองของเจ้าบรมวงศ์เธอ กรมหมื่นราชนิกุลแห่งราชอาณาจักรกัมพูชา 53

THE POLITICAL ROLES OF PRINCE NORODOM SIHANOUK, THE FORMER KING OF CAMBODIA

เพ็ญนภา จันทรแดง

Phennapha Chandaeng

การประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรหญ้าทะเล บริเวณเกาะท่าไร่
จังหวัดนครศรีธรรมราช

APPLICATION OF GEOINFORMATICS FOR MARINE PROTECTED AREA IN THA RAI ISLAND,
NAKHON SI THAMMARAT PROVINCE

ปราณี นวลละออง^{1*} และหทัยกาญจน์ วิริยะสมบัติ²

Pranee Nuallaong^{1*} and Hathaikarn Wiriyaombut²

บทคัดย่อ

งานวิจัยในครั้งนี้ทำการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรหญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช ด้วยการวิเคราะห์หาแหล่งหญ้าทะเลโดยใช้ค่าสะท้อนพลังงานพื้นผิวโลก (Reflectance) ของข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 8 เข้าสู่การจำแนกแบบกำกับ ด้วยวิธี Support Vector Machine (SVM) supervised classification ร่วมกับพื้นที่ตัวอย่างจากงานภาคสนาม และทำการซ้อนทับกับเส้นทางเดินเรือ เพื่อกำหนดระยะเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected Area : MPA) ให้ชัดเจนและไม่ส่งผลกระทบต่อคนในชุมชน

พื้นที่แหล่งหญ้าทะเลมีจำนวนลดลง ร้อยละ 45.83 ของพื้นที่หญ้าทะเลทั้งหมด จาก ปี พ.ศ. 2550 - 2562 ดังนั้น จึงได้ทำการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเลอย่างเร่งด่วน ซึ่งประกาศใช้พื้นที่ทั้งหมด 306,017.01 ตารางเมตร หรือ 191.26 ไร่ และแสดงผลในรูปแบบแผนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายและทุกภาคส่วนเกิดความชัดเจนในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected Area : MPA) เพื่อหามาตรการการดูแลหญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่ร่วมกันอย่างชัดเจน

คำสำคัญ : หญ้าทะเล, ภูมิสารสนเทศ, เขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรทางทะเล, การจำแนกแบบกำกับ

Abstract

This study aimed to map Seagrass Protected Area in Tha Rai Island, Nakhon Si Thammarat Province. The reflection of the earth's surface energy of Landsat 8 images was analyzed for seagrass bed. It had been categorized by Support Vector Machine (SVM) supervised classification method with the training area from the field work and overlay with the shipping route in order to clearly define the Marine Protected Area that will not affect people in the community. Seagrass meadows have declined 45.83 percent from 2007 - 2019. Therefore, the seagrass protected area has been established urgently by declaring the total area of 306,017.01 m² or 191.26 Rai and display the site in a map. This helps everyone to be clear in determining the area of seagrass protected areas (Marine Protected Area: MPA) and create conservation management actions to protect seagrasses around Tha Rai Island together.

Keyword: Seagrass, Geoinformatics, Marine Protected Area, Supervised Classification

¹ นักวิชาการประมง สังกัดศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง

² อาจารย์ สังกัดมหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author, E-mail: may_deedee@hotmail.com

1. บทนำ

ความหลากหลายของทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่างมีความโดดเด่นที่แตกต่างกันในหลายสถานที่ เช่น ชายหาด ป่าชายเลน แนวปะการัง แนวหญ้าทะเล หรือพื้นที่ชุ่มน้ำ ทำให้มีการใช้ประโยชน์ของทรัพยากรในหลายรูปแบบ โดยบางครั้งขาดการวางแผน มาตรการในการจัดการพื้นที่ รองรับสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นจากการใช้พื้นที่โดยไม่คำนึงถึงความสามารถในการรองรับของพื้นที่ (Carrying Capacity) จนทำให้เกิดปัญหาสิ่งแวดล้อม เช่น มลพิษ ความเสื่อมโทรมของพื้นที่ เป็นต้น ซึ่งสาเหตุมักมาจากความต้องการของมนุษย์ที่เพิ่มมากขึ้น การขยายตัวทางเศรษฐกิจและการท่องเที่ยว ซึ่งมักจะส่งผลกระทบต่อทั้งทางตรงและทางอ้อม

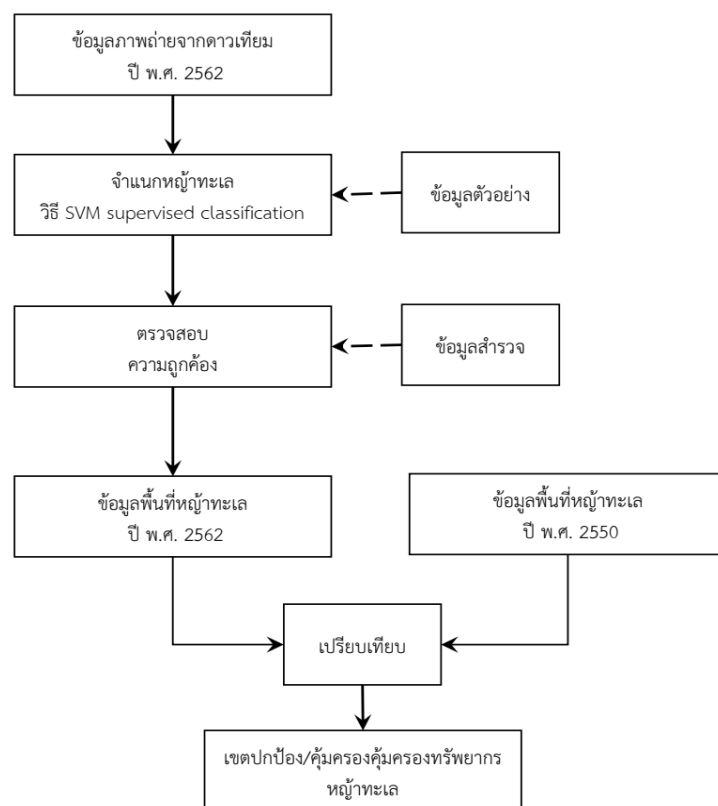
หญ้าทะเลในประเทศไทยมีแนวโน้มที่จะลดลง เนื่องจากกิจกรรมของมนุษย์ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอกบริเวณชายฝั่ง เช่น การใช้ประโยชน์ที่ดินที่เร่งให้เกิดการชะล้างหน้าดิน การประมงที่ไม่เหมาะสม การปล่อยน้ำเสียการขยายตัวของธุรกิจท่องเที่ยว การล่าสัตว์ทะเลบางชนิดที่อาศัยอยู่ในระบบนิเวศหญ้าทะเล ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศหญ้าทะเลเสียสมดุลได้ กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม จึงมีการสนับสนุนให้ใช้มาตรา 17 ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อแก้ปัญหาทะเลเสื่อมโทรม แต่หากประกาศใช้ทั่วประเทศ จะส่งผลกระทบต่อองค์การดำรงชีพของประชาชนจำนวนมาก (สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่ง และป่าชายเลน, 2549) จึงต้องมีการศึกษาถึงการเปลี่ยนแปลงแหล่งหญ้าทะเล พร้อมทั้งจัดทำฐานข้อมูลเพื่อการเฝ้าระวัง ติดตาม และประกาศเป็นพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรหญ้าทะเล เป็นแนวทางในการอนุรักษ์หญ้าทะเล โดยให้เป็นที่ยอมรับของภาครัฐ ภาคชุมชน และภาคเอกชนอย่างยั่งยืนในอนาคต

เกาะท่าไร่เป็นพื้นที่หนึ่งที่มีพื้นที่หญ้าทะเลที่สำคัญ เป็นเส้นทางทางหากินของโลมา อีกทั้งอยู่ในเขตความรับผิดชอบของศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง โดยปัจจุบันมีคนในชุมชนได้รวมกลุ่มกันใช้ประโยชน์ในพื้นที่เป็นจำนวนมาก เช่น กลุ่มท่องเที่ยวชุมชน ประมงพื้นบ้านแหลมประทับ และกลุ่มประมงชายฝั่งรักบ้านเกิด (อ่าวแขวงเภา) ทั้งหาประโยชน์ทางตรงและทางอ้อมจากเกาะท่าไร่ ได้แก่ รายได้จากการนำเที่ยว การประมง แหล่งเรียนรู้ เป็นต้น จึงก่อให้เกิดความเสี่ยงต่อแนวหญ้าทะเล เนื่องจากบริเวณเกาะท่าไร่มีความหลากหลายไปด้วยหญ้าทะเลนานา ตามชายฝั่งของเกาะและพบสัตว์น้ำนานาชนิดทั้งกุ้ง หอย ปู และปลา อาศัยหลบซ่อนตัวอยู่ในแนวหญ้าซึ่งความอุดมสมบูรณ์ต่าง ๆ ซึ่งหญ้าทะเลเหล่านี้ก็มีความสำคัญในระบบนิเวศทางทะเล อีกทั้งยังเป็นจุดเริ่มต้นถึงความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิต และเรียนรู้ที่จะอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลที่สำคัญของชุมชนต่อไป โดยการประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองทรัพยากรหญ้าทะเล บริเวณเกาะท่าไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช เป็นส่วนช่วยให้ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่างมีฐานข้อมูล เพื่อสามารถวางแผนในการจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยไม่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรหญ้าทะเลในพื้นที่ และการกำหนดพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล โดยใช้ภูมิสารสนเทศสามารถเป็นข้อมูลเผยแพร่ให้แก่ ชาวประมง คนในชุมชน ได้ตระหนักและเข้าใจตรงกันถึงขอบเขตพื้นที่ บริเวณที่ทำกิจกรรมของภาครัฐ บริเวณอนุรักษ์ที่ถูกกำหนดในพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเลได้อย่างชัดเจน เพื่อเป็นส่วนช่วยลดความเสื่อมโทรมของแหล่งหญ้าทะเลได้อย่างยั่งยืน

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

การประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศในการจัดทำฐานข้อมูลทรัพยากรเกาะท่าไร่ และ กำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected Area: MPA) เพื่อติดตาม และประเมินความเสียหายของทรัพยากรหญ้าทะเล และทำรายงานตามความต้องการกรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ที่มีการสนับสนุนให้ใช้มาตรา 17 ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง เพื่อหาแนวทางแก้ไขความเสียหายที่เกิดขึ้นต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง และไม่ทำให้ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งมีความเสียหายเพิ่มขึ้น

3. กรอบแนวคิด

4. วิธีดำเนินการวิจัย

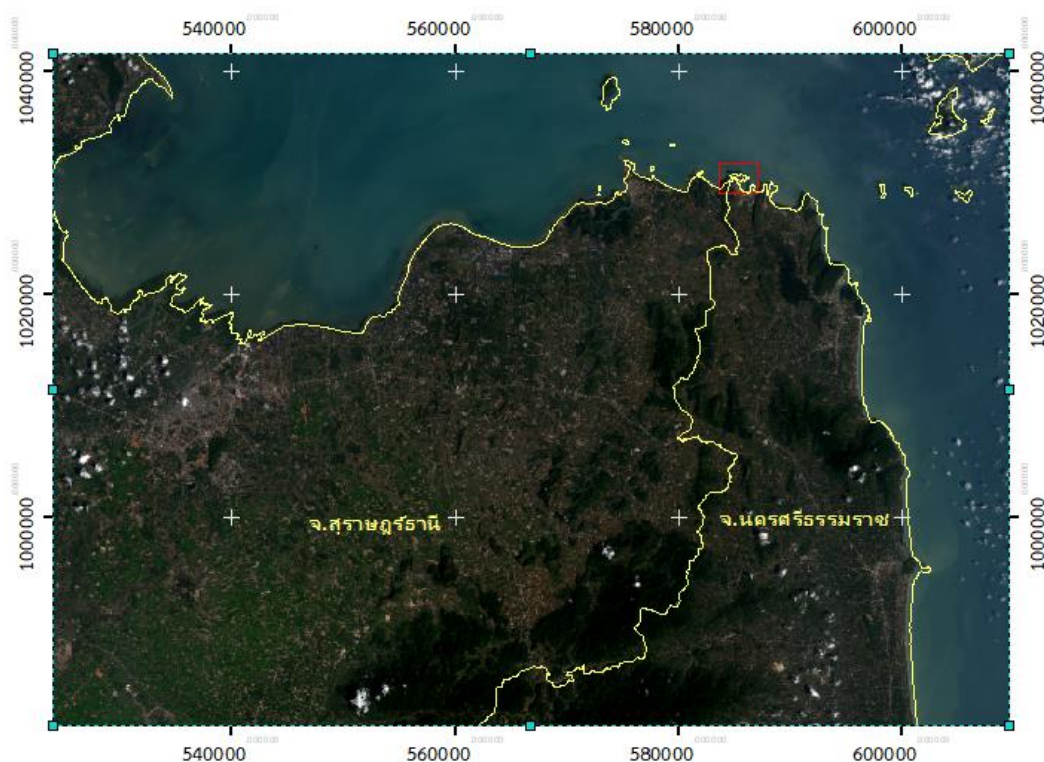
4.1 กำหนดขอบเขตพื้นที่ศึกษา ได้แก่ เกาะท่าไร่และบริเวณโดยรอบ ซึ่งเกาะท่าไร่เป็นเกาะเล็ก ๆ ในทะเลอ่าวไทย ทางตอนใต้ของเกาะเตนม มีพื้นที่เกาะทั้งหมด 0.594 ตารางกิโลเมตร (554.38 ไร่) อยู่ในเขตพื้นที่ในอุทยานแห่งชาติหาดขนอม - หมู่เกาะทะเลใต้ อยู่ในเขตตำบลท้องเนียน อำเภอนนอม จังหวัดนครศรีธรรมราช ดังรูปที่ 1

รูปที่ 1 ลักษณะพื้นที่ศึกษาบริเวณเกาะท่าไร่ จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : ปรานี, 2561

4.2 เตรียมข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม เป็นการเตรียมข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 8 จากหน่วยงาน USGS (U.S. Geological Survey) โดยระบบบันทึกภาพแบบ Operation land Image (OIL) ที่สามารถรับสัญญาณการสะท้อนของวัตถุได้ทั้งหมด 11 ช่วงคลื่น และมีความละเอียดเชิงพื้นที่ 30 เมตร ของวันที่ 4 มีนาคม 2562 จากนั้นทำการการปรับแก้ข้อมูลก่อนการประมวลผล (Image preprocessing) เพื่อเป็นการปรับแก้เชิงเรขาคณิต โดยเป็นการแปลงค่าเลขของแต่ละกริด (digital number : DN) เป็นค่าสะท้อนพลังงานพื้นผิวโลก (Reflectance) ซึ่งจะใช้ช่วงคลื่นตามมองเห็น ได้แก่ ช่วงคลื่นสีแดง ช่วงคลื่นสีน้ำเงิน และช่วงคลื่นสีเขียว ดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 ข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 8 ที่ผ่านการผสมสี (band combinations) แบบสีผสมจริง (True Color) โดย เป็นขอบเขตพื้นที่ศึกษา

ที่มา : หทัยกาญจน์, 2562

4.3 การจำแนกหญ้าทะเล การทำการการปรับแก้ข้อมูลก่อนการประมวลผล (Image preprocessing) ของข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 8 (OIL) จากนั้นเข้าสู่กระบวนการจำแนก (Classification process) เป็นการวิเคราะห์ค่าสะท้อนพลังงาน โดยนำค่าจากตัวเลขดิจิทัล (Digital Number) มาแปลงเป็นค่าการสะท้อนพลังงาน ด้วยวิธี Support Vector Machine (SVM) supervised classification โดยโปรแกรม ENVI อาศัยข้อมูลตัวอย่าง (Training data) จากข้อมูลภาคสนาม ในตามรูปแบบของ Transect line แนวยาวขนานกับหาดของเกาะท่าไร่ โดยใช้เครื่อง GPS เพื่อให้ได้ข้อมูลระบุตำแหน่ง ดังรูปที่ 3

วิธี SVM supervised classification จะทำการจำแนกขอบเขตข้อมูลในแต่ละชนิดข้อมูล โดยใช้ decision surface ที่ถูกเรียกว่า optimal hyperplane (Vapnik, 2013; Pal and Mather, 2005) ซึ่งวิธี SVM supervised classification มีรูปแบบการวิเคราะห์โดยใช้หน้าต่างกรอง (Kernel) แบบ Radial Basis Function (RBF Kernel) ซึ่ง RBF Kernel สามารถทำ

การจำแนกข้อมูลเชิงพื้นที่ที่ได้ดี ถึงแม้มีความต่างของค่าเลขของแต่ละกริด (digital number: DN) ไม่มากนัก (Hsu และคณะ, 2003) โดยสูตรของ RBF Kernel (Vapinik, 2013) ดังสมการ

$$K(x_i, x_j) = \exp(-\gamma \|x_i - x_j\|^2), \gamma > 0$$

4.4 การตรวจสอบความถูกต้องของการจำแนก เมื่อได้ผลลัพธ์จากการจำแนกจากนั้นทำการตรวจสอบความถูกต้องจากการจำแนก โดยการลงภาคสนาม

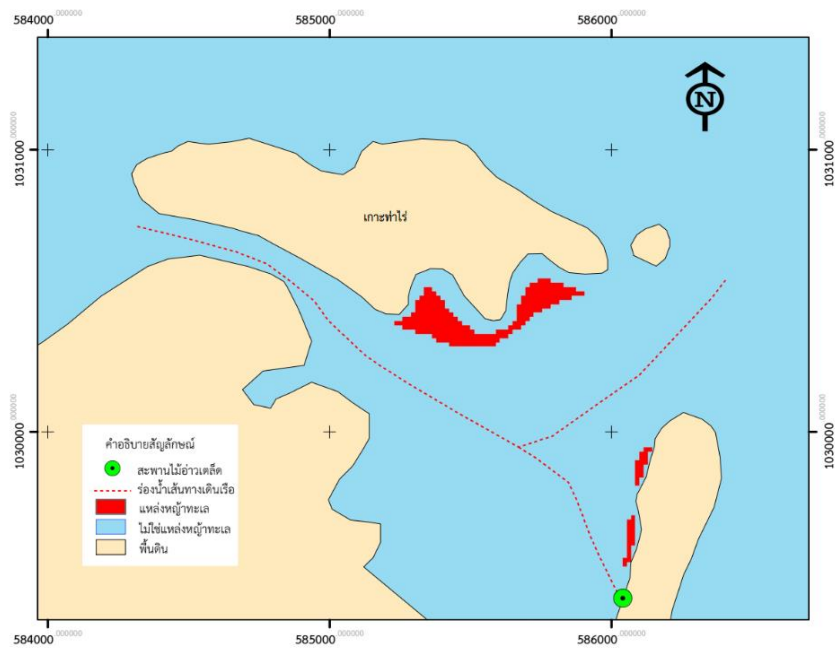
รูปที่ 3 ภาพงานสนามบริเวณเกาะท่าไร่

ที่มา : พหัยกาญจน์, ถ่ายเมื่อ 8 เมษายน 2562

4.5 การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล เป็นการจัดทำแผนที่เพื่อใช้ในการกำหนดแผนและมาตรการการป้องกันพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected area: MPA) โดยให้ครอบคลุมพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่ ซ้อนทับ (overlay) กับช่องทางเดินเรือของชาวบ้าน

5. สรุปผลการวิจัย

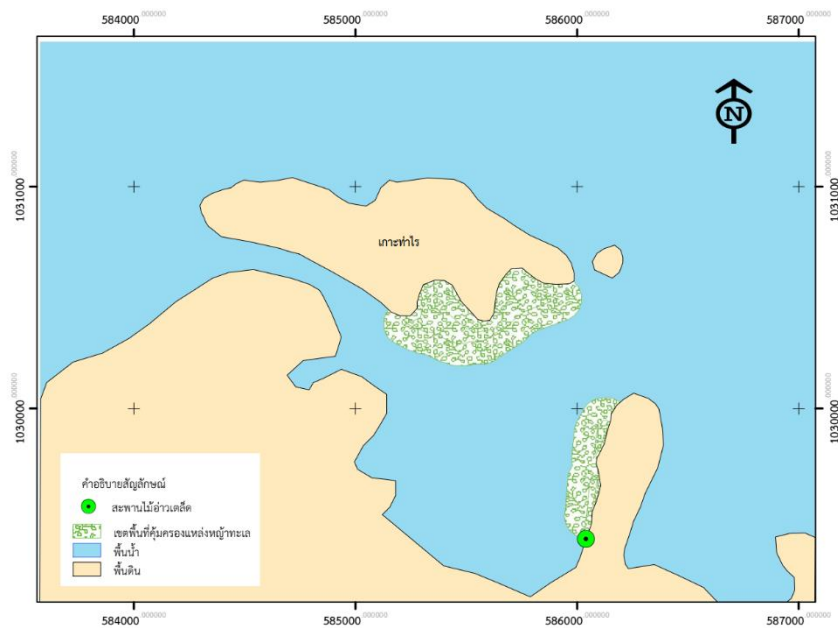
จากการจำแนกข้อมูลภาพถ่ายจากดาวเทียม Landsat 8 ด้วย วิธี Support Vector Machine(SVM) supervised classification วิเคราะห์ร่วมกับพื้นที่ตัวอย่างจากงานภาคสนาม โดยใช้ RBF Kernel ที่มีค่า γ ที่เหมาะสมสำหรับพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล เท่ากับ 0.33 (Vapinik, 2013) ซึ่งผลลัพธ์ทำการจำแนกข้อมูลออกเป็น 2 ประเภท คือ บริเวณที่เป็นแหล่งหญ้าทะเลและไม่เป็นแหล่งหญ้าทะเล ดังรูปที่ 4

รูปที่ 4 แผนที่แสดงพื้นที่ห้วยทะเล ตำบลทองเนียน อำเภอนนทบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช

ที่มา : วิทยานิพนธ์, 2562

จากการจำแนก พบพื้นที่แหล่งห้วยทะเล 61,812.55 ตารางเมตร หรือ 38.63 ไร่ โดยแหล่งที่พบจะมี 2 ส่วนได้แก่ บริเวณทางใต้ของเกาะท่าไร่ที่พบเป็นพื้นที่ 53,293.13 ตารางเมตร หรือ 33.31 ไร่ และทางตอนเหนือของสะพานไม้ยาวเตล็ด ที่มีพื้นที่ 8,519.42 ตารางเมตร หรือ 5.32 ไร่ ซึ่งจากการวิเคราะห์ค่าความถูกต้องรวม (Overall Accuracy) จากการอาศัย ข้อมูลภาคสนามเท่ากับ ร้อยละ 70.45 ของพื้นที่ทั้งหมด และมีค่า Kappa เท่ากับ 0.62

รูปที่ 5 แผนที่เขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งห้วยทะเล

ที่มา : วิทยานิพนธ์, 2562

การกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล เพื่อใช้ในการกำหนดแผนและมาตรการการป้องกันพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected area : MPA) โดยสามารถกำหนดขอบเขตจากบริเวณพื้นที่ที่เป็นแหล่งหญ้าทะเลในระยะ 100 เมตร หากมากกว่านี้จะส่งผลกับการใช้เรือของกลุ่มชาวบ้านประมง ซึ่งการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเลควรทำการกำหนด 2 เขตในบริเวณที่มีแหล่งหญ้าทะเลรวมพื้นที่ทั้งหมด 306,017.01 ตารางเมตร หรือ 191.26 ไร่ ได้แก่ บริเวณทางใต้ของเกาะท่าไร่เป็นพื้นที่ 212,668.90 ตารางเมตร หรือ 132.92 ไร่ และทางตอนเหนือของสะพานไม้อ่าวเตล็ดที่มีพื้นที่ 93,348.11 ตารางเมตร หรือ 58.34 ไร่

6. อภิปรายผลการวิจัย

หญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่ ตำบลท้องเนียน อำเภอขนอม เป็นแหล่งหญ้าทะเลแห่งเดียวของจังหวัดนครศรีธรรมราช จึงมีความสำคัญของจังหวัดนครศรีธรรมราช เนื่องจากเป็นแหล่งอาหารของโลมาหลังโหนก หรือโลมาเผือกที่อาศัยอยู่ประจำถิ่นบริเวณหมู่เกาะทะเลใต้ นอกจากนั้นยังพบสัตว์น้ำจำนวน 125 ชนิด (สุภาพร, 2558) ซึ่งในปัจจุบันยังไม่มีกำหนดมาตรการดูแลพื้นที่ร่วมกันของทุกภาคฝ่ายอย่างจริงจัง แต่มีการรวมกลุ่มชาวบ้านในนามกลุ่มชมรมอนุรักษ์อ่าวขนอมขึ้น (สุพจน์, 2551) โดยมีการดูแลบริเวณอ่าวขนอมรวมถึงบริเวณเกาะท่าไร่ แต่อย่างไรก็ตามยังมีการใช้เครื่องมือประมงที่ผิดกฎหมาย อีกทั้ง กิจกรรมที่ส่งผลกระทบต่อแหล่งหญ้าทะเล ซึ่งในปี พ.ศ. 2550 ศูนย์วิจัยทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่างได้การสำรวจและวิเคราะห์ พบว่า เกาะท่าไร่มีพื้นที่แหล่งหญ้าทะเล 75 ไร่ (สุพจน์, 2551) แต่ในปี พ.ศ. 2562 แหล่งหญ้าทะเลมีพื้นที่เหลืออยู่ 38.63 ไร่ ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ในระยะ 12 ปี มีพื้นที่แหล่งหญ้าทะเลลดลง 34.37 ไร่ หรือลดลงคิดเป็นร้อยละ 45.83 ของพื้นที่หญ้าทะเลทั้งหมด ทั้งนี้เนื่องจากยังไม่มีมาตรการร่วมกันอย่างแน่ชัด ดังนั้นการกำหนดขอบเขตในรูปแบบแผนที่จะช่วยให้ทุกฝ่ายและทุกภาคส่วนเกิดความชัดเจนในการกำหนดเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected Area : MPA)

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การกำหนดขอบเขตพื้นที่คุ้มครองแหล่งหญ้าทะเล (Marine Protected Area : MPA) เป็นส่วนหนึ่งของการอนุรักษ์แหล่งหญ้าทะเลตามมาตรา 17 ตาม พ.ร.บ.ส่งเสริมการบริหารจัดการทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง ทั้งนี้การใช้ภูมิสารสนเทศเพื่อกำหนดขอบเขตได้อย่างชัดเจน สามารถกำหนดเขตความร่วมมือในการใช้ประโยชน์ในพื้นที่และประสานงานในการทำกิจกรรมเพื่อเกิดการอนุรักษ์ทรัพยากรหญ้าทะเลกับคนในท้องถิ่นให้มีประสิทธิภาพ เนื่องจากแหล่งหญ้าทะเลบริเวณเกาะท่าไร่เป็นแหล่งระบบนิเวศที่ถูกทำลายหรือได้รับผลกระทบจากกิจกรรมต่าง ๆ ของชาวบ้าน นอกจากนั้นยังเป็นการกำหนดเขตในการเฝ้าระวังการกระทำหรือกิจกรรมใด ๆ ที่อาจเป็นอันตรายหรือก่อให้เกิดผลกระทบในทางเปลี่ยนแปลง และสามารถกำหนดประเภทและขนาดของโครงการหรือกิจกรรมของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หรือเอกชน ที่อาจก่อให้เกิดผลกระทบต่อทรัพยากรหญ้าทะเล เพื่อให้เกิดการจัดการอย่างยั่งยืนในท้องถิ่น

8. กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบคุณบุคลากรผู้มีส่วนช่วยงานวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นายสุเทพ เจือละออง ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง อ่าวไทยฝั่งตะวันออก (ระยอง), นางสาวราตรี สุขสุวรรณ ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง (สงขลา) และนางสาวเขาวดี ช่อมณี เจ้าพนักงานประมง ศูนย์วิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งอ่าวไทยตอนล่าง (สงขลา)

9. เอกสารอ้างอิง

- สถาบันวิจัยและพัฒนาทรัพยากรทางทะเล ชายฝั่ง และป่าชายเลน. (2549). *หญ้าทะเลในน่านน้ำไทย*. กรมทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง. กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม.
- สุพจน์ จันทราภรณ์ศิลป์. (2551). *สถานภาพแหล่งทรัพยากรปะการังและหญ้าทะเลพื้นที่อ่าวไทยตอนล่าง*. ม.ป.ท.
- สุภาพร อังสारा. (2557). *ชนิดและการแพร่กระจายของสัตว์น้ำในบริเวณอ่าวเตล็ด จังหวัดนครศรีธรรมราช*. ม.ป.ท.
- Hsu, C. W., Chang, C. C. and Lin, C. J. (2016). *A practical guide to support vector classification*. Retrieved May, 19 2016, from <https://www.csie.ntu.edu.tw/~cjlin/papers/guide/guide.pdf>
- Pal, M. and Mather, P.M. (2005). "Support vector machines for classification in remote sensing". *International Journal of Remote Sensing*, 26, 1007-1011.
- Vapnik, V. (2013). *The nature of statistical learning theory*. U.S.A.: Springer Science & Business Media.

แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานห้อย
ตำบลลานห้อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง
TOURISM PROMOTION OF CHOMDAO RAFTING. A CASE STUDY:
BANLANKHOI COMMUNITY, LAN KHOI DISTRICT,
PA PHAYOM DISTRICT, PHATTHALUNG PROVINCE THAILAND

เอกวิทย์ พรหมสมบัติ¹, จิตติมา ดำรงวัฒนะ², อุดมศักดิ์ เดโชชัย³ และเดโช แชน้ำแก้ว⁴

Woranat Prajam¹, Jittima Damrongwattana², Udomsak Dechochai³ and Daycho Khaenamkaew⁴

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวผจญภัยล่องแก่งชมดาว เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว และเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานห้อย ตำบลลานห้อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. วิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวผจญภัยล่องแก่งชมดาว พบว่า 1) สถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาวมีมาตรฐาน มีการตกแต่งสวยงามทั้งภายในภายนอก พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก 2) กิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว มีหลากหลายชนิดทั้งรูปแบบเครื่องเล่นที่ผู้ประกอบการสร้างและกิจกรรมล่องแก่งแนวผจญภัย เช่น ดำน้ำตื้น ดำน้ำลึก ตกปลา หรือนั่งเรือชมวิว ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมแนวผจญภัยทางน้ำที่ทำท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยว 3) ขั้นตอนการบริการล่องแก่งชมดาว ทางผู้ประกอบการได้อธิบาย วิธีการล่องแก่งแบบปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน

2. ปัญหาและอุปสรรคการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว พบว่า 1) นักท่องเที่ยวจำนวนมากมักจะละเลยกฎข้อห้ามด้านความปลอดภัย เช่น ไม่สวมเสื้อชูชีพ หมวกกันกระแทก เป็นต้น 2) ฤดูกาลจะเป็นอุปสรรคสำคัญในการทำกิจกรรมล่องแก่งชมดาว เช่น การเกิดน้ำป่าไหลหลากฉับพลัน เป็นต้น 3) เป็นกิจกรรมที่มีการแข่งขันสูงในปัจจุบัน

3. แนวทางส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาวพบว่า 1) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ล่องแก่งชมดาวได้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดหา การเก็บรักษา การดูแลซ่อมแซม การใช้อย่างประหยัด 2) การพัฒนาส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวชุมชน โดยหน่วยงานภาครัฐ 3) มีการเผยแพร่กิจกรรมผ่านโซเชียลมีเดีย

คำสำคัญ : แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยว, ล่องแก่งชมดาว

¹ นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

^{2 3 4} อาจารย์สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Abstract

This research study purpose To study the methods of organizing adventure tourism activities, rafting and stargazing In order to study the problems and obstacles in organizing rafting and stopping tourism activities And to study the guidelines for promoting tourist spots, rafting, watching the stars A case study of Ban Lan Khoi community, Lan Khoi subdistrict, Pa Phayom district Phatthalung By using qualitative research methods

The research found that

1. Methods of organizing rafting and rafting adventurous tourism activities found that 1) The rafting camps for rafting the stars are of a standard There is a beautiful decoration both inside and outside. Complete with facilities 2) Tourism activities, rafting, watching the stars There are a wide variety of formats, such as those created by operators and adventure rafting activities such as scuba diving, scuba diving, fishing or boat viewing. Which are all water adventure activities that challenge the ability of tourists. 3) The process of rafting to see the stars. The operator explained A safe rafting method for visitors

2. Problems and obstacles in organizing whitewater rafting tourism activities: 1) Many tourists tend to ignore safety regulations, such as not wearing a life jacket, helmet, etc. 2) Seasons will be a major obstacle to rafting. Watching the stars, such as the occurrence of wild floods, etc., etc. 3) is an activity that has advanced competition today.

3. Guidelines for promoting tourist spots and rafting and watching the stars found that 1) Natural resource management Rafting, watching the stars, managing natural resources efficiently In terms of procurement, storage, care and repair Economical use 2) Development of community tourist attractions By government agencies. 3) Disseminating activities through information systems continuously.

Keywords: Tourism Promotion of Chomdao Rafting, Chomdao Rafting

1. บทนำ

การล่องเรือในสายน้ำที่มีท้องน้ำลาดชันมาก มีกระแสน้ำไหลเร็ว และแรงผ่านบริเวณที่มีเกาะแก่งต่าง ๆ เป็นกิจกรรมแนวผจญภัยที่สนุกสนานเราเรียกว่า “กิจกรรมล่องแก่ง” และมีสถานที่ท่องเที่ยวแนวผจญภัยที่มีความตื่นเต้นท้าทายเป็นการท่องเที่ยวที่สนุกสนานในสายน้ำ เป็นสถานที่ท่องเที่ยวขึ้นชื่อในจังหวัดพัทลุง คือ “ล่องแก่งชมดาว” ล่องแก่งชมดาวเป็นสถานที่ท่องเที่ยวจัดเป็นแหล่งท่องเที่ยวชุมชนล่องแก่งชมดาวได้ตั้งอยู่ที่ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง ได้จัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวผจญภัยอย่างหนึ่งซึ่งนิยมใช้เรือยางล่องตามลำน้ำที่มีแก่งสายน้ำที่ไหลล่องแก่งก็จะมีแก่งเล็กน้อยที่ง่ายมากคนทั่วไปสามารถพายได้บนสายน้ำไหลเอื่อยเหมาะสมสำหรับผู้เริ่มล่องแก่งมีน้ำไหลแรงขึ้นมีแก่งที่ต้องใช้เทคนิคในระดับนี้ผู้พายจะต้องมีทักษะในการพายอยู่พอสมควรและมีแก่งนำขึ้นเนินชันเทคนิคการพายสูงขึ้นมีแก่งให้ผู้พายได้ตื่นเต้นเป็นระยะ ๆ ตลอดในการล่องเรือ (การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย, 2545)

แหล่งท่องเที่ยวชุมชน เป็นการท่องเที่ยวที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม กำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน นอกจากนี้การท่องเที่ยวชุมชนยังสามารถเป็นเครื่องมือในการพัฒนา โดยใช้การท่องเที่ยวชุมชนเป็นเงื่อนไขและสร้างโอกาสให้องค์กรชุมชนเข้ามามีบทบาทสำคัญในการวางแผนทิศทางการพัฒนาชุมชนของตนในชุมชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในชุมชนที่มีแนวโน้มว่าการท่องเที่ยวชุมชนจะเข้าไปถึง หรือต้องการเปิดเผยชุมชนของตนให้เป็นที่รู้จักในวงกว้างให้มีการสร้างให้เกิดกระบวนการเรียนรู้เกี่ยวกับการวางแผน การบริหารจัดการทรัพยากรและกระจายอำนาจการตัดสินใจ โดยเน้นความสำคัญของการจัดการธรรมชาติแวดล้อม และใช้การท่องเที่ยวเป็นเครื่องมือในการพัฒนาชุมชนไปพร้อมกัน (ชมพูนุ โมราตรี, 2551)

การท่องเที่ยวแนวผจญภัย ในประเทศนั้นส่วนใหญ่จะเป็นที่ดึงดูดนักท่องเที่ยวได้เพียงเฉพาะกลุ่มเท่านั้น เนื่องจากการผจญภัยจะเน้นกิจกรรมหนัก ๆ และกลางแจ้งไม่ว่าจะเป็นการเดินทาง หรือสถานที่พักก็มักจะไม่สะดวกสบายเท่าที่ควร จึงไม่ค่อยเหมาะกับนักท่องเที่ยวที่ไม่ชอบความสมบุกสมบันหวงความสะดวกสบาย แต่ในปัจจุบันการท่องเที่ยวแนวผจญภัยกำลังได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ ทั้งจากนักท่องเที่ยวภายในประเทศ และต่างประเทศ เนื่องจากการพัฒนาและปรับเปลี่ยนกิจกรรมให้เหมาะกับนักท่องเที่ยวแต่ละกลุ่มทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเลือกทำกิจกรรมตามความต้องการของแต่ละบุคคลได้นอกจากนี้ยังมีโรงแรมที่พัก เส้นทางการบินเกิดขึ้นใหม่ใกล้แหล่งท่องเที่ยวเหล่านี้ทำให้การความสะดวกสบายมากขึ้นรวมทั้งมีการส่งเสริมและสนับสนุน การท่องเที่ยวแนวผจญภัยมากขึ้น จึงทำให้การท่องเที่ยวแนวผจญภัยกำลังเป็นที่นิยมของนักท่องเที่ยวทั้งใน และต่างประเทศมากขึ้น (หิรัญญา กลางนุรักษ์, 2552)

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาเรื่องแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เพื่อศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาวเพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว และแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาวกรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาวิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อยตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

2.2 เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อยตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ประกอบการในสถานที่ล่องแก่งชมดาว คือ ผู้ประกอบการ และเจ้าหน้าที่ของแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 10 คน ได้แก่ ผู้ประกอบการล่องแก่งชมดาว จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายต้อนรับ จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่ฝ่ายจัดการบริการกิจกรรมล่องแก่ง จำนวน 1 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ส่งเสริมการประกอบธุรกิจ คือ ผู้สนับสนุน และส่งเสริมล่องแก่งชมดาวแหล่งท่องเที่ยวชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 7 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรี ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง จำนวน 1 คน ผู้ใหญ่บ้าน หมู่ที่ 1 ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุงจำนวน 1 คน ผู้ช่วยพนักงานพัฒนาชุมชน จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน จำนวน 1 คน ปราชญ์ชาวบ้าน จำนวน 1 คน และผู้จัดการกลุ่มนักท่องเที่ยว จำนวน 2 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบสัมภาษณ์ ในการศึกษาครั้งนี้ใช้วิธีสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูลโดยมีประเด็นคำถามที่กำหนดตามขอบเขตเนื้อหาการศึกษาและการสัมภาษณ์มีลักษณะ การพูดคุยแบบธรรมชาติและเป็นกันเองตามเวลาความเหมาะสมและโอกาสโดยให้ผู้ตอบเล่าเรื่องต่าง ๆ ของตนเองตามประเด็นที่วางไว้อย่างยืดหยุ่น

3.2.2 แบบสังเกตการณ์ (Observation) ได้ใช้การสังเกตแบบมีส่วนร่วมในบริบทโดยรวมของผู้ประกอบการล่องแก่งชมดาว ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุงจะทำการสังเกตสภาพทั่วไป และเรียนรู้กระบวนการวิธีการล่องแก่ง เช่น การใช้เรือพายเรือ เป็นต้น ซึ่งจะรวบรวมข้อมูลในการบันทึกตามประเด็นที่กำหนดไว้

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 สำรวจพื้นที่ในชุมชน

3.3.2 สร้างความสัมพันธ์ และการปรับตัวให้เข้ากับชุมชน

3.3.3 การเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึกผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลส่วนรายละเอียดแต่ละประเด็นโดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย

3.3.4 การหาข้อมูลเพิ่มเติมผู้วิจัยได้รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผลแล้วพบว่าขาดรายละเอียดข้อมูลบางส่วนก็ได้ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมตลอดของการทำวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางส่งเสริมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษา ชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง การศึกษาวิจัยครั้งนี้เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการสัมภาษณ์ ผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลหลักและผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลรอง เมื่อรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบเนื้อหาอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้วจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

4. ผลการศึกษา

4.1 วิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวผจญภัยล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอบำเพ็ญ จังหวัดพัทลุง

4.1.1 การจัดการแพลงลูกขึ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

1) สถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาว สถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาวมีมาตรฐานดาวอยู่ที่ 3-5 ดาว อยู่ในเกณฑ์ดี ดีมากมีการตกแต่งสวยงามทั้งภายในภายนอก เพียบพร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก และมีการบริการที่ประทับใจมีบรรยากาศการพักผ่อนที่สุดสวยงามราคาการเข้าสถานที่ก็ไม่สูงนัก เพื่อให้นักท่องเที่ยวรู้สึกเหมือนว่ามาพักผ่อนแล้วยังประหยัดเรื่องค่าใช้จ่ายอีกด้วย ให้ความสำคัญเรื่องการดูแลความปลอดภัย และสุขอนามัย ให้กับนักท่องเที่ยว นักท่องเที่ยวเป็นสำคัญ และทางล่องแก่งชมดาวมีการพัฒนายกระดับมาตรฐานอย่างต่อเนื่อง

2) กิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว เป็นกิจกรรมแนวผจญภัยทางน้ำที่ทำท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยวอย่างหนึ่ง นักท่องเที่ยวเกิดความรู้สึกสดชื่นมีความสุขสนุกสนานเพราะสายน้ำที่นิ่งมีแก่งที่น้ำตื้นตื้นมีธรรมชาติที่สวยงามตลอดการล่องเรือ และทางล่องแก่งชมดาวจึงให้ความสำคัญเรื่องความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเป็นหลัก และเน้นการทำงานของเจ้าหน้าที่ภาคสนามให้ความช่วยเหลือดูแลนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่

3) การบริการล่องแก่งชมดาว เช่น เจ้าหน้าที่ภาคสนาม ให้การบริการ และความปลอดภัยอย่างใกล้ชิดของนักท่องเที่ยวที่มาเยือน การให้คำปรึกษาต่าง ๆ การผูกไมตรีกับนักท่องเที่ยว และการบริการอื่น ๆ และให้บริการนักท่องเที่ยวทางล่องแก่งชมดาวจะเน้นกำชับเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย

ภาพที่ 1 แสดงตัวอย่างสถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาว

ภาพที่ 2 แสดงตัวอย่างสถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาว

ภาพที่ 3 แสดงบริเวณรอบ ๆ สถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาว

ภาพที่ 4 แสดงก่อนจะไปล่องแก่งต้องสวมเสื้อชูชีพ และหมวก โดยทางเจ้าหน้าที่ภาคสนาม ต้องตรวจเช็ค นักท่องเที่ยวให้เรียบร้อยเพื่อความปลอดภัย

ภาพที่ 5 แสดงการให้บริการล่องแก่งแก่นักท่องเที่ยวท่องเที่ยว และทางเจ้าหน้าที่ภาคสนามพายเรือควบคุมนักท่องเที่ยว เพื่อดูแลความเรียบร้อย ความปลอดภัย แก่นักท่องเที่ยว

ภาพที่ 6 แสดงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาคสนามในการให้คำแนะนำในขณะที่กำลังล่องแก่ง

ภาพที่ 7 แสดงการให้บริการของเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อดูแลความปลอดภัยแก่นักท่องเที่ยวในขณะล่องแก่ง

ภาพที่ 8 แสดงตัวอย่างการให้บริการโดยทางเจ้าหน้าที่ภาคสนาม

4.1.2 ปัญหา และอุปสรรคการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอบำพะยอม จังหวัดพัทลุง

1) การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยวจะต้องเน้นความปลอดภัยเป็นอันดับแรก และจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต้องปฏิบัติตามระเบียบของสถานที่ท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว และทางเจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย โดยต้องใส่อุปกรณ์พื้นฐานก่อนที่นำนักท่องเที่ยวทำกิจกรรมโดยการให้นักท่องเที่ยว เช่น ใส่เสื้อชูชีพ ใส่หมวกกันน็อก เพื่อความปลอดภัยของนักท่องเที่ยวเอง นักท่องเที่ยวที่มาเยือนจะต้องช่วยกันรักษาทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อมของแหล่งท่องเที่ยว

2) ด้านการช่วยเหลือทางเจ้าหน้าที่ภาคสนาม โดยการใช้เจ้าหน้าที่ภาคสนาม ทำการจัดกิจกรรมล่องแก่งดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ขณะทำกิจกรรมนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อความปลอดภัยในการทำกิจกรรมล่องแก่ง มีการเน้นการรับสมัครเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อที่จะดูแลควบคุมนักท่องเที่ยวได้ การช่วยเหลือทางเจ้าหน้าที่ภาคสนาม จะดูแลช่วยเหลือนักท่องเที่ยวอย่างเต็มที่

4.1.3 แนวทางส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

1) การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติของล่องแก่งชมดาวได้จัดการทรัพยากรธรรมชาติ อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งในด้านการจัดหา กรเก็บรักษา การดูแลซ่อมแซม การใช้อย่างประหยัด และการสวนรักษา เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติสามารถอำนวยประโยชน์แก่ชาวบ้านในพื้นที่หรือนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ได้ชื่นชมธรรมชาติที่สวยงาม และได้ใช้ตลอดไปอย่างไม่ขาดแคลน นักท่องเที่ยวที่มาเยือน ทางเจ้าหน้าที่ภาคสนามจะให้คำบรรยายการห้ามล่าสัตว์ของ หรือขยะทิ้งลงในน้ำ เพื่อดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ

2) การพัฒนาส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน โดยให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้ามาช่วยพัฒนาส่งเสริมสถานที่ล่องแก่งชมดาว และล่องแก่งอื่น ๆ อาทิเช่น หน่วยงานเทศบาลตำบลลานข่อยร่วมช่วยเหลือการพัฒนา และช่วยส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว และล่องแก่งอื่น ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเองสถานที่ล่องแก่งชมดาวส่งเสริมล่องแก่งชมดาวโดยการสร้างความภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนรู้สึกปลอดภัยในการมาท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เข้ามาช่วยส่งเสริมความปลอดภัยยามเหตุฉุกเฉินในการทำกิจกรรมล่องแก่ง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ และชาวบ้านในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวได้แนะนำญาติพี่น้อง หรือเพื่อน ๆ เข้ามาทำกิจกรรมล่องแก่ง

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 วิธีการจัดกิจกรรมการท่องเที่ยวแนวผจญภัยล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

5.1.1 สถานที่พักแรมล่องแก่งชมดาว มีการตกแต่งสวยงามทั้งภายในภายนอก พร้อมด้วยสิ่งอำนวยความสะดวก ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ รัชดา จิพัฒน์วดี (2553) ได้ศึกษาเรื่องแนวทางการพัฒนาสถานที่พักแรมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ ผลการวิจัยพบว่าแหล่งท่องเที่ยวที่เด่นชัดมีความเป็นเอกลักษณ์ของแหล่งท่องเที่ยว ความสมบูรณ์ของทรัพยากรการท่องเที่ยว และแหล่งธรรมชาติ รวมถึงความปลอดภัยของแหล่งธรรมชาติในการท่องเที่ยว ปัจจัยด้านกายภาพของที่ตั้งสถานที่พักแรมที่เด่นชัด

5.1.2 ด้านการกำหนดราคาสินค้า มีหลากหลายชนิดทั้งรูปแบบเครื่องเล่นที่ผู้ประกอบการสร้างและกิจกรรมล่องแก่งแนวผจญภัย เช่น ดำน้ำตื้น ดำน้ำลึก ตกปลา หรือนั่งเรือชมวิว ซึ่งล้วนเป็นกิจกรรมแนวผจญภัยทางน้ำที่ทำท้าทายความสามารถของนักท่องเที่ยว ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของ รัฐชา อวาท (2558) ได้ศึกษาเรื่องกิจกรรมล่องแก่งหมายถึงกิจกรรมการท่องเที่ยวเชิงผจญภัยรูปแบบหนึ่งซึ่งนิยมใช้เรือยางล่องตามลำน้ำที่มีแก่งมีการแบ่งระดับความยากง่ายของการล่องในแต่ละสายน้ำ เป็นการท่องเที่ยวที่ให้ความสำคัญกับการพักผ่อนกับธรรมชาติเน้นการทำกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติเป็นหลักและเป็นรูปแบบกิจกรรมที่มีความแปลกใหม่ท้าทาย

5.1.3 การบริการ ทางผู้ประกอบการได้อธิบาย วิธีการล่องแก่งแบบปลอดภัยให้กับนักท่องเที่ยวผู้มาเยือน ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศุภณิตย์ โชครัตนชัย (2536) ได้ศึกษาเรื่องการบริหารเป็นการกระทำที่เกิดจากจิตใจที่เต็มเปี่ยมไปด้วยความปรารถนาดีช่วยเหลือเกื้อกูล เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่เอื้ออาทรมีน้ำใจไมตรีให้ความสะดวกรวดเร็วให้เป็นธรรม และความเสมอภาค ซึ่งการให้บริการจะมีทั้งผู้ให้บริการ ถ้าเป็นการบริการที่ดีเมื่อผู้ให้บริการไปแล้วผู้รับบริการจะเกิดความประทับใจ เกิดความชื่นใจ หรือเกิดทัศนคติที่ดีต่อการบริการดังกล่าวได้

5.2 สภาพปัญหาการจัดการกิจกรรมการท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานห้อย ตำบลลานห้อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

5.2.1 การเตรียมตัวของนักท่องเที่ยว โดยเน้นความปลอดภัยเป็นอันดับแรก และจะต้องให้ความสำคัญเป็นอย่างมากต้องปฏิบัติตามระเบียบ โดยต้องใส่อุปกรณ์พื้นฐานก่อนที่นำนักท่องเที่ยวทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ สุรรัตน์ เตชะทวีวรรณ (2545) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมนักท่องเที่ยวเป็นการแสดงออกลักษณะการกระทำของนักท่องเที่ยวนั้น ๆ การวางแผนและดำเนินการใด ๆ ก็ตามหากไม่ทราบถึงพฤติกรรม หรือเอกลักษณ์เฉพาะกลุ่มของตลาดที่เป็นเป้าหมาย ความต้องการย่อมเป็นเรื่องค่อนข้างลำบาก และอาจเกิดปัญหาตามมามากมาย ดังนั้นจึงนับได้ว่าการศึกษากิจกรรมต่าง ๆ ของนักท่องเที่ยวจึงเป็นเรื่องของการใช้เหตุผลหรือก็คือการใช้เหตุผลเพื่อวิเคราะห์องค์ประกอบของพฤติกรรมที่แสดงออกมา

5.2.2 ด้านการช่วยเหลือทางเจ้าหน้าที่ภาคสนาม โดยจะใช้เจ้าหน้าที่ภาคสนามทำการจัดกิจกรรมล่องแก่งดูแลความปลอดภัยนักท่องเที่ยว ขณะทำกิจกรรมนักท่องเที่ยวต้องปฏิบัติตามคำแนะนำของเจ้าหน้าที่ภาคสนาม เพื่อความปลอดภัยในการทำกิจกรรมล่องแก่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปัญญา เทียนนาวา (2554) ได้ศึกษาวิจัยการจัดการท่องเที่ยวผจญภัยด้วยจักรยานเสือภูเขาโดยชุมชน ผลการวิจัยพบว่าองค์ประกอบเส้นทางในการปั่นจักรยานท่องเที่ยวผจญภัยด้วยจักรยานเสือภูเขา ในด้านสภาพภูมิทัศน์ระหว่างเส้นทาง และสภาพเส้นทางมีความเหมาะสม ส่วนประเภทของเส้นทาง มีความหลากหลายประเภทเหมาะสมกับการปั่นจักรยานท่องเที่ยวผจญภัย สำหรับองค์ประกอบด้านกิจกรรมระหว่างเส้นทาง

5.3 แนวทางส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานห้อย ตำบลลานห้อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง

5.3.1 การจัดการด้านทรัพยากรธรรมชาติ ล่องแก่งชมดาวได้จัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างมีประสิทธิภาพทั้งในด้านการจัดหา การเก็บรักษา การดูแลซ่อมแซม การใช้อย่างประหยัด และการสวนรักษา เพื่อให้ทรัพยากรธรรมชาติสามารถอำนวยประโยชน์แก่ชาวบ้านในพื้นที่ หรือนักท่องเที่ยวที่มาเยือน ได้ชื่นชมธรรมชาติที่สวยงาม และได้ใช้ตลอดไปอย่างไม่ขาดแคลน นักท่องเที่ยวที่มาเยือน ทางเจ้าหน้าที่ภาคสนามจะให้คำบรรยายการห้ามล่าสิ่งของหรือขยะทิ้งลงในน้ำ เพื่อดูแลรักษาทรัพยากรธรรมชาติ ซึ่งสอดคล้องกับการวิจัยของหม่อมมา อุดมศิลป์ (2556) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการส่งเสริมการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนของชุมชนคลองโคกจืดจังหวัดสมุทรสงคราม พบว่าการปฏิบัติที่เป็นเลิศของชุมชนคลองโคกจืดในเรื่องของการอนุรักษ์ทรัพยากรป่าชายเลน ความมีจิตสาธารณะของชุมชนในความร่วมมือและการจัดการ รวมไปถึงการร่วมกลุ่มกันอย่างเข้มแข็งของสมาชิกในชุมชนในการทำปะปิคลองโคกจากภูมิปัญญาชาวบ้านจนมีชื่อเสียงโด่งดังและการใช้ชีวิตแบบพอเพียง

5.3.2 การพัฒนาส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชน หน่วยงานต่าง ๆ ได้เข้ามาช่วยพัฒนาส่งเสริมสถานที่ล่องแก่งชมดาว และล่องแก่งอื่น ๆ อาทิ หน่วยงานเทศบาลตำบลลานห้อยร่วมช่วยเหลือการพัฒนา และช่วยส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว และล่องแก่งอื่น ๆ ให้เป็นแหล่งท่องเที่ยวโดยชุมชนเอง สถานีป้อมตำรวจลานห้อยช่วยส่งเสริมล่องแก่งชมดาว โดยการสร้างความภัยให้กับนักท่องเที่ยวที่มาเยือนรู้สึกปลอดภัยในการมาท่องเที่ยวเจ้าหน้าที่สาธารณสุขประจำหมู่บ้าน (อสม.) เข้ามาช่วยส่งเสริมความปลอดภัยยามเหตุฉุกเฉินในการทำกิจกรรมล่องแก่ง หรือเหตุการณ์ต่าง ๆ และชาวบ้านในพื้นที่ที่มีส่วนช่วยส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวได้แนะนำญาติพี่น้อง หรือเพื่อน ๆ เข้ามาทำกิจกรรมล่องแก่ง ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของพวงนา สอนศรี (2546) ได้ทำศึกษาเรื่อง “คู่มือการจัดการท่องเที่ยวโดยชุมชน” เป็นการท่องเที่ยว ที่คำนึงถึงความยั่งยืนของสิ่งแวดล้อม สังคม และวัฒนธรรม โดยกำหนดทิศทางโดยชุมชน จัดการโดยชุมชนเพื่อชุมชน และชุมชนมีบทบาทเป็นเจ้าของมีสิทธิในการจัดการดูแลเพื่อให้เกิดการเรียนรู้แก่ผู้มาเยือน

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว

6.1.1 ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกทางการท่องเที่ยว การขนส่งและระบบความปลอดภัยต้องปรับปรุงและพัฒนาบริเวณรอบ ๆ ริมคลองในสายทางการล่องแก่ง ให้มีความสะดวกปลอดภัยมากขึ้น และเมื่อนักท่องเที่ยวมีปริมาณมากต้องไม่ทำให้เกิดการพวยเรือล่องแก่งเกิดการเบียดเสียดกัน และเพิ่มเจ้าหน้าที่ในการรักษาความปลอดภัยตามจุดต่าง ๆ

6.1.2 ด้านพฤติกรรมนักท่องเที่ยวที่มาเยือนล่องแก่งชมดาว ส่วนใหญ่มีกิจกรรมในการท่องเที่ยว คือ การล่องแก่งและถ่ายรูปขึ้นชมธรรมชาติในการทำกิจกรรม นักท่องเที่ยวที่มาเยือนควรมีการดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม เพื่อไม่ให้มีขยะหรือสิ่งก่อสร้างความสกปรกควรส่งเสริมหรือนำสินค้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นมาจำหน่ายเพิ่มขึ้น

6.2 ข้อเสนอแนะต่อชุมชนบ้านลานข่อย

6.2.1 ควรส่งเสริม หรือนำสินค้าที่มีความเป็นเอกลักษณ์ท้องถิ่นมาจำหน่ายเพิ่มขึ้น

6.2.2 ควรนำเสนอวิถีชีวิตวัฒนธรรมของวิถีชีวิตชุมชนบ้านลานข่อย มากกว่าที่จะเน้นด้านการท่องเที่ยวล่องแก่งเพียงอย่างเดียว เพื่อวิถีชีวิตชุมชนบ้านลานข่อยคงความเป็นธรรมชาติ มีเอกลักษณ์ และสามารถดึงดูดนักท่องเที่ยวได้อย่างยั่งยืนต่อไป

6.3 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐและเอกชน

6.3.1 ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องทุกฝ่าย ต้องมีการวางแผนและกำหนดกลยุทธ์ ควรจัดการประชุมอย่างสม่ำเสมอ เพื่อให้ทราบถึงข้อปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น และมีแนวทางในการแก้ไขได้อย่างถูกต้อง เนื่องจากแหล่งท่องเที่ยวล่องแก่งนั้นมีความเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว จึงต้องวางแผนรองรับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตด้วย

6.2.3 ควรทำการประชาสัมพันธ์อย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องโดยตลอด เพื่อช่วยกระตุ้นและสร้างการรับรู้ให้กับนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ต้องมีการจัดเทศกาลฤดูกาลต่าง ๆ หรือจัดให้มีการลดราคาที่พักแรม และทำข้อมูลทางการท่องเที่ยว โดยทำเป็นแผนปฏิบัติการการท่องเที่ยว เพื่อสนับสนุนการท่องเที่ยวตลอดทั้งปี

6.4 ข้อเสนอแนะวิจัยครั้งต่อไป

6.4.1 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาถึงปัจจัยทางด้านอื่น ๆ ที่มีผลต่อพฤติกรรมนักท่องเที่ยวล่องแก่งชมดาว กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง และเป็นปัจจัยที่มีการส่งเสริมการท่องเที่ยว เพื่อทราบถึงความต้องการของนักท่องเที่ยว และนำผลที่ได้มาปรับปรุงการการท่องเที่ยวให้ดียิ่งขึ้น

6.4.2 ในการวิจัยครั้งต่อไป ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาคุณภาพที่พักแรม ล่องแก่งชมดาว เพื่อส่งเสริมแหล่งท่องเที่ยวชุมชน กรณีศึกษาชุมชนบ้านลานข่อย ตำบลลานข่อย อำเภอป่าพะยอม จังหวัดพัทลุง เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการท่องเที่ยว อันจะนำไปสู่การเป็นชุมชนท่องเที่ยวอย่างยั่งยืนต่อไป

7. เอกสารอ้างอิง

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย. (2545). *การท่องเที่ยวเชิงผจญภัยและเชิงนิเวศ*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แสงดาว.

ปัญญา เทียนนาวา. (2554). *การจัดการท่องเที่ยวผจญภัยด้วยจักรยานเสือภูเขาโดยชุมชน*. ภายใต้แผนงานวิจัยชุดการพัฒนาเครือข่ายการท่องเที่ยวโดยชุมชนบนพื้นที่สูง จังหวัดเพชรบูรณ์ ได้รับทุนอุดหนุนวิจัยจากงบประมาณแผ่นดิน มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบูรณ์ ปีงบประมาณ 2554.

พจนา สอนศรี. (2546). *มาตรฐานกิจกรรมล่องแก่ง*. กรุงเทพฯ: สำนักพัฒนาการบริการท่องเที่ยวกรมการท่องเที่ยว กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา

- รัชดา จิงพัฒน์วดี. (2553). *แนวทางการพัฒนาสถานที่พักแรมสำหรับการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ*. วิทยานิพนธ์หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาสถาปัตยกรรม คณะสถาปัตยกรรมศาสตร์ และการผังเมือง มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รัชชา อวาท. (2558). *แนวทางการเพิ่มศักยภาพการแข่งขันทางการท่องเที่ยวโดยใช้ Social Media สำหรับผู้ประกอบการ Startup ในธุรกิจท่องเที่ยวเชิงผจญภัยประเภทกิจกรรมล่องแก่งในจังหวัดพิษณุโลก*. วิทยานิพนธ์บริหารธุรกิจ สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์และการสื่อสารมหาวิทยาลัยนเรศวร.
- หิรัญญา กลางนุรักษ์. (2552). *การท่องเที่ยวแนวผจญภัย*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก www.thairatch.co.th
- สุรียรัตน์ เตชะทวิวรรณ. (2545). *การจัดการอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก <http://kukr.lib.ku.ac.th/>

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ
ขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา
FACTORS INFLUENCING SUCCESS OF GOOD GOVERNANCE IMPLEMENTATION IN
MANAGEMENT OF TA-KHAM SUB-DISTRICT ADMINISTRATION ORGANIZATION,
HAT-YAI DISTRICT, SONGKHLA PROVINCE

กนกวรรณ คล้ายเพ็ง^{1*} และศดานนท์ วัตตธรรม²
Kanokwan Khlaiphen^{1*} and Sadanon Wattatham²

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม 2) เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และ 3) เพื่อทำนายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือ บุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จำนวน 57 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม ซึ่งคณะผู้วิจัยใช้การประมวลผลด้วยการวิเคราะห์ค่าสถิติ ได้แก่ ความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ ผลการวิจัย พบว่า 1) ระดับความคิดเห็นที่มีต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อยู่ในระดับมาก 2) ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อยู่ในระดับมาก และ 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จำนวน 4 ปัจจัย ได้แก่ ความพร้อมของระบบงาน ภาวะผู้นำของผู้บริหาร ความชัดเจนของยุทธศาสตร์ และความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001

คำสำคัญ : ปัจจัยที่มีอิทธิพล, ความสำเร็จ, หลักธรรมาภิบาล

Abstract

This research aimed 1) to study the success levels of good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization, 2) to investigated the success levels of factors influencing good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization, and 3) to predict the factors that influence to the success of good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization. This population was 57 officers of Ta-Kham Sub-district Administration Organization. The research instrument was a questionnaire. The data were analyzed by using

¹ พนักงานฝ่ายขาย บริษัท ศรีภัณฑ์ ยาค้อบ จำกัด

² อาจารย์ หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author, E-mail: sadanon.w@hotmail.co.th

frequency, percentage, mean, standard deviation and multiple regression analysis. It was found that 1) the success levels of good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization were at high level; 2) the success levels of factors influencing good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization were at high level; and 3) the factors influencing the success of good governance implementation in management of Ta-Kham Sub-district Administration Organization were four factors including work system, leadership, strategic clarity and organization structure. Level of significance was at .001.

Keyword: Influence factors, success, good governance

1. บทนำ

หลักธรรมาภิบาล เป็นการบริหารกิจการบ้านเมืองโดยเน้นการบริหารบนรากฐานความถูกต้อง ดีงาม ประกอบด้วย ภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ภาครัฐ ภาคธุรกิจเอกชน และภาคประชาชน ร่วมกันบริหารจัดการ เป็นหลักการของการมีส่วนร่วม ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ การส่งเสริมหลักนิติธรรม รวมทั้ง การปรับโครงสร้างราชการให้ดีขึ้น ให้ประชาชนมีส่วนร่วมมากขึ้น รวมทั้งประชาชน สื่อมวลชน และนักวิชาการสามารถตรวจสอบการทำงานของรัฐบาลได้

องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเป็นหน่วยงานภาครัฐ โดยพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546 มาตรา 52 กำหนดให้ปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี หรือหลักธรรมาภิบาล อย่างน้อยต้องมีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการลดขั้นตอนในการปฏิบัติงาน การอำนวยความสะดวก และการตอบสนองความต้องการของประชาชน ซึ่งการบริหารงานขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะประสบผลสำเร็จได้นั้น การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ จึงมีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งในการบริหารงาน

องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอกงหรา จังหวัดสงขลา เป็นองค์กรหนึ่งที่ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานตามหลักธรรมาภิบาล อีกทั้งยังได้รับรางวัลต่าง ๆ เช่น รางวัลการบริหารจัดการที่ดี (ธรรมาภิบาล) ประจำปี 2547 ประจำปี 2548 และประจำปี 2553 รางวัลตำบลพัฒนาดีเด่นด้านการศึกษา รางวัลพระปกเกล้า ประจำปี 2555 ได้รับเกียรติบัตรของสำนักงาน ป.ป.ช. และรางวัลองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นดีเด่นด้านการป้องกันการทุจริต ประจำปี 2559 (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม, 2560) โดยรางวัลต่าง ๆ เหล่านี้เป็นเพียงส่วนหนึ่งของความสำเร็จที่เกิดจากการดำเนินงานภายใต้หลักธรรมาภิบาล รวมทั้ง ในปัจจุบัน ได้มีบุคคลหรือหน่วยงานภายนอกเข้ามาศึกษาดูงานในเรื่องเกี่ยวกับการดำเนินงานขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามเป็นจำนวนมาก เช่น การพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ธรรมนูญสุขภาพชุมชน การแลกเปลี่ยนเรียนรู้โครงการมหาวิทยาลัยชีวิต และโครงการโรงเรียนผู้สูงอายุ เป็นต้น อีกทั้ง องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ยังเป็นชุมชนต้นแบบโครงการพลังงานทดแทน รวมถึงมีการตรวจสอบและประเมินการดำเนินงานจากองค์กรภายนอก และมีโครงการต่าง ๆ ที่ทำให้ชาวบ้านในชุมชนได้เข้ามามีส่วนร่วมและเป็นประโยชน์แก่ชาวบ้านในชุมชน ไม่ว่าจะเป็นการทำประชาคมหมู่บ้านเพื่อจัดทำแผนพัฒนาท้องถิ่น โครงการประชาคมโครงการพัฒนาศูนย์เรียนรู้การจัดการสุขภาพชุมชน โครงการจัดการขยะ และโครงการร้านค้าธงฟ้า

ที่ผ่านมา ผลจากการดำเนินงานเหล่านี้ สะท้อนให้เห็นถึงภาพความสำเร็จที่เกิดจากการยอมรับในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล ทั้งจากหน่วยงานภายนอก ภาคเอกชน และภาคประชาชนในพื้นที่เป็นสำคัญ บนพื้นฐานของการนำธรรมาภิบาลมาใช้ แต่ทั้งนี้ เพื่อให้เกิดความชัดเจนถึงความสำเร็จของการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลดังกล่าว จึงควรมีการศึกษาถึงการบริหารงานของบุคลากรภายในองค์กรด้วยเช่นเดียวกัน เพื่อนำไปสู่การดำเนินงานที่มีประสิทธิภาพ ตอบสนองความต้องการแก่ประชาชนในท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของประชาชนและเจ้าหน้าที่ขององค์กร และความโปร่งใสในการบริหารจัดการ รวมถึงการดำเนินงานที่บรรลุตามพันธกิจขององค์กรที่กำหนดไว้ จึงถือได้ว่าเป็นความสำเร็จที่แท้จริง

จากที่กล่าวมาทั้งหมด คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอกงหรา จังหวัดสงขลา ภายใต้ข้อคำถามการวิจัยที่ว่า ความสำเร็จและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามอยู่ในระดับใด อีกทั้งมีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม โดยผลการศึกษารังนี้สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่น ๆ ได้ต่อไป

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

- 2.1 เพื่อศึกษาระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม
- 2.2 เพื่อศึกษาระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม
- 2.3 เพื่อทำนายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

3. แนวคิด หลักการที่เกี่ยวข้อง และกรอบแนวคิดการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา มีแนวคิดและหลักการที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

3.1 แนวคิดเกี่ยวกับอิทธิพลต่อความสำเร็จ

นักวิชาการและนักวิจัยหลายท่าน ได้มีการศึกษาถึงอิทธิพลของความสำเร็จ ซึ่งสรุปได้ 5 ประการ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2546; พิชสิริ ชมพูคำ, 2552; สุเมธ แสงนิมนวล, 2552; สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2552; เทียนชัย ไชยเศรษฐ, 2552; สุพานี สฤญวานิช, 2553; และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2556) ดังนี้

3.1.1 ความชัดเจนของยุทธศาสตร์ คือ ความชัดเจนของแนวทางการดำเนินงานที่กำหนดขึ้นตามหลักธรรมาภิบาล มีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์การ เปิดโอกาสให้ผู้บริหารและพนักงานทุกระดับได้มีส่วนร่วมในการจัดทำ และถ่ายทอดไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้สอดคล้องกับนโยบายของหน่วยงานและความต้องการของประชาชน ทั้งยังช่วยให้องค์การมีทิศทางและแนวทางในการดำเนินงานที่ชัดเจน มีความสามารถในการแข่งขัน และสามารถปรับตัวเข้ากับเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ

3.1.2 ความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน คือ การจัดโครงสร้างเพื่อรองรับการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ ซึ่งต้องเป็นโครงสร้างที่สอดคล้องกับประเภทของกิจการ การแบ่งงานกันทำที่ชัดเจน การลดขั้นตอนการปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มความคล่องตัว และการกระจายอำนาจการตัดสินใจให้แก่เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายอย่างทั่วถึง

3.1.3 ความพร้อมของระบบงาน คือ ความพร้อมของระบบการดำเนินงานของระบบราชการไทย ทั้งด้านการบริหารงานบุคคล ให้มีสมรรถนะในการดำเนินงาน ระบบการบริหารงบประมาณ ให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาประเทศ และมีความคุ้มค่าในการใช้จ่าย ระบบการบริหารพัสดุและเทคโนโลยีสารสนเทศ ตั้งแต่การจัดหา การลงบันทึกรายการ การกำกับดูแล และระบบการบริหารงานทั่วไป ในส่วนของการประสานงาน และควบคุมติดตามการดำเนินงาน

3.1.4 ภาวะผู้นำของผู้บริหาร คือ สภาพของความเป็นผู้นำที่จะต้องมีความสัมพันธ์ระหว่างเจ้าหน้าที่ทุกระดับ เพื่อให้สามารถจูงใจเจ้าหน้าที่ทุกคนปฏิบัติงานได้อย่างเต็มใจและมีส่วนร่วม ซึ่งต้องประกอบไปด้วยความเข้มแข็งทั้งร่างกายและจิตใจ ความเกร่งกล้าในการรับผิดชอบในการกระทำ สร้างความศรัทธาให้เป็นที่ยอมรับ สร้างคุณค่าในตนเอง เพื่อเป็นแบบอย่างให้ผู้อื่น และมีความสามารถในการวางแผนและดำเนินงาน

3.1.5 การมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่ คือ กระบวนการที่เจ้าหน้าที่ได้มีโอกาสเข้ามามีส่วนร่วมในกระบวนการหรือขั้นตอนต่าง ๆ ของการบริหาร ตั้งแต่ การร่วมคิด ร่วมวางแผน ร่วมแสดงความคิดเห็น ร่วมเสนอแนวทางแก้ไขปัญหา รวมถึงร่วมติดตามการดำเนินงาน และร่วมรับผลประโยชน์จากการบริหารจัดการ

3.1.6 สมรรถนะของเจ้าหน้าที่ คือ การมุ่งเน้นสร้างขีดความสามารถของเจ้าหน้าที่ในองค์กร เน้นการทำงานที่มีประสิทธิภาพ สร้างคุณค่าในการปฏิบัติงาน และรับผิดชอบต่อสังคม

3.1.7 ค่านิยมร่วมและวัฒนธรรมองค์กร คือ สิ่งที่เป็นคุณลักษณะในองค์กรเชื่อและคิดร่วมกันจนก่อให้เกิดการสร้างสรรค์เป็นเอกลักษณ์เฉพาะของแต่ละองค์กร โดยสมาชิกในองค์กรนั้น ๆ ได้รับการหล่อหลอมให้ยึดถือปฏิบัติร่วมกัน และถ่ายทอดสู่สมาชิกรุ่นใหม่เพื่อสืบทอดต่อไป

3.2 แนวคิดเกี่ยวกับหลักธรรมาภิบาล

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) ได้ให้ความหมายของหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี (good governance) หมายถึง หลักในการปกครอง การบริหาร การจัดการ การควบคุมดูแลกิจการต่าง ๆ ให้เป็นไปในครรลองธรรม ประกอบด้วย องค์ประกอบ 10 หลัก ดังนี้ (สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ, 2559)

3.2.1 หลักประสิทธิผล (effectiveness) หมายถึง ผลการปฏิบัติราชการที่บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายของแผนการปฏิบัติราชการตามที่ได้รับงบประมาณมาดำเนินการ โดยการปฏิบัติราชการจะต้องมีทิศทาง ยุทธศาสตร์ และเป้าประสงค์ที่ชัดเจน มีกระบวนการปฏิบัติงานและระบบงานที่เป็นมาตรฐาน รวมถึง มีการติดตาม ประเมินผล และพัฒนาปรับปรุงอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ

3.2.2 หลักประสิทธิภาพ (efficiency) หมายถึง การบริหารราชการตามแนวทางการกำกับดูแลที่ดีที่มีการออกแบบกระบวนการปฏิบัติงานโดยการใช้เทคนิคและเครื่องมือการบริหารจัดการที่เหมาะสม ให้องค์กรสามารถใช้ทรัพยากรทั้งด้านต้นทุน แรงงาน และระยะเวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการพัฒนาขีดความสามารถในการปฏิบัติราชการตามภารกิจเพื่อตอบสนองความต้องการของประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่ม

3.2.3 หลักการตอบสนอง (responsiveness) หมายถึง การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด และสร้างความเชื่อมั่น ความไว้วางใจ รวมถึง ตอบสนองตามความคาดหวัง/ความต้องการของประชาชนผู้รับบริการ และผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่มีความหลากหลายและมีความแตกต่าง

3.2.4 หลักการรับผิดชอบ (accountability) หมายถึง การแสดงความรับผิดชอบในการปฏิบัติหน้าที่และผลงานต่อเป้าหมายที่กำหนดไว้ โดยความรับผิดชอบนั้น ควรอยู่ในระดับที่สนองต่อความคาดหวังของสาธารณะ รวมทั้งการแสดงถึงความสำนึกในการรับผิดชอบต่อปัญหาสาธารณะ

3.2.5 หลักความโปร่งใส (transparency) หมายถึง กระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมาชี้แจงได้เมื่อมีข้อสงสัย และสามารถเข้าถึงข้อมูลข่าวสาร อันไม่ต้องห้าม ตามกฎหมายได้อย่างเสรีโดยประชาชนสามารถรู้ทุกขั้นตอนในการดำเนินกิจกรรมหรือกระบวนการต่าง ๆ และสามารถตรวจสอบได้

3.2.6 หลักการมีส่วนร่วม (participation) หมายถึง กระบวนการที่ข้าราชการ ประชาชนและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกกลุ่มมีโอกาสได้เข้าร่วมในการรับรู้ เรียนรู้ ทำความเข้าใจ ร่วมแสดงทัศนะร่วมเสนอปัญหา/ประเด็นที่สำคัญที่เกี่ยวข้อง ร่วมคิดแนวทาง ร่วมการแก้ไขปัญหา ร่วมในกระบวนการตัดสินใจ และร่วมกระบวนการพัฒนาในฐานะหุ้นส่วนการพัฒนา

3.2.7 หลักการกระจายอำนาจ (decentralization) หมายถึง การถ่ายโอนอำนาจการตัดสินใจทรัพยากรและภารกิจ จากส่วนราชการส่วนกลาง ให้แก่หน่วยการปกครองอื่น (ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น) และภาคประชาชน ดำเนินการแทน โดยมีอิสระตามสมควร รวมถึงการมอบอำนาจและความรับผิดชอบในการตัดสินใจและการดำเนินการให้แก่บุคลากร โดยมุ่งเน้นการสร้างความพึงพอใจในการให้บริการต่อผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การปรับปรุงกระบวนการและเพิ่มผลิตภาพ เพื่อผลการดำเนินงานที่ดีของส่วนราชการ

3.2.8 หลักนิติธรรม (rule of law) หมายถึง การใช้อำนาจของกฎหมาย กฎระเบียบ ข้อบังคับในการบริหารราชการ ด้วยความเป็นธรรม ไม่เลือกปฏิบัติ และคำนึงถึงสิทธิเสรีภาพของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

3.2.9 หลักความเสมอภาค (equity) หมายถึง การได้รับการปฏิบัติและได้รับการบริการอย่างเท่าเทียมกันโดย ไม่มีการแบ่งแยกด้าน ชาย/หญิง ถิ่นกำเนิด เชื้อชาติ ภาษา เพศ อายุ ความพิการสภาพทางกายหรือสุขภาพ สถานะของบุคคล ฐานะทางเศรษฐกิจและสังคม ความเชื่อทางศาสนาการศึกษา การฝึกอบรม และอื่น ๆ

3.2.10 หลักมุ่งเน้นฉันทามติ (consensus oriented) หมายถึง การหาข้อตกลงทั่วไป ภายในกลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ที่เกี่ยวข้อง ซึ่งเป็นข้อตกลงที่เกิดจากการใช้กระบวนการเพื่อหาข้อคิดเห็นจากกลุ่มบุคคลที่ได้รับประโยชน์และเสียประโยชน์ โดยเฉพาะกลุ่มที่ได้รับผลกระทบโดยตรงซึ่งต้องไม่มีข้อคัดค้านที่ยุติไม่ได้ในประเด็นที่สำคัญ โดยฉันทามติไม่จำเป็นต้องหมายความว่า เป็นความเห็นพ้องโดยเอกฉันท์

จากองค์ประกอบของธรรมาภิบาลที่ให้ความหมายโดยหน่วยงาน และนักวิชาการต่าง ๆ ที่กล่าวมาข้างต้น จึงสรุปได้ว่าองค์ประกอบของธรรมาภิบาลที่ทุกหน่วยงานและนักวิชาการต่าง ๆ ใช้เป็นเกณฑ์ร่วมกัน คือ องค์ประกอบของธรรมาภิบาล ด้านความโปร่งใส และการมีส่วนร่วมนับเป็นองค์ประกอบพื้นฐานที่สำคัญของหลักธรรมาภิบาล เนื่องจากหลักธรรมาภิบาล ทำให้องค์กรสามารถเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารงานได้ อีกทั้งยังเป็นกลไกในการควบคุมติดตามและตรวจสอบ โดยมีประชาชนหรือองค์กรภายนอกมีส่วนร่วม เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดความเสียหายแก่การบริหารองค์การ เพราะการสร้างธรรมาภิบาล ให้เกิดขึ้นในองค์การเป็นการสร้างสำนึกที่ดีในการบริหารงาน การทำงานของบุคลากรในองค์การ และการจัดระบบที่สนับสนุน ให้มีการปฏิบัติตามสำนึกที่ดี ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของของบริหารงานอย่างมีประสิทธิภาพ การให้บริการที่สามารถดำเนินการได้ ภายในระยะเวลาที่กำหนด การติดตามการทุจริต ความโปร่งใสโดยมีกระบวนการเปิดเผยอย่างตรงไปตรงมา และการให้บริการ อย่างเท่าเทียมกัน โดยคำนึงถึงผู้ที่เกี่ยวข้องที่จะได้รับผลกระทบ เนื่องจากผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการปฏิบัติงานในหน่วยงาน ของรัฐนั้นจะเกี่ยวข้องกับประชาชนโดยตรง

จากทั้งหมด สามารถนำไปสู่การกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัย ดังรูปที่ 1 ดังนี้

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ที่มา : สังเคราะห์ขึ้นโดยคณะผู้วิจัย

4. วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม สำหรับการวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative research) ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลจากบุคลากรขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้ามทั้งหมด จำนวน 57 คน (องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม, 2560)

เครื่องมือที่ใช้เป็นแบบสอบถาม ที่มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 74 ข้อ แบ่งข้อคำถามออกเป็น 4 ส่วน ได้แก่ 1) คุณลักษณะผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อมูลส่วนบุคคล 2) ความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม 3) ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และ 4) ข้อเสนอแนะ ทั้งนี้ ได้นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ตรวจสอบค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาของเครื่องมือ (Index of Item Congruence: IOC) โดยผู้ทรงคุณวุฒิก่อนการเก็บข้อมูลจริง พบว่า ข้อคำถามที่มีค่าความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหาสูงกว่า .50 ขึ้นไป ซึ่งสามารถนำไปใช้เก็บรวบรวมได้ทุกข้อ

สำหรับการวิเคราะห์ข้อมูล จะเป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ซึ่งคณะผู้วิจัยใช้การประมวลผลข้อมูลทางสถิติแบบการแจกแจงอิสระ (Distribution-Free Statistics) ประกอบด้วย ค่าความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

สำหรับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ได้แปลผลออกเป็น 3 ระดับ ดังนี้ (วิเชียร เกตุสิงห์, 2538)

3.68 – 5.00 หมายถึง ระดับมาก

2.34 – 3.67 หมายถึง ระดับปานกลาง

1.00 – 2.33 หมายถึง ระดับน้อย

5. สรุปผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สามารถสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.92$, $\sigma=.49$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่มีระดับความคิดเห็นสูงสุด คือ หลักการกระจายอำนาจ ($\mu=3.99$, $\sigma=.46$) หลักนิติธรรม ($\mu=3.99$, $\sigma=.64$) รองลงมา คือ หลักการระับผิดชอบ ($\mu=3.96$, $\sigma=.55$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด คือ หลักประสิทธิภาพ ($\mu=3.79$, $\sigma=.59$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม (N=57)

ข้อ	รายการ	μ	σ	การแปลผล
1	หลักประสิทธิภาพ	3.84	.59	มาก
2	หลักประสิทธิภาพ	3.79	.59	มาก
3	หลักการรับผิดชอบ	3.96	.55	มาก
4	หลักความโปร่งใส	3.93	.51	มาก
5	หลักการตอบสนอง	3.93	.51	มาก

ตารางที่ 1 (ต่อ)

ข้อ	รายการ	μ	σ	การแปลผล
6	หลักการมีส่วนร่วม	3.95	.60	มาก
7	หลักการกระจายอำนาจ	3.99	.46	มาก
8	หลักนิติธรรม	3.97	.64	มาก
9	หลักความเสมอภาค	3.94	.58	มาก
10	หลักมุ่งเน้นฉันทามติ	3.90	.62	มาก
เฉลี่ยรวม		3.92	.49	มาก

2. ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อยู่ในระดับมาก ($\mu=3.93$, $\sigma=.45$) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่า ข้อที่มีระดับปัจจัยสูงสุด คือ ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์ ($\mu=4.00$, $\sigma=.50$) รองลงมา คือ ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน ($\mu=3.89$, $\sigma=.52$) ปัจจัยความพร้อมของระบบงาน ($\mu=3.88$, $\sigma=.50$) และข้อที่มีระดับความคิดเห็นต่ำสุด คือ ปัจจัยค่านิยมร่วมและวัฒนธรรมองค์กร ($\mu=3.92$, $\sigma=.54$) ตามลำดับ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

(N=57)				
ข้อ	รายการ	μ	σ	การแปลผล
1	ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์	4.00	.50	มาก
2	ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน	3.89	.52	มาก
3	ปัจจัยความพร้อมของระบบงาน	3.88	.50	มาก
4	ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	4.00	.46	มาก
5	ปัจจัยการมีส่วนร่วมของเจ้าหน้าที่	3.91	.52	มาก
6	ปัจจัยสมรรถนะของเจ้าหน้าที่	3.97	.54	มาก
7	ปัจจัยค่านิยมและวัฒนธรรมองค์กร	3.92	.54	มาก
เฉลี่ยรวม		3.93	.45	มาก

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการมี 4 ตัวแปร ได้แก่ ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์ (มีผลทางบวก) ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร (มีผลทางบวก) ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน (มีผลทางบวก) และปัจจัยความพร้อมของระบบงาน (มีผลทางบวก) โดยร่วมกันอธิบาย (ทำนายหรือพยากรณ์) ความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการได้ร้อยละ 77.4 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .001 โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุด คือ ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์ รองลงมาคือ ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน และปัจจัยความพร้อมของระบบงาน สามารถสร้างสมการถดถอยพหุคูณความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ได้ดังนี้

$$Y = a + b_1X_1 + b_2X_2$$

ความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ = $-0.182 + 0.176$ (ปัจจัยความพร้อมของระบบงาน) + 0.289 (ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร) + 0.347 (ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์) + 0.232 (ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน) ดังตารางที่ 3

ตารางที่ 3 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม

ตัวแปร	สัมประสิทธิ์ถดถอย		t	p
	B	Beta		
ค่าคงที่	- 0.182		- 0.935	.354
ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์	0.347	0.357	4.421	.000
ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร	0.289	0.273	3.437	.001
ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน	0.232	0.246	3.347	.002
ปัจจัยความพร้อมของระบบงาน	0.179	0.179	1.824	.074
R ² = 0.774 F = 117.050 Sig of F = .000				

6. อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ผลการวิเคราะห์ระดับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ได้ยึดมั่นบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลมา ซึ่งเห็นได้จากการได้รับรางวัลที่สะท้อนถึงการดำเนินงานจากหน่วยงานภายนอกอย่างต่อเนื่อง ไม่ว่าจะเป็นหลักประสิทธิผล หลักประสิทธิภาพ หลักการตอบสนอง หลักการรับผิดชอบ หลักความโปร่งใส หลักการมีส่วนร่วม หลักการกระจายอำนาจ หลักนิติธรรม หลักความเสมอภาค และหลักมุ่งเน้นฉันทามติ ซึ่งทั้งหมดนำไปสู่แนวปฏิบัติที่ผู้บริหารได้ใช้ปฏิบัติงานมาถึงปัจจุบัน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของเนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต พบว่า ระดับความสำเร็จในการนำหลักบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต เจ้าหน้าที่ผู้ให้บริการเห็นว่าสามารถนำหลักการดังกล่าวเข้ามาใช้และประสบความสำเร็จในระดับมาก และยังสอดคล้องกับงานวิจัยของอรรธรณ ทิพาสุทธิ์ (2551) ที่ศึกษาเรื่อง การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารและบริการของเรือนจำพิเศษธนบุรี และทัณฑสถานหญิงธนบุรี พบว่า เจ้าหน้าที่ทั้งสองหน่วยงาน มีความคิดเห็นต่อการบริหารจัดการตามหลักธรรมาภิบาลอยู่ในระดับมากเช่นเดียวกัน

2. ระดับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ผลการวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม พบว่า ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ได้มีการกำหนดยุทธศาสตร์การบริหารงานที่มุ่งเน้นการพัฒนาพื้นที่เป็นสำคัญ โดยให้หน่วยงานทุกส่วนสำนักงานได้มีส่วนร่วมในการบริการประชาชน เช่น การออกเก็บภาษี การตรวจสอบสุขภาพ การให้บริการด้านการศึกษา รวมทั้ง

การขับเคลื่อนกิจกรรมให้เกิดความเป็นรูปธรรม และยึดถือเป็นวัฒนธรรมองค์การที่ปฏิบัติตั้งแต่ระดับผู้บริหาร เจ้าหน้าที่ และประชาชนในพื้นที่อย่างเต็มความรู้ความสามารถ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของพรวิชัย มนตร์วัชรินทร์, นงลักษณ์ พอร์เตอร์ และวีรพันธุ์ ศรีฤทธิ์ (2557) ที่ศึกษาเรื่องปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2 พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ในภาพรวม อยู่ในระดับมาก

3. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จากการทดสอบโดยใช้การวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) ผลการศึกษา พบว่า ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการมี 4 ตัวแปร โดยตัวแปรที่มีอิทธิพลสูงสุดคือ ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์ รองลงมา คือ ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน และปัจจัยความพร้อมของระบบงาน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .001 โดยสามารถอภิปรายผล ได้ดังนี้

3.1 ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์ พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์กับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม หมายความว่า การที่องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม มีการวางยุทธศาสตร์หรือเป้าหมายในการปฏิบัติงานไว้อย่างชัดเจน จะมีผลทำให้การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ เนื่องจากยุทธศาสตร์เป็นแนวทางหรือวิธีการดำเนินงานขององค์กรเพื่อให้เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่กำหนดไว้บรรลุผล เมื่อองค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม กำหนดยุทธศาสตร์ไว้ชัดเจนก็จะส่งผลให้ประสบความสำเร็จในการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์ (2548) ที่ศึกษาเรื่อง ความสำคัญของการบริหารยุทธศาสตร์ที่สะท้อนให้เห็นว่า การบริหารยุทธศาสตร์จะทำให้องค์กรภาคีรัฐมียุทธศาสตร์ต่าง ๆ ที่ชี้ทิศทางของการบริหารองค์กรได้อย่างชัดเจน โดยทุกยุทธศาสตร์ที่ถูกกำหนดขึ้นมาจะถูกใช้เป็นแรงขับเคลื่อนที่สำคัญเพื่อให้บรรลุเป้าประสงค์ที่องค์กรกำหนดไว้ ซึ่งองค์กรที่มีการนำแนวคิดการบริหารยุทธศาสตร์ไปใช้ จะทำให้เกิดการทำงานในเชิงรุกที่มุ่งสร้างผลสำเร็จให้เป็นไปตามเป้าประสงค์ขององค์กรที่กำหนดไว้ นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2554) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยความชัดเจนของยุทธศาสตร์มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ

3.2 ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหาร พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารกับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม หมายความว่า หากผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม มีภาวะผู้นำ ก็จะส่งผลทำให้การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ประสบผลสำเร็จ ทั้งนี้ เนื่องจากผู้บริหารองค์กรเป็นบุคคลสำคัญที่จะขับเคลื่อนองค์กรให้เป็นไปตามแนวทางที่กำหนดไว้ จึงจำเป็นอย่างยิ่งที่ผู้บริหารขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จะต้องมีความภาวะผู้นำ โดยภาวะผู้นำเป็นคุณสมบัติเฉพาะตัวของผู้นำที่มีอิทธิพลต่อบุคคลอื่นในการที่จะสามารถจูงใจ ผลักดัน รวมทั้งกระตุ้นให้บุคคลอื่นดำเนินการตามอย่างเต็มใจและมีส่วนร่วม ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ สุรศักดิ์ ชะมารัมย์ (2554) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ พบว่า ปัจจัยภาวะผู้นำของผู้บริหารมีความสัมพันธ์ทางบวกกับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของสำนักงานพระพุทธศาสนาจังหวัด ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ

3.3 ปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างปัจจัยความเหมาะสมด้านโครงสร้างของหน่วยงานกับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม หมายความว่า การจัดโครงสร้างที่เหมาะสมขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จะส่งผลทำให้การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ประสบผลสำเร็จด้วยเช่นกัน ทั้งนี้ เนื่องจากรูปแบบของการแบ่งแยกอำนาจหน้าที่ และความรับผิดชอบของบุคลากรในองค์กร รวมทั้งการลดขั้นตอนการดำเนินงานขององค์กร จะช่วยให้เกิดความคล่องตัวในการปฏิบัติงาน ช่วยให้บุคลากรทราบขอบเขตงานในความรับผิดชอบของตน ลดความซ้ำซ้อนในหน้าที่รับผิดชอบ นอกจากนี้ยังทำให้สะดวกในการติดต่อประสานงาน ซึ่งจะทำให้องค์กรสามารถดำเนินงานได้บรรลุผลตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น ความเหมาะสมด้านโครงสร้างขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม จึงส่งผลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์ (2550) ที่ศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลจังหวัดภูเก็ต พบว่า โครงสร้างเป็นปัจจัยที่ส่งผลต่อระดับความสำเร็จในการนำหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีมาใช้ในการบริหารงานเทศบาล

3.4 ปัจจัยความพร้อมของระบบงาน พบว่า มีความสัมพันธ์ทางบวกระหว่างปัจจัยความพร้อมของระบบงานกับความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม หมายความว่า ความพร้อมของระบบงานจะส่งผลให้การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม ประสบผลสำเร็จ เนื่องจากระบบงานเป็นกลไกสำคัญในการดำเนินงานขององค์กร ซึ่งจะต้องมีการจัดระบบการวางแผนที่ชัดเจน ตลอดจนมีการจัดทำงบประมาณที่มีประสิทธิภาพและประสิทธิภาพสอดคล้องกับแผนปฏิบัติการประจำปี รวมทั้งมีระบบการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานที่ชัดเจน ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ทิพย์วรรณ จุ่มแพง (2555) ที่ศึกษาเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ ตามการรับรู้ของบุคลากรในหน่วยงานระดับเขต กระทรวงสาธารณสุข พบว่า ระบบงานเป็นปัจจัยที่มีผลทางบวกต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐโดยรวม

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

การศึกษาวิจัยเรื่อง ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา คณะผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะและนำไปใช้ประโยชน์ โดยแบ่งออกเป็น 2 ประเด็น ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยนั้น เนื่องจากหลักประสิทธิภาพมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้าย ดังนั้น องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา ควรมีการปรับปรุงหลักประสิทธิภาพให้มีการจัดสรรการใช้เวลาให้มีความรวดเร็วและใช้ทรัพยากรอย่างประหยัดและคุ้มค่ามากยิ่งขึ้น

1.2 ข้อเสนอแนะที่ได้จากผลการวิจัยนั้น เนื่องจากปัจจัยความพร้อมของระบบงานมีค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับท้าย ดังนั้น ควรมีการปรับปรุงกระบวนการดำเนินงานในหน่วยงาน มีการนำวิธีการทำงานหรือเทคนิคทางการบริหารใหม่ ๆ เข้ามาใช้ เช่น การจัดการความรู้ (Knowledge management) และการใช้วงจรคุณภาพ (PDCA) ในการบริหารงาน เป็นต้น

2. ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรศึกษาปัญหาและผลกระทบของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล เพื่อให้นักวิจัยมีความสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

2.2 ควรมีการศึกษาเกี่ยวกับปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการขององค์การบริหารส่วนตำบล โดยการเก็บข้อมูลในเชิงคุณภาพเพื่อให้ทราบถึงการรับรู้ ความรู้ความเข้าใจ ทักษะ รวมถึงความต้องการในการใช้ประโยชน์ในด้านการศึกษาด้านการนำไปใช้ และด้านการสื่อสารที่ชัดเจนยิ่งขึ้น

8. เอกสารอ้างอิง

- ทิพย์วรรณ จุ่มแพง. (2555). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จในการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ”. *วารสารสาธารณสุขมหาวิทยาลัยบูรพา*. 7(2), 38-52.
- เทพศักดิ์ บุญยรัตพันธุ์. (2552). *การปฏิรูประบบราชการ*. นนทบุรี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- เทียนชัย ไชยเศรษฐ. (2552). *วัฒนธรรมองค์กร*. กรุงเทพฯ: เอ็กเปอร์เน็ท.
- เนาวรัตน์ พุ่มจันทร์. (2550). *ความสำเร็จของการนำหลักการบริหารจัดการบ้านเมืองที่ดีไปใช้ในการบริหารงานเทศบาล : กรณีศึกษาเทศบาลในจังหวัดภูเก็ต*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- พรวิชัย มนต์วัชรินทร์, นงลักษณ์ พอร์เตอร์ และวีรพันธุ์ ศิริฤทธิ์. (2557). “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของผู้บริหารสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเชียงราย เขต 2”. *วารสารศึกษาศาสตร์ ฉบับวิจัยบัณฑิตศึกษา*. 8(4), 64-72.
- พัชสิริ ชมพูคำ. (2552). *องค์กรและการจัดการ*. กรุงเทพฯ: แมคกรอ-ฮิลล์.
- วิเชียร เกตุสิงห์. (2538). *หลักการสร้างและวิเคราะห์เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2546). *คู่มือคำอธิบายและแนวทางปฏิบัติตามพระราชกฤษฎีกาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: สิริบุตย์การพิมพ์.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2552). *คู่มือการจัดระดับการกำกับดูแลองค์กรภาครัฐตามหลักธรรมาภิบาลของการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. กรุงเทพฯ: พรีเมียร์ โพร.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2556). *รายงานการพัฒนาระบบราชการไทย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ.
- สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ. (2559). *การสร้างระบบบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี*. นนทบุรี: สถาบันพัฒนาข้าราชการพลเรือน.
- สุพานี สฤญวานิช. (2553). *การบริหารเชิงกลยุทธ์: แนวคิดและทฤษฎี*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สมธ แสงนิมมวล. (2552). *ภาวะผู้นำกับธรรมาภิบาลในการบริหารงานองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. นนทบุรี: สถาบันพระปกเกล้า.
- สุรศักดิ์ ชะมารัมย์. (2554). *ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อความสำเร็จของการนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารจัดการของสำนักพระพุทธศาสนาจังหวัดในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือ*. วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.
- องค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม. (2560). *ข้อมูลขององค์การบริหารส่วนตำบลท่าข้าม*. สืบค้นเมื่อ 18 กรกฎาคม 2560, จาก <http://www.thakham.go.th>
- อรรวรรณ ทิพาสุทธิ์. (2551). *การนำหลักธรรมาภิบาลมาใช้ในการบริหารและบริการของเรือนจำพิเศษธนบุรี และทัณฑสถานหญิงธนบุรี*. วิทยานิพนธ์ปริญญารัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, นนทบุรี.

แผงลูกชิ้น : การจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง

กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

THE PANEL MEATBALLS: MARKETING MANAGEMENT OF PROCESSED PRODUCTS OF MEAT IN URBAN COMMUNITIES. A CASE STUDY: MARKETS IN PHATTHALUNG MUNICIPALITY PHATTHALUNG PROVINCE THAILAND

ดวงกมล พุดพัฒน์¹, จิตติมา ดำรงวัฒนะ², อุดมศักดิ์ เดชโชชัย³ และเดโช แขน้าแก้ว⁴

Duangkamol Pudpat¹, Jittima Damrongwattana², Udomsak Dechochai³ and Daycho Khaenamkaew⁴

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง และเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้น ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง โดยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ

ผลการวิจัยพบว่า

1. การจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พบว่า 1) ด้านการวางแผนการขาย โดยการวางแผนในเรื่องกำไรและต้องเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า 2) ด้านการกำหนดราคาสินค้า โดยกำหนดราคาที่แตกต่างกันจากคู่แข่ง และในช่วงเทศกาลสำคัญให้มีส่วนลด เพื่อให้ลูกค้ามีความสนใจที่จะมาซื้อเพิ่มขึ้น 3) การบริการ โดยผู้ขายจะต้องทำให้ลูกค้ารู้สึกว่าเขาเป็นคนสำคัญโดยการเอาใจใส่ หรือบางครั้งต้องเข้าฝึกอบรมเทคนิควิธีการใหม่ ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริการลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็น

2. ปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พบว่า 1) ปัญหาด้านผู้ประกอบการ พบว่า มีปัญหาสำคัญหลายประการ เช่น จ่ายค่าจ้างไม่ตรงตามเวลา และการปรับเปลี่ยนพนักงานบ่อยครั้ง เป็นต้น 2) ปัญหาด้านเงินทุน พบว่า ผู้ประกอบการมักขาดสภาพคล่อง เช่น ทุนสำรอง การจ่ายซื้อสินค้าทุนขยายกิจการ เป็นต้น 3) ปัญหาวัตถุดิบที่สำคัญ คือ มักจะมีวัตถุดิบไม่เพียงพอต่อการจำหน่าย เช่น ช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น 4) ปัญหาด้านวิธีปฏิบัติงาน พบว่าการปรับเปลี่ยนพนักงานบ่อยครั้ง ส่งผลต่อความคล่องแคล่วในการให้บริการต่อลูกค้า

3. แนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง พบว่ามีแนวทางที่สำคัญ ดังนี้ คือ 1) ทำการปรับปรุงแผงลูกชิ้นให้รองรับการขายกิจการ 2) การจัดการแผงลูกชิ้นให้มีความสะอาด ปลอดภัย โดยใช้วิธีการผลิตที่ถูกสุขลักษณะ 3) การใช้สื่อออนไลน์ในการโฆษณาประชาสัมพันธ์แผงลูกชิ้นเพื่อการจัดจำหน่าย 4) สาธารณสุขจังหวัดควรเข้ามามตรตรวจสอบขั้นตอนการผลิตลูกชิ้นที่มีความสะอาด ปลอดภัย โดยการไม่นำสารบอแรกซ์มาใช้ในกระบวนการการผลิตลูกชิ้น และ 5) มีแนวทางในการขยายกิจการโดยใช้ตัวแทนจำหน่าย

คำสำคัญ : แผงลูกชิ้น, การตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์, ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง.

¹ นักศึกษาสาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

^{2 3 4} อาจารย์สาขาวิชาการพัฒนาชุมชน คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช

Abstract

The purposes of this research were to study management panel meatballs the processed products of meat in urban communities. To study the problem of Management panel meatballs the processed products of meat in urban communities. And to study Guide lines for the Promotion of panel meatballs the processed products of meat in urban communities. A Case Study: Markets in Phatthalung Municipality Phatthalung Province Thailand. By a qualitative Research - Methadology.

The study found that

1. Management panel meatballs the processed products of meat in Urban Communities. A Case Study: Markets in Phatthalung Municipality Phatthalung Province Thailand. found that; 1) Sales planning, planning in profit, and suitable for the quality of the product. 2) Setting prices, the price difference from competitors. And the discount during the festival. To provide customers with interest to buy more. 3) The service, seller shall make people feel that it is important to attend to, or training of new techniques, including the use of modern technologies in customer service is essential.

2. The problem of Management panel meatballs the processed products of meat in Urban Communities. A Case Study: Markets in Phatthalung Municipality Phatthalung Province Thailand. Found that; 1) Issues operators found to have several important issues, such as not paying wages on time. And change frequently employed, etc. 2) The funding problems., it is found that the entrepreneurs of liquidity, such as reserve purchases, funding expansion, etc. 3) The raw material is often not sufficient to sell raw materials such as the important festivals abroad. 4) Problems in practice, it was found that the change of employees frequently. Affecting fluency in customer service.

3. Guidelines for the Promotion of panel meatballs the processed products of meat in Urban Communities. A Case Study: Markets in Phatthalung Municipality Phatthalung Province Thailand. Found that a significant following. 1) Perform the update panel balls, supports the expansion. 2) Management panel meatballs provide clean, safe and hygienic method of production. 3) Using online media advertising to the distributors. 4) Provincial Health Visitors should check the production process, the balls are safe to use in the production of borax meatballs. 5) There are ways to expand the dealer.

Keywords: The Panel Meatballs, Marketing Management of Processed Products of Meat in Urban Communities, Markets in Phatthalung Municipality Phatthalung Province Thailand

1. บทนำ

อาหารเนื้อสัตว์แปรรูปประเภทหนึ่งที่เป็นที่นิยมบริโภคทั้งใช้เป็นอาหารว่าง และเป็นส่วนประกอบของอาหารจานเดียวชนิดต่าง ๆ มีความหลากหลายทั้งประเภทของเนื้อสัตว์ที่นำมาเป็นส่วนประกอบหลักในการทำลูกชิ้น ตลอดจนวิธีการผลิต และการเติมสารปรุงรส เช่น แป้ง เกลือ และเครื่องเทศจากแหล่งผลิตต่าง ๆ ทำให้ได้มาซึ่งผลิตภัณฑ์ที่มีความแตกต่างกันในด้านของคุณภาพ และสารอาหาร การศึกษาในครั้งนี้มีจุดประสงค์ที่จะศึกษาถึงปริมาณสารอาหารที่มีอยู่ในผลิตภัณฑ์ลูกชิ้นชนิดต่าง ๆ ที่มีจำหน่ายอยู่ในตลาดสด และซูเปอร์มาร์เก็ตในกรุงเทพมหานคร และปริมณฑล ได้แก่ ลูกชิ้นเนื้อวัว ลูกชิ้นเอ็นวัว ลูกชิ้นเนื้อหมู ลูกชิ้นเอ็นหมู ลูกชิ้นไก่ ลูกชิ้นกุ้ง ลูกชิ้นปลา ลูกชิ้นปลาเส้นทอด ลูกชิ้นแคร่แบบไม่มีเต้าหู้เป็นส่วนประกอบ ลูกชิ้นแคร่แบบมีเต้าหู้เป็นส่วนประกอบ ลูกชิ้นแคร่แบบมีเต้าหู้ทอดเป็นส่วนประกอบ นำมาเปรียบเทียบกับปริมาณสารอาหารจาก 3 แหล่งผลิต ได้แก่ อุตสาหกรรมขนาดใหญ่ อุตสาหกรรมขนาดกลาง และอุตสาหกรรมในครัวเรือน ตัวอย่างอาหารที่ได้นำมาผ่านวิธีการประกอบอาหารโดยการลวก ปิ้ง ย่าง และทอด เป็นต้น (พนัดดา จันทรอุไร, 2547)

ตลาดการขายลูกชิ้น หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า “แผงลูกชิ้น” เป็นการตลาดที่ถูกตีความว่าเป็นเพียงส่วนเล็ก ๆ ส่วนหนึ่งของการตลาด การตลาดอาจมองว่าเป็นหน้าที่ขององค์กร และกลุ่มกระบวนการเพื่อการผลิต การส่งเสริม และการสื่อสารคุณค่าไปยังลูกค้า และการจัดการความสัมพันธ์ต่อลูกค้าในทางที่เป็นประโยชน์แก่องค์การ และผู้ถือหุ้น การจัดการการตลาดเป็นศิลปะของการเลือกตลาดเป้าหมาย ตลอดจนการได้มา และการรักษาลูกค้า ผ่านทางการจัดคุณค่าของลูกชิ้นที่เหนือกว่ามีมโนทัศน์ห้าอย่างหลัก ๆ ที่องค์กรสามารถเลือกเพื่อนำไปดำเนินการธุรกิจได้แก่ มโนทัศน์เน้นการผลิต เน้นผลิตภัณฑ์ เน้นการขาย เน้นการตลาด และเน้นการตลาดองค์รวม (สุริพร ศรีชมพู, 2560)

ชุมชนเมืองเป็นศูนย์กลางความเจริญ และมีความเชื่อมโยงรวมอยู่ด้วย เมืองเป็นสถานที่ตั้งถิ่นฐานอันถาวร และหนาแน่นด้วยประชากร และเป็นที่รวมของผู้คนที่มีความแตกต่างทางพื้นเพ โดยชุมชนเมืองมักอยู่ในเขตเมือง หรือเทศบาล ลักษณะความสัมพันธ์ที่มีต่อกันของบุคคลในเมือง มักจะติดต่อกันด้วยตำแหน่งหน้าที่การงาน โดยคำนึงถึงผลประโยชน์ตอบแทนจากความสัมพันธ์ ความผูกพันในครอบครัวมีน้อย มีลักษณะเป็นครอบครัวเดี่ยวโดยเฉพาะอย่างยิ่งความผูกพันกับเพื่อนบ้านมีน้อยลง ทั้งนี้เพราะความจำเป็นทางเศรษฐกิจ และการที่ต้องแข่งขันแย่งชิงกันในการดำรงชีวิต อาชีพของชาวเมืองมีความแตกต่างกันมาก งานส่วนใหญ่เป็นงานเกี่ยวกับการบริการ หรืองานที่ต้องอาศัยความชำนาญพิเศษ การประกอบอาชีพเป็นไปตามความสามารถเฉพาะของบุคคล สภาพแวดล้อมส่วนใหญ่จะเป็นอาคารบ้านเรือน และถนนหนทาง ชีวิตผู้คนไม่ค่อยมีความผูกพันกับธรรมชาติ เป็นสังคมที่เน้นวัตถุนิยม และความทันสมัย ทำให้ไม่ค่อยมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่การช่วยเหลือพึ่งพาอาศัยกันมีน้อย เพราะมีสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่รอบตัว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมเป็นไปอย่างรวดเร็ว (ฐานิต โภคทรัพย์, 2554)

ดังนั้นผู้วิจัยต้องการศึกษาเรื่อง “แผงลูกชิ้น : การจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง” เพื่อศึกษาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ และเพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

2.2 เพื่อศึกษาปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

2.3 เพื่อศึกษาแนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

3. วิธีดำเนินการวิจัย

3.1 ประชากร แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มผู้ที่มีอาชีพขายลูกชิ้น คือ ผู้ประกอบการที่ประกอบอาชีพค้าขายแผงลูกชิ้นในประเภทลูกชิ้นทอด ลูกชิ้นปิ้ง ลูกชิ้นย่าง และลูกชิ้นลวกจิ้ม เป็นระยะเวลา 3 ปีขึ้นไป จำนวน 10 แผง ได้แก่ แผงลูกชิ้นของนางสาวสริมาศ พรหมแทนสุข นางสาวจุฑาทิพย์ จันทร์มี นางระเบียบ เขาใหญ่ นางจุฑารัตน์ แก้วรัตน์ นางอรพรรณ ผุดพัฒน์ นางสาวอัญชิษา ฉันทวิชิต นางปาริชาติ ศักดิ์ธานี นางสาวราย ขำแก้ว นางสมพร ชูทิพย์ และนางสาวเจนจิรา เนาว์ขุนทด

กลุ่มที่ 2 กลุ่มผู้ส่งเสริมอาชีพค้าขายลูกชิ้น คือ ผู้สนับสนุน และส่งเสริมผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนตลาดเทศบาลเมือง จังหวัดพัทลุง จำนวน 5 คน ได้แก่ นายกเทศมนตรีเมืองพัทลุง จำนวน 1 คน เจ้าหน้าที่สาธารณสุข จำนวน 1 คน พนักงานรักษาความสะอาดของหน่วยงานเทศบาลเมือง จำนวน 1 คน ตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปเนื้อสัตว์บริษัท ซีพีเอฟ จำนวน 1 คน และตัวแทนจำหน่ายผลิตภัณฑ์แปรรูปเนื้อสัตว์ บริษัท เบทาโกร จำนวน 1 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

3.2.1 แบบสัมภาษณ์ ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ใช้วิธีสัมภาษณ์ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีประเด็นคำถามที่กำหนดตามขอบเขตเนื้อหาการศึกษา และการสัมภาษณ์มีลักษณะการพูดคุยแบบธรรมชาติ และเป็นกันเอง ตามเวลาความเหมาะสม และโอกาสโดยให้ผู้ตอบเล่าเรื่องต่าง ๆ ของตนเองตามประเด็นที่วางไว้ตามแบบสัมภาษณ์ในส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป ส่วนที่ 2 การจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ส่วนที่ 3 ปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง ส่วนที่ 4 แนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง และส่วนที่ 5 ข้อเสนอแนะ

3.2.2 แบบสังเกตการณ์ (Observation) ได้ใช้การสังเกต แบบมีส่วนร่วมในบริบท โดยรวมของผู้ประกอบการค้าขายร้านลูกชิ้น ในเขตเทศบาลเมือง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง จะทำการสังเกตสภาพทั่วไป และเรียนรู้กระบวนการวิธีการค้าขายลูกชิ้น เช่น การเตรียมของ การขาย เป็นต้น ซึ่งจะรวบรวมข้อมูลในการบันทึกตามประเด็นที่กำหนดไว้

3.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

3.3.1 สำรวจพื้นที่ในชุมชนเทศบาลเมืองพัทลุง

3.3.2 สร้างความสัมพันธ์ และการปรับตัวให้เข้ากับชุมชนเทศบาลเมืองพัทลุง

3.3.3 การเก็บข้อมูลรายละเอียดแบบเจาะลึก ผู้วิจัยได้เก็บข้อมูลส่วนรายละเอียดแต่ละประเด็นโดยพบปะพูดคุยกับกลุ่มเป้าหมาย

3.3.4 การหาข้อมูลเพิ่มเติม ผู้วิจัยได้รวบรวมวิเคราะห์ และสรุปผลแล้ว พบว่าหากขาดรายละเอียดข้อมูลส่วนใดก็ได้ไปเก็บข้อมูลเพิ่มเติมตลอดของการทำวิจัย

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเรื่อง “แผงลูกชิ้น : การจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง” เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์ผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลหลัก และผู้ให้สัมภาษณ์ข้อมูลรอง เมื่อรวบรวมข้อมูล และตรวจสอบเนื้อหาอย่างถูกต้องเรียบร้อยแล้ว ดังนั้นจึงนำข้อมูลมาวิเคราะห์เพื่อให้ได้เนื้อหาที่ถูกต้องตามวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่ผู้วิจัยทำการศึกษา และนำมาวิเคราะห์ในเชิงพรรณนา

4. ผลการศึกษา

4.1 การจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

4.1.1 การจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

1) ด้านการวางแผนการขาย พบว่า มีการวางแผนในเรื่องต้นทุน และกำไรในด้านการขายให้ได้กำไรแต่ไม่มากจนเกินไป เพื่อให้เหมาะสมกับคุณภาพของสินค้าที่ไม่เบียดเบียนการบริโภคของผู้ซื้อมากเกินไป

2) ด้านการกำหนดราคาสินค้า พบว่าการกำหนดราคาในการซื้อขายมีความสำคัญ ต่อกิจการแผงลูกชิ้น เนื่องจากราคาเป็นตัวกำหนดความต้องการของลูกค้า ซึ่งจะส่งผลต่อรายได้ และกำไรได้เช่นกัน การตั้งราคาเพื่อให้ผู้บริโภคสนใจซื้อสินค้ามากขึ้น โดยการตั้งราคาล่อใจ หรือตั้งราคาในเทศกาลพิเศษ เป็นการขายสินค้าที่สร้างความสนใจจากลูกค้า การให้ส่วนลดต่อลูกค้าในการตั้งราคาสินค้า พิจารณาให้มีส่วนลดให้ในช่วงเวลาเทศกาลสำคัญ ๆ และเพื่อให้ผู้บริโภคมีความสนใจที่จะมาซื้อลูกชิ้นมากขึ้น โดยใช้การตั้งราคาขายลูกชิ้นแบบราคาเดียว หรือการตั้งราคาขายลูกชิ้นที่มีราคาที่หลากหลายแตกต่างกัน

3) ด้านการบริการ พบว่าการบริการของผู้ขายทำให้ลูกค้ารู้สึกว่าเขาเป็นคนสำคัญ ไม่ใช่แค่คนทั่วไป โดยใช้การเอ่ยนามลูกค้า เช่น คุณพี่ คุณน้า คุณป้า เพื่อให้ลูกค้ารู้ว่าเราเอาใจใส่ และผู้ขายควรเข้ารับการฝึกอบรมเกี่ยวกับเทคนิควิธีการใหม่ ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริการลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็นมาก เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการบริการด้วยเทคโนโลยี

ภาพที่ 1 แสดงการวางแผนการขายที่เป็นระเบียบน่าสนใจ

ภาพที่ 2 แสดงการวางจำหน่ายแบบสะดวกต่อผู้บริโภค

ภาพที่ 3 แสดงการจัดร้านให้ผู้บริโภคสนใจ โดยแยกประเภทของลูกชิ้นเพื่อให้ลูกค้าเลือกซื้อได้ง่าย

ภาพที่ 4 แสดงถึงการขายที่มีลูกค้าสนใจเป็นจำนวนมาก

ภาพที่ 5 แสดงถึงการกำหนดราคาสินค้าของร้านขายลูกชิ้น

ภาพที่ 6 แสดงการจัดร้านให้ผู้บริโภคสนใจ โดยแยกประเภทของลูกชิ้นเพื่อให้ลูกค้าเลือกซื้อได้ง่าย

ภาพที่ 7 แสดงถึงการกำหนดราคาสินค้าสร้างความสนใจจากลูกค้า

ภาพที่ 8 แสดงถึงการกำหนดราคาสินค้าของร้านขายลูกชิ้น

ภาพที่ 9 แสดงการขายลูกชิ้นด้วยหน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส

ภาพที่ 10 แสดงถึงการโต้ตอบลูกค้าด้วยอัธยาศัยที่ดี

4.1.2 ปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

1) ปัญหาด้านผู้ประกอบการ พบว่าปัญหาด้านผู้ประกอบการเกิดจากการที่ผู้ประกอบการรายใหม่ไม่มีทุนสำรองมากนัก จนทำให้เกิดปัญหาการขาดทุน และอีกหนึ่งปัญหา คือ ปัญหาในเรื่องพนักงานของแผงลูกชิ้น โดยปัญหาเกิดขึ้นจากการที่พนักงานไม่เข้าใจงาน บริการลูกค้าไม่ดี พุดจาไม่เพราะต่อลูกค้า ก็ก่อให้เกิดผลเสียต่อชื่อเสียงของแผงลูกชิ้นได้ โดยทั้งสองปัญหานี้มีวิธีการแก้ไข คือ ผู้ประกอบการต้องมีการวางแผนการขายให้รอบคอบ และแก้ไขปัญหาทุกช่องทาง

2) ปัญหาด้านเงินทุน พบว่าปัญหาด้านเงินทุนเกิดจากการที่แผงลูกชิ้นไม่มีเงินทุนจึงต้องกู้ยืมเงินมาเพื่อเป็นการลงทุน ถ้าหากประสบความสำเร็จในด้านการขาย มีกำไรที่ดีก็สามารถปลดหนี้ที่กู้ยืมมาลงทุนได้ แต่ถ้าหากการขายแผงลูกชิ้นไม่สำเร็จแผงลูกชิ้นขาดทุนเจ้าของแผงลูกชิ้นอาจจะนำเงินในส่วนที่จะนำไปลงทุน นำไปต่อยอดแผง นำเงินส่วนนั้นไปใช้จ่ายฟุ่มเฟือยจนไม่มีเงินทุนเก็บไว้ลงทุนซื้อลูกชิ้นมาขายในรอบต่อไป โดยมีวิธีการแก้ไขปัญหาด้านเงินทุน คือ ผู้ประกอบการควรเก็บเงินสำรองไว้เพื่อเป็นเงินทุน

3) ปัญหาด้านวัสดุ หรือวัตถุดิบ พบว่าแผงลูกชิ้นจะประสบปัญหาในด้านการขาดวัสดุ หรือวัตถุดิบในช่วงเทศกาล เนื่องจากช่วงเทศกาลผู้คนจะจับจ่ายซื้อสินค้าเป็นจำนวนมาก จึงทำให้วัสดุ หรือวัตถุดิบที่จะใช้ในการผลิตลูกชิ้นขาดแคลนได้ ซึ่งการแก้ไขปัญหาด้านวัสดุหรือวัตถุดิบผู้ประกอบการควรมีการเตรียมวัสดุไว้เพียงพอต่อการขายสินค้า

4) ปัญหาด้านวิธีปฏิบัติงาน พบว่าปัญหาด้านวิธีปฏิบัติงานนั้นมีหลากหลายปัญหา เช่น ขาดการมีมนุษย์สัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้า พุดจาไม่เพราะ หน้าตาไม่ยิ้มแย้ม ไม่มีความใส่ใจสนใจลูกค้าอย่างทั่วถึง ทำให้ลูกค้าของแผงลูกชิ้นไม่พึงพอใจ โดยมีวิธีการแก้ไขปัญหาด้านวิธีปฏิบัติงาน คือ ผู้ประกอบการควรมีการปรับปรุงวิธีการปฏิบัติงานโดยการปรับเปลี่ยนบุคลิกภาพให้มีจิตบริการมากขึ้น

4.1.3 แนวทางส่งเสริมการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมืองกรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

1) ลักษณะทั่วไปของสังคมเมือง

1.1) ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนเมือง พบว่าสภาพแวดล้อมในชุมชนเมือง ของตลาดเทศบาลเมืองพัทลุงเป็นชุมชนที่มีประชากรจำนวนมาก จึงทำให้มีความเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพค้าขายแผงลูกชิ้น โดยเป็นผู้ประกอบการที่มาจากต่างถิ่น

1.2) ด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พบว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเทศบาลเมืองพัทลุง โดยมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัด ส่งผลให้ชุมชนเมืองมีความแออัด สิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลงจนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชากร พร้อมด้วยปัญหาการว่างงาน และความยากจน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหายาเสพติด ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาเด็กเร่ร่อนจรจัด เป็นต้น

2) องค์ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์

2.1) ด้านความปลอดภัยของผู้บริโภค พบว่าผู้จำหน่ายสินค้ามีความใส่ใจความปลอดภัยของผู้บริโภค ไม่ว่าจะเป็นในด้านคุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่จะต้องมาจากเนื้อสัตว์แท้ไม่มีสารอันตรายเจือปน ไม่ว่าจะเป็นสารบอแรกซ์ สารเร่ง สารกันบูด และจะต้องเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ในที่มิดชิดห่างไกลฝุ่นละออง และควรสวมใส่ถุงมือ ผ้ากันเปื้อน หมวกปิดเส้นผมเพื่อความสะอาด และน่าไว้วางใจต่อผู้บริโภค

2.2) ด้านความสะดวกต่อการบริโภค พบว่าความสะดวกต่อผู้บริโภคมากขึ้นของตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของความสด สะอาด เพื่อความรวดเร็ว สะดวก ง่าย ในสภาวะที่เร่งรีบของผู้บริโภค ลูกชิ้นต้องมีราคาที่เหมาะสมสะดวกต่อการซื้อไปบริโภคได้ทุกเพศทุกวัย

2.3) ด้านความหลากหลายต่อผู้บริโภค พบว่าความหลากหลายในการบริโภคลูกชิ้นของตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง โดยมีทั้งลูกชิ้นทอด ลูกชิ้นปิ้งย่าง ลูกชิ้นลวกจิ้ม และลูกชิ้นต่าง ๆ นี้จะมีความหลากหลายรสชาติที่เนื้อสัตว์เป็นส่วนไม่ว่าจะเป็นลูกชิ้นหมู ลูกชิ้นเอ็นหมู ลูกชิ้นเนื้อวัว ลูกชิ้นไก่ ลูกชิ้นเอ็นไก่ และลูกชิ้นปลา

5. อภิปรายผลการวิจัย

5.1 การจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

5.1.1 ด้านการวางแผนการขาย โดยการวางแผนในเรื่องกำไรและต้องเหมาะสมกับคุณภาพของสินค้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของปาณิสรา สิริเอกศาสตร์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อ พฤติกรรมของผู้ซื้อ ผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าจะสนใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค เป็นส่วนสำคัญของการปฏิบัติการบริโภค

5.1.2 ด้านการกำหนดราคาสินค้า โดยกำหนดราคาที่แตกต่างกันคู่แข่ง และในช่วงเทศกาลสำคัญให้มีส่วนลดเพื่อให้ลูกค้ามีความสนใจที่จะมาซื้อมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปาณิสรา สิริเอกศาสตร์ (2556) ได้ศึกษาเรื่องการตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อ พฤติกรรมของผู้ซื้อ ผู้ผลิต และผู้จำหน่ายสินค้าจะสนใจถึงพฤติกรรมของผู้บริโภค เป็นส่วนสำคัญของการปฏิบัติการบริโภค ซึ่งหมายถึงการกระทำของบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่เกี่ยวข้องกับการแลกเปลี่ยนสินค้าและบริการด้วยเงิน

5.1.3 การบริการ โดยผู้ขายจะต้องทำให้ลูกค้ารู้สึกว่าเขาเป็นคนสำคัญโดยการเอาใจใส่ หรือบางครั้งต้องเข้าฝึกอบรมเทคนิควิธีการใหม่ ๆ รวมถึงการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยในการบริการลูกค้าเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ งามจิตต์ ปัทมานิช (2550) ได้ศึกษาเรื่อง การส่งเสริมการขาย เป็นการดำเนินกิจกรรมส่งเสริมการขายที่กระตุ้นที่ตัวแทนพ่อค้าส่ง หรือพ่อค้าปลีก ให้ใช้ความพยายามในการขาย รับสินค้าไว้อย่างรวดเร็ว และช่วยผลักดันสินค้าจากผู้ผลิตไปยังผู้บริโภค หรือผู้ใช้กลุ่มหลัก โดยทั่วไปมัก ใช้การขายโดยใช้พนักงาน ควบคู่กับการส่งเสริมที่มุ่งสู่คนกลาง

5.2 ปัญหาการจัดการแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

5.2.1 ปัญหาด้านผู้ประกอบการ โดยมีปัญหาสำคัญหลายประการ เช่น จ่ายค่าจ้างไม่ตรงตามเวลา และการปรับเปลี่ยนพนักงานบ่อยครั้ง เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีนทร์ ชันติวัฒนกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการตลาดของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพในเขตจตุจักรเพื่อการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า กลุ่มอาชีพที่ผลิตผลิตภัณฑ์ประเภทแตกต่างกันมีภาพรวมปัญหาทางการตลาดไม่แตกต่างกัน ซึ่งเมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า กลุ่มอาชีพที่ผลิตประเภทผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน มีปัญหาทางการตลาดด้านภาพรวมผลิตภัณฑ์แตกต่างกัน

5.2.2 ปัญหาด้านเงินทุน โดยผู้ประกอบการมักขาดสภาพคล่อง เช่น ทุนสำรองการจ่ายซื้อสินค้า ทุนขยายกิจการ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ศรีนทร์ ชันติวัฒนกุล (2558) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการตลาดของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพในเขตจตุจักรเพื่อการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินงานด้านการตลาดของกลุ่มอาชีพ พบว่าปัญหาและอุปสรรค ด้านราคามีปัญหามากที่สุด รองลงมา มีปัญหาในระดับมาก ได้แก่ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านช่องทางการจัดจำหน่าย และด้านผลิตภัณฑ์

5.2.3 ปัญหาวัตถุดิบที่สำคัญ โดยมักจะไม่มีวัตถุดิบเพียงพอต่อการจำหน่าย เช่น ช่วงเทศกาลสำคัญต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เศรษฐศิลป์ อัมมวรรณ (2537) ได้ศึกษาเรื่องความปลอดภัยอาหารไทย พบว่า ปัญหาการเลี้ยงสุกร โค และกระบือ เนื่องจากราคาไม่มีเสถียรภาพ ควบคุมได้ยาก และเกษตรกรไม่รวมตัวกัน ต้นทุนการผลิตสูง เนื้อมีสารตกค้าง เช่น สารเร่งเนื้อแดง และโรคระบาดโดยเฉพาะปาก และเท้าเปื่อย จึงเป็นปัญหาสำคัญต่อการส่งออกเนื้อ

5.2.4 ปัญหาด้านวิธีปฏิบัติงาน โดยการปรับเปลี่ยนพนักงานบ่อยครั้ง ส่งผลต่อความคล่องแคล่วในการให้บริการต่อลูกค้า ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ปานศิริ พูลพล (2560) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ปัญหาและแนวทางการพัฒนาการตลาดของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP (ระดับ 1-5 ดาว) จังหวัดขอนแก่น ผลการวิจัยพบว่า ปัญหาด้านช่องทางการจัดจำหน่าย ด้านผลิตภัณฑ์ และด้านราคา ตามลำดับ แนวทางการพัฒนาควรเน้นไปที่ 1) ด้านการอบรมให้ความรู้เพิ่มเติมแก่ผู้ประกอบการในด้านการส่งเสริมการตลาด และช่องทางการจัดจำหน่าย

5.3 แนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง กรณีศึกษา ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง จังหวัดพัทลุง

5.3.1 ลักษณะทั่วไปของสังคมเมือง

1) ด้านสภาพแวดล้อมในชุมชนเมือง พบว่าสภาพแวดล้อมในชุมชนเมือง ของตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง เป็นชุมชนที่มีประชากรจำนวนมาก จึงทำให้มีความเหมาะสมที่จะประกอบอาชีพค้าขายแผงลูกชิ้น โดยเป็นผู้ประกอบการที่มาจากต่างถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ ภัทรา ชื่นชม (2554) ได้ศึกษาเรื่องสิ่งแวดล้อมในเมือง ชุมชนเมืองมีประชากรหนาแน่นมากตามความเจริญของเมืองสิ่งแวดล้อมทางธรรมชาติ

2) ด้านการเปลี่ยนแปลงทางสังคม พบว่าการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในเทศบาลเมืองพัทลุง โดยมีจำนวนประชากรเพิ่มมากขึ้นอย่างเห็นได้ชัดส่งผลให้ชุมชนเมืองมีความแออัดสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมลง จนก่อให้เกิดอันตรายต่อสุขภาพอนามัยของประชากร พร้อมด้วยปัญหา การว่างงาน และความยากจน ปัญหาอาชญากรรม ปัญหาเสพติด ปัญหาการหย่าร้าง ปัญหาเด็กเร่ร่อน เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของดุจฤดี คงสุวรรณ (2543) ได้ศึกษาเรื่องพัฒนาการสังคมไทย การเปลี่ยนแปลง และพัฒนาทางสังคมในเมืองมองได้หลายแนวทาง แต่มีการพิจารณาจากพัฒนาการของสังคมไทย ในประวัติศาสตร์แล้วจะเห็นว่ามีความแตกต่างจากคำว่า นคร หรือมหานคร ซึ่งเป็นเมืองที่เติบโตในสังคมยุคอุตสาหกรรม

5.3.2 องค์ประกอบการแปรรูปผลิตภัณฑ์เนื้อสัตว์

1) ความปลอดภัยต่อผู้บริโภคลูกชิ้น คือ คุณภาพของผลิตภัณฑ์ที่ดีต้องมาจากเนื้อสัตว์แท้ ไม่มีสารอันตรายเจือปน และความปลอดภัยของผู้จำหน่ายที่มีต่อผู้บริโภคควรจะต้องเก็บผลิตภัณฑ์ไว้ในที่มืดชื้นห่างไกลฝุ่นละออง และควรสวมใส่ถุงมือ ผ่ากันเปื้อน หมวกปกปิดเส้นผมเพื่อความสะดวกและน่าไว้วางใจต่อผู้บริโภค ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ เศรษฐศิลป์ อัมมวรรณ (2537) ได้ศึกษาเรื่อง ความปลอดภัยอาหารไทย ผู้บริโภคเนื้อควรให้ความสนใจในการดูแลสุภาพ และคำนึงถึงความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการมากขึ้น เนื่องจากได้ตระหนักถึงปัญหาที่อาจเกิดขึ้นจากพฤติกรรมผู้บริโภคที่ไม่ถูกสุขลักษณะอนามัย และไม่ปลอดภัย ประกอบกับรัฐบาลมีนโยบายให้ผู้ประกอบการผลิตเนื้อและผลิตภัณฑ์ ผลิต เนื้อที่ได้มาตรฐาน ปราศจากสารตกค้าง และอยู่ในเกณฑ์ที่ปลอดภัยต่อการบริโภค

2) ความสะดวกต่อการบริโภคลูกชิ้น ผู้จำหน่ายลูกชิ้นควรใส่ใจในเรื่องของแพ็คเกจ เตรียมการขายให้เรียบร้อยให้สุก สด สะอาด เพื่อความรวดเร็ว สะดวก ง่าย ในสภาวะที่เร่งรีบของผู้บริโภค ลูกชิ้นต้องมีราคาที่เหมาะสมสะดวกต่อการซื้อไปบริโภคได้ทุกเพศทุกวัย และควรมีสินค้าให้เลือกซื้อได้ในหลายรูปแบบ และผู้จำหน่าย ควรมีป้ายชี้แจ้งในการเปิดปิดของร้านเพื่อลูกค้าที่สนใจบริโภคจะได้ไม่ไปซื้อผิดวันผิดเวลา และไม่ควรเคลื่อนย้ายร้านบ่อยจนเกินไป ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ อนุกุล พลศิริ (2534) ได้ศึกษาเรื่อง ลูกชิ้น ลูกชิ้นเป็นอาหารที่รับประทานง่าย หาซื้อได้สะดวก รสชาติอร่อย และมีคุณค่าทางโภชนาการ จึงเป็นที่นิยมของผู้บริโภคทุกเพศทุกวัย ทำให้มีผู้สนใจหันมาทำธุรกิจนี้กันมากขึ้น

3) ความหลากหลายในการบริโภคลูกชิ้น ความหลากหลายที่ผู้บริโภคสนใจ คือ ความหลากหลายรสชาติที่เนื้อสัตว์เป็นส่วนประกอบหลัก ๆ เช่น ลูกชิ้นหมู ลูกชิ้นเ็นหมู ลูกชิ้นเนื้อวัว ลูกชิ้นไก่ ลูกชิ้นเ็นไก่ ลูกชิ้นปลา เป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับการศึกษาของ รังสิณี พูลเพิ่ม (2559) ได้ศึกษาเรื่องพฤติกรรมผู้บริโภคอาหารของครอบครัว การบริโภคอาหารเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวัน นอกจากทำให้ผู้รับประทานรู้สึกอิ่ม และมีพลังงานในการดำเนินกิจกรรมต่าง ๆ แล้วยังมีผลต่อสุขภาพในระยะยาวอีกด้วย ปัจจุบันมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การค้า ระบบการสื่อสาร และการโฆษณาต่าง ๆ

6. ข้อเสนอแนะ

6.1 ข้อเสนอแนะต่อผู้ประกอบการค้าขายแผงลูกชิ้น

6.1.1 ควรมีการติดป้ายชี้แนะในการบริการของแผงลูกชิ้น เช่น ติดป้ายแจ้งวันหยุดประจำ เป็นต้น

6.1.2 ผู้ประกอบการค้าขายแผงลูกชิ้นควรมีความสัมพันธ์ที่ดีต่อลูกค้า

6.2 ข้อเสนอแนะต่อชุมชนเทศบาลเมืองพัทลุง

6.2.1 ส่งเสริมให้คนในชุมชนมีความรู้เรื่องการตลาด เป็นการส่งเสริมอาชีพในด้านการค้าขาย

6.2.2 ควรมีการพูดคุยปรึกษากันในส่วนของผู้ประกอบการค้าขาย และผู้ดูแลชุมชน เพื่อให้ชุมชนมีการพัฒนาที่ดียิ่งขึ้น

6.3 ข้อเสนอแนะต่อหน่วยงานภาครัฐ และเอกชน

6.3.1 ควรมีการประชาสัมพันธ์และให้ความรู้แก่ผู้ประกอบการค้าขายในด้านต่าง ๆ เพื่อให้เกิดความเรียบร้อยภายในชุมชน

6.3.2 ควรกำหนดให้มีการประชุมผู้ประกอบการค้าขายกับผู้ดูแลชุมชน เพื่อที่จะได้ปรับปรุงชุมชนให้เกิดการพัฒนา

6.4 ข้อเสนอแนะวิจัยในครั้งต่อไป

6.4.1 ควรมีการศึกษากฎจราจรบนท้องถนนเพื่อความสะดวกต่อการจราจรในชุมชนเทศบาลเมืองพัทลุง กรณีศึกษา : ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

6.4.2 ควรมีการศึกษา แนวทางส่งเสริมแผงลูกชิ้นการจัดการตลาดของผลิตภัณฑ์แปรรูปจากเนื้อสัตว์ในชุมชนเมือง
กรณีศึกษา : ตลาดเทศบาลเมืองพัทลุง ตำบลคูหาสวรรค์ อำเภอเมือง จังหวัดพัทลุง

7. เอกสารอ้างอิง

- ดุจดี คงสุวรรณ. (2543). *พัฒนาการสังคมไทย*. สืบค้นเมื่อ 30 ตุลาคม 2560, จาก http://www.Baanjomayut.com/library_2/development_of_society/
- ปนัดดา จันทรอุไร. (2547). *คุณค่าทางโภชนาการของลูกชิ้น*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก <http://www.thaithesis.org/detail.php?id=1202547000110>
- ปานศิรา สิริเอกศาสตร์. (2556). *การตลาดที่มีผลต่อการเลือกซื้อ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
- ปานศิริ พูลพล. (2560). “ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการตลาดของผู้ประกอบการผลิตภัณฑ์ OTOP (ระดับ 1-5 ดาว) ในจังหวัดขอนแก่น”. *วารสารวิทยาลัยบัณฑิตบัณฑิตเอเชีย*. 7, น. 23-33.
- ภัทรา ชื่นชม. (2554). *สิ่งแวดล้อมในเมือง*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- รังสิณี พูลเพิ่ม. (2559). *พฤติกรรมผู้บริโภคอาหารของครอบครัว*. กรุงเทพฯ: ที พี พีริ้น.
- ศรินทร์ ชันติวัฒนกุล. (2558). “ปัญหา และแนวทางการพัฒนาการตลาดของผลิตภัณฑ์ของกลุ่มอาชีพในเขตจตุจักรเพื่อการพัฒนาธุรกิจอย่างยั่งยืน”. *วารสารบริหารธุรกิจศรีนครินทร์วิโรฒ*. 6(1), น. 69-81.
- เศรษฐศิลป์ อัมมวรรณ. (2537). *ความปลอดภัยอาหารไทย*. กรุงเทพฯ: วิสิทธิ์ พัฒนา.
- สุริพร ศรีชมพู. (2557). *การตลาด*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก <https://th.wikipedia.org/wiki/%E0%B8%81%E0%B8%B2%E0%B8%A3%E0%B8%95%E0%B8%A5%E0%B8%B2%E0%B8%94B8%94>
- อนุกุล พลศิริ. (2534). *ลูกชิ้น*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก <https://lookchinpk.com/index.php/opshop-2>
- องอาจ ปทะวานิช. (2550). *การส่งเสริมการขาย*. สืบค้นเมื่อ 20 สิงหาคม 2560, จาก http://www.kasikornresearch.com/InfoGraphic/Documents/2766_p.pdf

การพัฒนาาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ
DEVELOPMENT OF EQUIPMENT POSITIONING SYSTEM OF THE EXPRESSWAY NETWORK
USING MOBILE APPLICATION

เสาวณี ศรีสุวรรณ^{1*}, เอกรินทร์ เหลืองวิลัย², เทพฤทธิ์ รัตนปัญญากร³ และธนายั ตันวานิช⁴
Saovanee Srisuwan^{1*}, Ekarin Lueangvilai², Thepparit Ruttanapunyagorn³ and Thanai Tanwanich⁴

บทคัดย่อ

การให้บริการทางพิเศษในกรุงเทพมหานครและปริมณฑล มีระยะทางทั้งหมด 224.6 กิโลเมตร มีโครงสร้างทางพิเศษ อุปกรณ์ควบคุมและอำนวยความสะดวกบนทางพิเศษเป็นจำนวนมาก จึงได้มีการสร้างระบบบริหารจัดการสินทรัพย์ในรูปแบบฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์ซึ่งระบุตำแหน่งของอุปกรณ์, ข้อมูลที่เกี่ยวข้อง และภาพถ่ายของอุปกรณ์นั้น ๆ แต่เนื่องจากในขั้นตอนของการเก็บและบันทึกข้อมูลในรูปแบบเดิมทำได้ค่อนข้างยากในสภาพการจราจรที่ผู้ขับขี่ใช้ความเร็วสูงบนทางพิเศษอาจเกิดอุบัติเหตุในการเก็บข้อมูลได้ จึงได้พัฒนานำโทรศัพท์มือถือมาใช้ในการสำรวจ และถ่ายภาพอุปกรณ์ แต่เนื่องจากตำแหน่งที่ถ่ายภาพเป็นตำแหน่ง ณ จุดของคนยืนถ่ายภาพไม่ใช่ตำแหน่งจริงของอุปกรณ์ จึงได้มีการใช้แอปพลิเคชันธีโอดอลิท์ (Theodolite) เพื่อการสำรวจตำแหน่งและถ่ายภาพ ควบคู่กับเครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์แบบเลเซอร์เพื่อวัดระยะทางจากตำแหน่งถ่ายภาพถึงอุปกรณ์ จากนั้นส่งข้อมูลทางอีเมลผ่านแอปพลิเคชันธีโอดอลิท์ ในการนำเข้าข้อมูล และจัดเก็บข้อมูลในฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS Database) ในการนี้จึงได้พัฒนา PHP Script เพื่ออ่านข้อมูลในอีเมลและบรรจุข้อมูลลงในฐานข้อมูล ทำให้การสำรวจอุปกรณ์จำนวนมากสามารถทำได้รวดเร็ว สะดวก และปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

คำสำคัญ : ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์, การจัดการสินทรัพย์, ทางพิเศษ, แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ, เครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์แบบเลเซอร์

Abstract

The total length of expressway network in Bangkok area is about 224.6 kilometers. There are many components of expressway structure and equipment for controlling and facilitating along the network. Therefore, GIS-based asset management system by ArcGIS has been established which specifies the location, related information, and pictures of the equipment. However, the process of collecting and recording all those data is quite difficult especially in the high-speed traffic conditions which may cause accidents during the data survey process. Thus, the mobile phone application "Theodolite" has been

¹ วิทยาการ 6 (ภูมิสารสนเทศ) แผนกวิจัยและพัฒนาาระบบจราจร กองวิจัยและพัฒนา การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

² หัวหน้าแผนก แผนกวิจัยและพัฒนาาระบบจราจร กองวิจัยและพัฒนา การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

³ ผู้อำนวยการกอง กองวิจัยและพัฒนา การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

⁴ อาจารย์ประจำหลักสูตรภูมิสารสนเทศ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

* Corresponding author, E-mail: saonoy@mail.com

adapted to achieve the task. Equipment location data that is; “pictures and location” taken by the application and “distance” measured by Electronics Distance Measurement (EDM) are encrypted then sent via email. In this process, the PHP script is written to extract and calculate the encrypted data. Then, all extracted information will be inserted the database. In doing so, a number of targeted equipment can be surveyed faster, safer, and more convenient.

Keyword: Geographic Information System, Asset Management System, Expressway, Mobile Application, Electronics Distance Measurement

1. บทนำ

การทางพิเศษแห่งประเทศไทย เป็นหน่วยงานในสังกัดกระทรวงคมนาคมมีหน้าที่ความรับผิดชอบในการให้บริการโครงข่ายทางพิเศษในพื้นที่กรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยมีระยะทางของทางพิเศษทั้งหมด 224.6 กิโลเมตร และมีอุปกรณ์ที่ช่วยอำนวยความสะดวกที่ติดตั้งบนทางพิเศษเป็นจำนวนมาก เช่น 1) กล้องโทรทัศน์วงจรปิดให้เจ้าหน้าที่สื่อสารตรวจสอบสภาพจราจรและเหตุการณ์บนทางพิเศษประมาณ 400 กล้อง 2) ตู้โทรศัพท์ฉุกเฉินสำหรับผู้ใช้งานขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดเหตุประมาณ 700 ตู้ 3) เสาไฟฟ้าส่องสว่างประมาณ 2,000 ต้น 4) ป้ายปรับเปลี่ยนข้อความประมาณ 50 ป้าย และอุปกรณ์อื่น ๆ อีกมากมาย เป็นต้น ทำให้ยากต่อการบริหารจัดการอุปกรณ์ ทั้งในทางงบประมาณจัดซื้อจัดจ้างมาทดแทนทั้งการติดตาม/ตรวจสอบ/บำรุงรักษาอุปกรณ์ให้อุปกรณ์ใช้งานได้อยู่เสมอ จึงได้มีจัดทำฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์ (GIS Database) อุปกรณ์ (ตำแหน่งที่อยู่จริงของอุปกรณ์, ข้อมูลรายละเอียดของอุปกรณ์, ภาพถ่ายของอุปกรณ์) เพื่อนำข้อมูลสินทรัพย์ไปบริหารจัดการต่อไป แต่เนื่องจากในขั้นตอนของการเก็บและบันทึกข้อมูลในรูปแบบเดิมทำได้ค่อนข้างยาก จึงได้มีการนำโทรศัพท์มือถือมาใช้ในการสำรวจอุปกรณ์โดยใช้งานการสำรวจผ่านแอปพลิเคชันอีโอโดไลท์ ทำให้การสำรวจอุปกรณ์จำนวนมากทำได้สะดวก รวดเร็วและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น

รูปที่ 1 อุปกรณ์และทรัพย์สินบนทางพิเศษ

ที่มา : กองวิจัยและพัฒนา การทางพิเศษแห่งประเทศไทย

2. วัตถุประสงค์

- 2.1 เพื่อสร้างฐานข้อมูลอุปกรณ์บนทางพิเศษ
- 2.2 เพื่อพัฒนาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

3. เอกสารที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาระบบ

3.1 เทคโนโลยี 3S

เทคโนโลยี 3S เข้ามาช่วยให้การทำงานสำรวจให้ได้มาซึ่งตำแหน่งของอุปกรณ์/พื้นที่เป้าหมาย ทำให้สามารถปรับปรุงกระบวนการการทำงานที่ทำได้ง่าย สะดวก ประหยัดเงิน/เวลา และประหยัดทรัพยากรคนโดย เทคโนโลยี 3S ที่กล่าวถึงนั้นประกอบด้วย GIS GPS และ RS

รูปที่ 2 เทคโนโลยี 3S

ที่มา : สำนักงานพัฒนาเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ (องค์การมหาชน)

GIS มาจากคำว่า Geographic Information Systems เรียกว่า ระบบภูมิสารสนเทศ ซึ่งมีความหมายว่า กระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลเชิงพื้นที่ (spatial data) ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ ที่มีองค์ประกอบ 5 อย่างด้วยกัน คือ Hardware Software People Methodology และ Data

รูปที่ 3 องค์ประกอบของกระบวนการทำงานเกี่ยวกับข้อมูลเชิงพื้นที่

ที่มา : ระบบภูมิสารสนเทศสถิติสำนักงานสถิติแห่งชาติ^{*1};

<https://sites.google.com/site/tlekajao3195/rabb-sara-snthes> (online)^{*2}

ปัจจุบันกระทรวงคมนาคมมีระบบฐานข้อมูลในรูปแบบที่เป็น GIS ใช้งานแล้ว และการทางพิเศษแห่งประเทศไทย มีการสำรวจข้อมูลของอุปกรณ์ในรูปแบบ GIS เช่นกัน โดยมีการปรับปรุงข้อมูลให้เป็นปัจจุบันอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งรวบรวม และจัดเก็บข้อมูลอุปกรณ์อื่น ๆ ที่ยังไม่ได้จัดเก็บไว้ในฐานข้อมูล GIS เพื่อใช้งานต่อไปในอนาคต

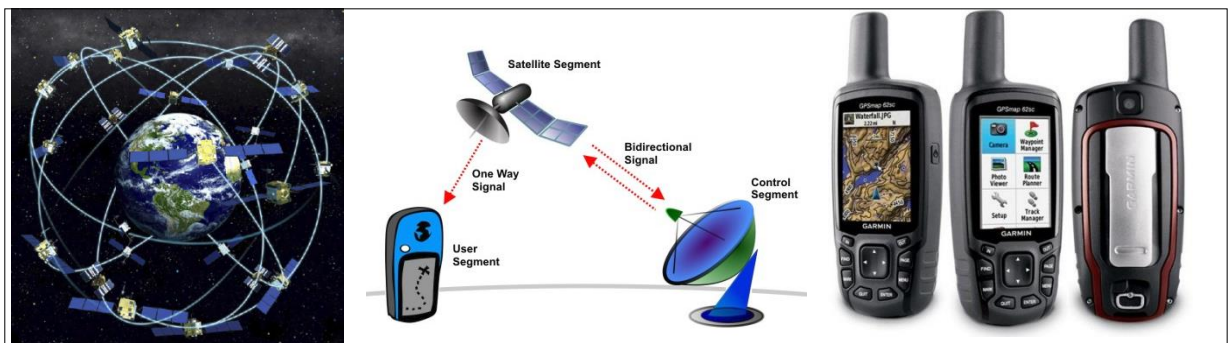
GPS มาจากคำว่า Global Positioning System เรียกว่า ระบบระบุตำแหน่งบนพื้นโลก ซึ่งประกอบไปด้วย 3 ส่วนหลัก คือ

1. ส่วนอวกาศ ประกอบด้วยเครือข่ายดาวเทียมหลัก 3 ค่าย คือ 1) ค่ายอเมริกา ชื่อ NAVSTAR (Navigation Satellite Timing and Ranging GPS) มีดาวเทียม 28 ดวง ใช้งานจริง 24 ดวง อีก 4 ดวงเป็นตัวสำรองมีรัศมีวงโคจรจากพื้นโลก 20,162.81 กม. หรือ 12,600 ไมล์ ดาวเทียมแต่ละดวงใช้เวลาในการโคจรรอบโลก 12 ชั่วโมง 2) ค่ายรัสเซียชื่อ GLONASS (Global Navigation Satellite) มีดาวเทียม 24 ดวง เวลาในการโคจรรอบโลกประมาณ 11 ชั่วโมง 16 นาที และ 3) ค่ายยุโรป ชื่อ Galileo มีดาวเทียม 27 ดวง

2. ส่วนควบคุม ประกอบด้วยสถานีภาคพื้นดิน สถานีใหญ่อยู่ที่กองบัญชาการอวกาศประเทศสหรัฐอเมริกา และศูนย์ควบคุมย่อยอีก 5 จุด กระจายไปยังภูมิภาคต่าง ๆ ทั่วโลก

3. ส่วนผู้ใช้งาน ผู้ใช้งานต้องมีเครื่องรับสัญญาณที่สามารถรับคลื่นและแปรหัสจากดาวเทียมเพื่อนำมาประมวลผลให้เหมาะสมกับการใช้งานในรูปแบบต่าง ๆ เช่น การใช้งานในการนำทาง งานสำรวจ การติดตามการจัดส่งสินค้า งานระบบประกันภัยรถยนต์ ใช้สำหรับกิจกรรมกลางแจ้ง เช่น Smart Watch

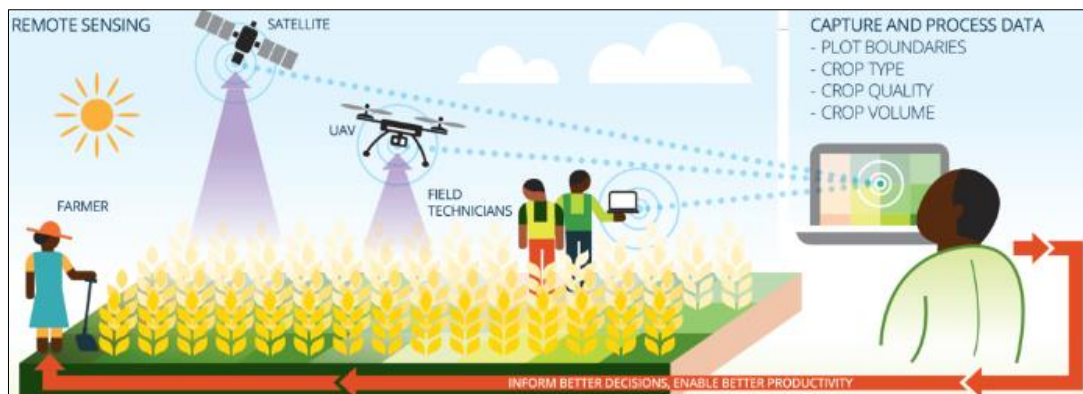
ปัจจุบันการทางพิเศษแห่งประเทศไทยมีอุปกรณ์ GPS ไว้เพื่อการสำรวจ นำทาง และเก็บข้อมูลเชิงตำแหน่ง ซึ่งอุปกรณ์ GPS ที่ใช้งานอยู่มีค่าความคลาดเคลื่อนของตำแหน่งค่อนข้างสูง ในการใช้งานจึงเหมาะกับการใช้งานที่ไม่ต้องอาศัยความแม่นยำของตำแหน่งมากนัก

รูปที่ 4 การทำงานของ GPS

ที่มา : <https://www.space.com/19794-navstar.html>

RS ย่อมาจากคำว่า Remote Sensing คือ การสำรวจจากระยะไกล โดยเครื่องมือวัดไม่มีการสัมผัสกับสิ่งที่ต้องการตรวจวัดโดยตรงทำการสำรวจโดยให้เครื่องมือวัดอยู่ห่างจากสิ่งที่ต้องการตรวจวัด โดยอาจติดตั้งเครื่องวัด เช่น กล้องถ่ายภาพไว้บนเครื่องบิน ยานอวกาศ หรือดาวเทียม แล้วอาศัยคลื่นแม่เหล็กไฟฟ้าที่แผ่ หรือสะท้อนมาจากสิ่งที่ต้องการสำรวจเป็นสื่อในการวัด โดยระบบการสำรวจข้อมูลระยะไกลโดยอาศัยพลังงานแสงธรรมชาติ เรียกว่า ระบบพาสซีฟ (Passive Remote Sensing) ส่วนระบบบันทึกที่มีแหล่งพลังงานที่สร้างขึ้นและส่งไปยัง วัตถุเป้าหมาย เรียกว่า ระบบแอคทีฟ (Active Remote Sensing)

รูปที่ 5 การทำงานของการสำรวจจากระยะไกล (Remote Sensing)

ที่มา : <https://medium.com/geo-datascience/python-opensource-remote-sensing-lib-a81efedd502e>

3.2 การสำรวจและการทำแผนที่ (Survey and Mapping)

การสำรวจและการทำแผนที่ เป็นศาสตร์ในการทำแผนที่โดยการสำรวจภาคสนาม โดยอาศัยความรู้เชิงวิศวกรรมในการใช้เครื่องมือในการสำรวจ เช่น กล้องวัดมุมในการจัดทำวงรอบของพื้นที่ศึกษา กล้องวัดระดับในการจัดทำระดับความสูงในพื้นที่ศึกษา และการคำนวณโครงสร้างอิงพิกัดภูมิศาสตร์ การถ่ายค่าพิกัดหมุดหลักฐานอ้างอิงไปยังจุดสำรวจต่าง ๆ และวาดสัญลักษณ์ เส้น และคำอธิบายชื่อเฉพาะนั้น ดังนั้นวิชาการสำรวจและการทำแผนที่จึงมีผลสำคัญต่อการพัฒนาการผลิตแผนที่ GIS อย่างมาก

3.3 การสำรวจพิกัดเชิงภูมิศาสตร์ (Global Positioning System)

การสำรวจพิกัดเชิงภูมิศาสตร์ (เกริก จันทร์อรุณ, 2562) เป็นระบบการค้นหาคำแหน่งและนำทางด้วยดาวเทียม โดยใช้คลื่นความถี่สูง ความยาวคลื่นสั้นจึงมีความเที่ยงตรงสูง และมีดาวเทียม GPS ที่โคจรรอบโลก ทำให้สามารถให้ข้อมูลเกี่ยวกับตำแหน่งพิกัดภูมิศาสตร์บนพื้นโลกได้ตลอด 24 ชั่วโมง ซึ่งสามารถใช้บอกตำแหน่งโดยอัตโนมัติ ในระดับความถูกต้อง 10 - 20 เมตร เป็นระบบที่ต้องอาศัยสัญญาณดาวเทียม GPS ในการทราบถึงค่าพิกัดบนพื้นผิวโลกอย่างถูกต้อง ซึ่งสามารถนำมาเข้าสู่ระบบ GIS ได้โดยตรง หรืออาจจะนำระบบ GPS เข้ามาประยุกต์ใช้กับการสำรวจและการทำแผนที่ หรือการสำรวจระยะไกล ในการตรึงหมุดหรือตรึงพิกัดแผนที่ ภาพถ่ายทางอากาศ หรือภาพถ่ายดาวเทียม เพื่อนำไปเป็นข้อมูลนำเข้าในระบบ GIS

3.4 การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูล (Linking a database to the map)

การเชื่อมโยงระหว่างข้อมูล (Putpannee, 2007) จากที่กล่าวว่าข้อมูลมี 2 ประเภท คือ ข้อมูลเชิงพื้นที่และข้อมูลคุณลักษณะ สามารถจะเชื่อมโยงข้อมูล 2 ประเภทนี้เข้าด้วยกันได้ เช่น จะสามารถรู้ได้จากข้อมูลคุณลักษณะว่าอุปกรณ์ที่อยู่บนทางพิเศษ ติดตั้งเมื่อไหร่ ซ่อมบำรุงอะไรไปแล้วบ้าง ครบกำหนดที่จะทดแทนเมื่อไหร่ และข้อมูลอื่น ๆ อีกมากมายขึ้นอยู่กับข้อมูลคุณลักษณะที่เราต้องการใส่เข้าไป ซึ่งในการจัดทำฐานข้อมูลนี้ข้อมูลคุณลักษณะทั้งหมดจะแปลงได้จากแบบสำรวจรายละเอียดของอุปกรณ์ อาคารและสิ่งก่อสร้าง หรือฐานข้อมูลอุปกรณ์ที่มีอยู่

3.5 แอปพลิเคชันโอโดไลท์

แอปพลิเคชันโอโดไลท์ (Hunter Research and Technology, LLC, 2018) เป็นแอปพลิเคชันสำหรับการมองภาพของกล้องถ่ายภาพแบบหลาย ๆ ฟังก์ชัน ที่รวมเข็มทิศ, เครื่องวัดการเอียงของวัตถุแบบ 2 แกน, เครื่องหาระยะ, เครื่องมือบอกพิกัด, แผนที่, เครื่องคำนวณระบบนำทาง และกล้องถ่ายภาพหรือภาพยนตร์ทางภูมิศาสตร์ในแอปพลิเคชันเดียว อีกทั้ง

แอปพลิเคชันอีโอดีไลท์ สามารถแชร์เครื่องหมายและตำแหน่งบนแผนที่กับผู้อื่น ๑ ผ่านข้อความหรืออีเมลได้ นอกจากนี้แอปพลิเคชันอีโอดีไลท์ สามารถระบุตำแหน่งในระบบพิกัดทางทหาร (Military Grid Reference System : MGRS), ระบบพิกัดกริดแบบยูทีเอ็ม (Universal Transverse Mercator: UTM) และวิธีการอ้างอิงบอกตำแหน่งเป็นค่าระยะเชิงมุมของละติจูด (Latitude) และลองจิจูด (Longitude) เป็นต้น

3.6 ระบบพิกัดกริดแบบยูทีเอ็ม (Universal Transverse Mercator: UTM)

ระบบพิกัดกริดแบบยูทีเอ็ม (อมร เพชรสว่าง, 2562) เป็นระบบที่ปรับมาจากระบบเส้นโครงแผนที่แบบทรานส์เวิร์สเมอร์เคเตอร์ เพื่อเป็นการรักษารูปร่างโดยใช้ทรงกระบอกตัดลูกโลกระหว่างละติจูด 84 องศาเหนือ - 80 องศาใต้ ระบบพิกัดยูทีเอ็มใช้หน่วยระยะทางเป็นเมตร โดยในแต่ละโซนเส้นเมริเดียนกลางตัดกับเส้นระนาบศูนย์สูตรเป็นมุมฉาก ณ จุดตัดนี้เรียกว่า จุดกำเนิดโซน ของระบบพิกัดยูทีเอ็ม ทิศทางที่ขนานกับแนวเมริเดียนกลาง และชี้ขึ้นไปทางเหนือ เรียกว่า ทิศเหนือกริด มีการกำหนดค่าพิกัดตะวันออกให้เส้นเมริเดียนกลางเป็น 500,000 เมตร (Easting 500,000 m.) ห่างจากจุดกำเนิดสมมติและกำหนดให้พิกัดเหนือสำหรับเส้นระนาบศูนย์สูตรไว้เป็น 2 กรณีสําหรับซีกโลกเหนือให้มีค่าเป็น 0 เมตร (Northing 0 m.) ห่างจากเส้นระนาบศูนย์สูตร ส่วนบริเวณใต้เส้นระนาบศูนย์สูตรมีค่าเป็น 10,000,000 เมตร (Northing 10,000,000 m.) ห่างจากจุดกำเนิดสมมติ ดังนั้นจุดศูนย์กำเนิดโซนของระบบพิกัดยูทีเอ็ม จึงมีค่าพิกัดเป็น E 500,000 m ; N 0 m สําหรับการใช้งานในซีกโลกเหนือและ E 500,000 m.; N 10,000,000 m

4. ขั้นตอนการดำเนินการ

4.1 ออกแบบการทำงานของระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

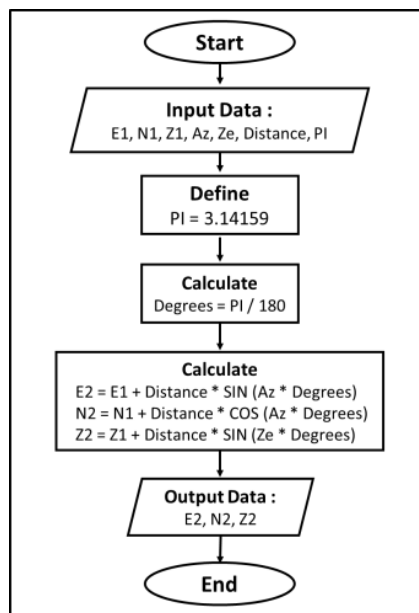
การทำงานของระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์และทรัพย์สินบนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันอีโอดีไลท์บนโทรศัพท์มือถือ (ไอโฟน รุ่น 6s + ปลั๊กอินตัวรับสัญญาณ GPS) โดยเริ่มต้นจากการนำข้อมูลตำแหน่งของอุปกรณ์ในแต่ละจุดจากแอปพลิเคชันอีโอดีไลท์ และเครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์แบบเลเซอร์ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้รับการส่งข้อมูลผ่านอีเมลบนแอปพลิเคชันอีโอดีไลท์มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ภาษา PHP ซึ่งเป็นลักษณะสคริปต์ด้านเซิร์ฟเวอร์ (Server Side Script) เป็นเทคโนโลยีที่สคริปต์ทำงานบนฝั่งเซิร์ฟเวอร์ และเป็นซอฟต์แวร์โอเพนซอร์ซที่สามารถทำงานกับฐานข้อมูลได้ เพื่อเก็บข้อมูลตำแหน่งของอุปกรณ์ในรูปแบบฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และแสดงผลข้อมูลตำแหน่งของอุปกรณ์ผ่านโปรแกรม ArcGIS ดังรูปที่ 6

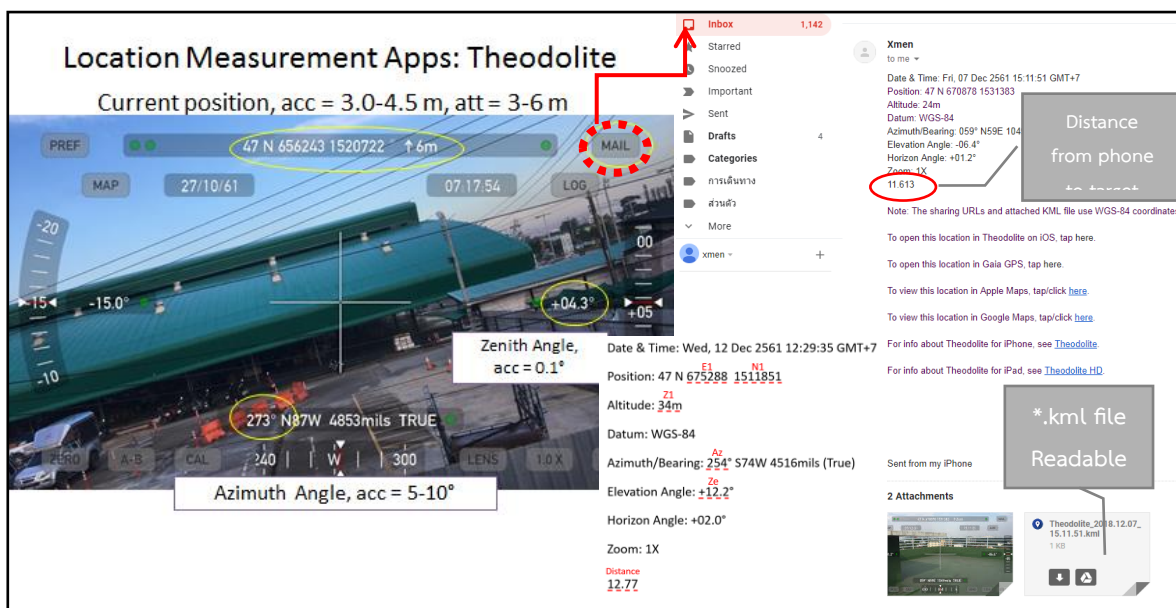
รูปที่ 6 ขั้นตอนการพัฒนาาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์ของทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

4.2 ขั้นตอนวิธีการสำหรับการพัฒนาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์ของทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

จากการออกแบบการทำงานของระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ จะเห็นได้ว่า ข้อมูลตำแหน่งอุปกรณ์จากการส่งข้อมูลผ่านอีเมล เป็นข้อมูลจากตำแหน่งของจุดที่ถ่ายภาพซึ่งไม่ใช่ตำแหน่งของอุปกรณ์ จึงจำเป็นต้องหาตำแหน่งของอุปกรณ์ เพื่อเก็บข้อมูลในรูปแบบฐานข้อมูลระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์โดยนำข้อมูลตำแหน่งจากอีเมล มาคำนวณหาตำแหน่งของอุปกรณ์ โดยใช้ภาษา PHP ในการคำนวณและวิเคราะห์ผล ซึ่งมีผังงานแสดงขั้นตอนการทำงาน ดังรูปที่ 7 และตัวอย่างข้อมูลตำแหน่งที่ได้จากอีเมล ดังรูปที่ 8

รูปที่ 7 ผังงานการพัฒนาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์ของทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือ

รูปที่ 8 ตัวอย่างข้อมูลตำแหน่งที่ได้จากอีเมล

5. ผลการศึกษา

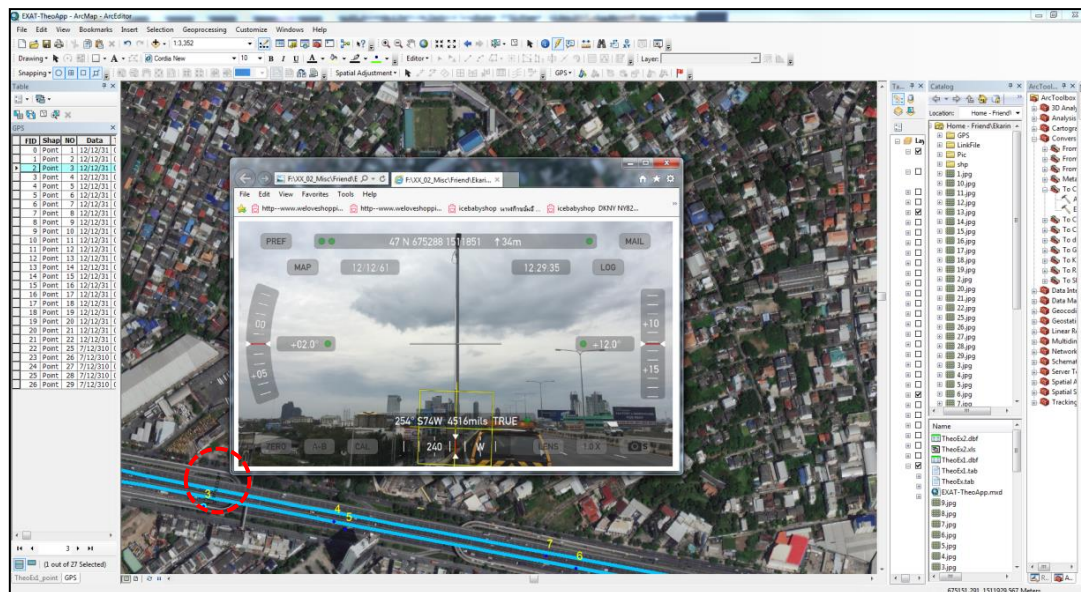
จากการเก็บข้อมูลอุปกรณ์ด้วยแอปพลิเคชันโอโดโลท และวัดระยะของอุปกรณ์จากจุดสำรวจโดยใช้เครื่องวัดระยะอิเล็กทรอนิกส์ แบบเลเซอร์แล้วส่งข้อมูลผ่านอีเมล เข้ากระบวนการแปลงข้อมูลในข้างต้นแล้ว (รูปที่ 7) ทำให้ได้ข้อมูลตำแหน่งของอุปกรณ์จากตำแหน่งที่ยืนถ่ายรูปสำรวจข้อมูลแปลงไปเป็นตำแหน่งจริงของอุปกรณ์ตามตารางที่ 1 และรูปภาพของอุปกรณ์จากแอปพลิเคชันโอโดโลท ดังรูปที่ 9 แล้วนำข้อมูลเข้าสู่โปรแกรม ArcGIS ตามค่าละติจูดและลองจิจูดที่ได้ (ค่า N2, E2) เมื่อข้อมูลอุปกรณ์อยู่ ณ ตำแหน่งจริงบนทางพิเศษ พร้อมด้วยข้อมูลรายละเอียดของอุปกรณ์ (Attribute Data) แล้วกำหนดให้ข้อมูลตำแหน่งเชื่อมโยงกับข้อมูลรูปภาพของอุปกรณ์โดยการใช้เครื่องมือ Hyperlink ในโปรแกรม ArcGIS เชื่อมโยงข้อมูลรูปภาพไปยังที่เก็บไฟล์ภาพของอุปกรณ์ซึ่งได้ผลข้อมูลการระบุตำแหน่งของอุปกรณ์ดังรูปที่ 10 และได้ข้อมูลรายละเอียดของอุปกรณ์เชื่อมโยงกับข้อมูลรูปภาพ ดังรูปที่ 11 และเมื่อมีการสำรวจอุปกรณ์บนทางพิเศษเพิ่มเติมเข้ามาข้อมูลอุปกรณ์ก็จะถูกจัดเก็บเป็นฐานข้อมูลสารสนเทศภูมิศาสตร์เช่นเดียวกัน

รูปที่ 9 ตัวอย่างรูปภาพของอุปกรณ์จากแอปพลิเคชันโอโดโลท

ตารางที่ 1 ข้อมูลตำแหน่งของอุปกรณ์

ตำแหน่งของมือถือ							ตำแหน่งของอุปกรณ์จริง		
NO	E1	N1	Z1	Az	Ze	Distance	E2	N2	Z2
1	674719	1511965	30	203	3.5	9.414	674715	1511956	30.575
2	674943	1511925	35	242	8.1	7.112	674937	1511922	36.002
3	675288	1511851	34	254	12.2	12.77	675276	1511847	36.699
4	675483	1511826	35	218	-7.1	3.263	675481	1511823	34.597
5	675508	1511811	35	268	9.3	9.296	675499	1511811	36.502

รูปที่ 10 ผลการระบุตำแหน่งของอุปกรณ์บนโปรแกรม ArcGIS

FID	SHA	NO	Data	Time	E1	N1	Z1	Az	Ze	Distanc	E2	N2	Z2	PICTURE
0	Point	1	12/12/310	0:00:00	6747	15119	30	20	3.5	9.414	674715.32165	1511956.33436	30.574711	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
1	Point	2	12/12/310	0:00:00	6749	15119	35	24	8.1	7.112	674936.72047	1511921.66111	36.00209	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
2	Point	3	12/12/310	0:00:00	6752	15118	34	25	12.2	12.77	675275.72468	1511847.48011	36.698618	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
3	Point	4	12/12/310	0:00:00	6754	15118	35	21	-7.1	3.263	675480.99109	1511823.42872	34.596688	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
4	Point	5	12/12/310	0:00:00	6755	15118	35	26	9.3	9.296	675498.70966	1511810.67557	36.502269	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
5	Point	6	12/12/310	0:00:00	6758	15117	31	3	-15.	6	675862.31401	1511749.99177	29.406663	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
6	Point	7	12/12/310	0:00:00	6758	15117	35	25	0	4.599	675815.57915	1511768.73234	35	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
7	Point	8	12/12/310	0:00:00	6762	15116	30	26	-13.	6	676218.63022	1511674.39276	28.568799	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
8	Point	9	12/12/310	0:00:00	6761	15116	34	25	-8	5.916	676171.21327	1511669.76999	33.176652	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
9	Point	10	12/12/310	0:00:00	6763	15116	38	33	9.1	16.045	676358.98943	1511656.87666	40.537646	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
10	Point	11	12/12/310	0:00:00	6763	15116	41	25	-8	7.415	676345.03217	1511650.46392	40.89647	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
11	Point	12	12/12/310	0:00:00	6763	15116	42	24	-9	5.656	676336.83298	1511652.69949	41.911159	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
12	Point	13	12/12/310	0:00:00	6769	15115	33	23	12.6	15.065	676909.22415	1511535.01676	36.286328	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit
13	Point	14	12/12/310	0:00:00	6769	15115	32	27	9.5	22.656	676906.62293	1511557.54417	35.739319	F:\XX_02_Misc\Friend\Ekarin\Pic\Theodolit

รูปที่ 11 ข้อมูลรายละเอียดของอุปกรณ์เชื่อมโยงกับข้อมูลรูปภาพอุปกรณ์

6. สรุปผลและข้อเสนอแนะ

6.1 สรุปผล

6.1.1 จากการพัฒนาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือนั้นทำให้ได้ฐานข้อมูลอุปกรณ์บนทางพิเศษเก็บเข้าฐานข้อมูลได้ในจำนวนครั้งมาก ๆ โดยคนเก็บข้อมูลไม่จำเป็นต้องเข้าถึงอุปกรณ์นั้นโดยตรงซึ่งทำให้ลดขั้นตอนในการนำเข้าข้อมูล เพิ่มความปลอดภัยในการสำรวจท่ามกลางสภาพพื้นที่ทางพิเศษที่รถใช้ความเร็วสูงในการขับขี และเป็นการลดความผิดพลาดจากการนำเข้าข้อมูลที่เกิดขึ้นจากตัวบุคคล

6.1.2 ระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือที่ได้พัฒนาขึ้นโดยการนำไอโฟนรุ่น 6s ใช้งานร่วมกับปลั๊กอินตัวรับสัญญาณ GPS ผ่านแอปพลิเคชันอีโอดีไท์ และใช้เครื่องวัดระยะเลิเกิทรอนิกส์แบบ

เลเซอร์วัดระยะทางของอุปกรณ์ มาใช้ในการสำรวจนั้น สามารถระบุตำแหน่งของอุปกรณ์และทรัพย์สินของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้ค่อนข้างแม่นยำ (Accuracy 2.80 m)

6.2 ข้อเสนอแนะ

6.2.1 ในการพัฒนาระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือนั้นมีความแม่นยำ 2.80 ม. ซึ่งค่าความแม่นยำดังกล่าวเป็นค่าความแม่นยำที่ยอมรับได้ในงานจัดทำฐานข้อมูลสินทรัพย์ แต่หากนำไปใช้ในการตรวจสอบความเสียหายของโครงสร้างทางพิเศษจะต้องพัฒนาให้มีความแม่นยำของอุปกรณ์ระบุตำแหน่งให้มีความแม่นยำที่ระดับ 1 ม. หรือดีกว่า

6.2.2 ควรพัฒนาองค์ความรู้ และหาแนวทางให้ตัวรับสัญญาณสามารถใช้งานได้ดีในบริเวณจุดอับสัญญาณ เช่น บริเวณใต้สะพาน ใต้ทางพิเศษ อุโมงค์ เป็นต้น เพื่อสามารถนำระบบที่พัฒนาไปใช้งานให้เกิดประโยชน์หลากหลาย

6.3 การนำผลการศึกษาไปใช้ประโยชน์

6.3.1 ฝ่ายบำรุงรักษาอุปกรณ์ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้นำระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือไปใช้งานเพื่อระบุตำแหน่งของอุปกรณ์ที่ต้องเฝ้าติดตามสถานะการทำงานและบำรุงรักษา

6.3.2 ฝ่ายจัดหาและควบคุมพัสดุได้ติดตามสถานะการใช้งานของอุปกรณ์บนทางพิเศษเพื่อควบคุมการจัดซื้อจัดจ้าง มาทดแทนหากมีการชำรุดเสียหาย

6.3.3 ฝ่ายกรรมสิทธิ์ที่ดินสามารถประยุกต์ใช้ระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือกับงานเข้าพื้นที่เขตทางพิเศษ ระบุตำแหน่งพื้นที่เข้าใช้ และติดตามสถานะการเข้าใช้พื้นที่ของผู้เข้าได้

6.3.4 การทางพิเศษแห่งประเทศไทยสามารถนำระบบระบุตำแหน่งอุปกรณ์บนทางพิเศษโดยใช้แอปพลิเคชันบนโทรศัพท์มือถือไปใช้เก็บข้อมูลอุปกรณ์บนทางพิเศษเพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นของระบบบริหารจัดการสินทรัพย์ของการทางพิเศษแห่งประเทศไทยได้

7. เอกสารอ้างอิง

เกริก จันทร์อรุณ. (2562). *เทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับ GIS*. สืบค้นเมื่อ 1 สิงหาคม 2562, จาก <http://student.nu.ac.th/geographica/Geo-3unit2.htm>

อมร เพชรสว่าง. (2562). “ระบบพิกัดในแผนที่” จาก <https://gistda.or.th/main/th/node/873>

Hunter Research and Technology, LLC. (2018). *Theodolite*. Retrieved July, 5 2019, from <https://itunes.apple.com/th/app/theodolite/id339393884?l=th&mt=8>

Putpannee, S. (2007). “Applications of Geographic Information System – GIS for Database Development of the Historic Building and Structures in the Municipality of Phuket”. *Journal of Architectural/ Planning Research and Studies*. 5(2), 27-40.

บทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุ แห่งราชอาณาจักรกัมพูชา

THE POLITICAL ROLES OF PRINCE NORODOM SIHANOUK, THE FORMER KING OF CAMBODIA

เพ็ญนภา จันทรแดง¹

Phennapha Chandaeng¹

บทคัดย่อ

ราชอาณาจักรกัมพูชาหรือราชอาณาจักรกัมพูชาเป็นประเทศหนึ่งที่มีสมาชิกในราชวงศ์เป็นกษัตริย์ แต่ระยะต่อมาได้ทรงสละราชสมบัติเพื่อมาดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรี นั่นคือ พระบาทสมเด็จพระนโรดม สีหนุ (Preah Bat Samdech Preah Norodom Sihanouk) หรือเจ้าโนโรดม สีหนุ พระราชโอรสในพระบาทสมเด็จพระนโรดม สุรามฤต โดยเป็นกษัตริย์ถึง 2 ครั้ง ครั้งแรกเมื่อปี 1941 - 1955 และครั้งที่สองเมื่อปี 1993 - 2004 ต่อมาทรงสละราชสมบัติเมื่อวันที่ 2 กันยายน 1955 ให้แก่พระราชบิดาเพื่อทรงดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็นนายกรัฐมนตรีของประเทศกัมพูชา ในบทความชิ้นนี้ผู้เขียนได้ทบทวนงานเขียนต่าง ๆ เกี่ยวกับบทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุทั้งจากหนังสือ บทความ งานวิจัย งานแปล ซึ่งพบว่าพระองค์ทรงมีบทบาททางการเมืองที่หลากหลายน่าสนใจ และในที่นี้ผู้วิจัยได้สรุปบทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุออกเป็น 5 บทบาทหลัก นั่นคือ (1) บทบาทในการเป็นผู้เรียกร้องเอกราช (Role of Independence Activist) (2) บทบาทในความเป็นพ่อขุนอุปถัมภ์ (Role of Pater Patriae) (3) บทบาทของกษัตริย์เก้าชีวิต (Role of the King with Nine Lives) (4) บทบาทในการดำเนินนโยบายความเป็นกลาง (Role of Neutral Policy Implementer) และ (5) บทบาทความเป็นนักชาตินิยม (Role of Nationalist) จะเห็นได้ว่าพระองค์เป็นบุคคลที่มีประวัติน่าสนใจโดยเฉพาะในประเด็นบทบาททางการเมือง ซึ่งพระองค์ดำรงตำแหน่งทั้งกษัตริย์ ประมุขแห่งรัฐ และนายกรัฐมนตรี ฉะนั้นมีปัจจัยใดบ้างที่สนับสนุนหรือส่งเสริมให้พระองค์ต้องแสดงบทบาททางการเมืองดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นประเด็นที่นักศึกษาและวิเคราะห์เป็นอย่างยิ่ง

คำสำคัญ : บทบาททางการเมือง, เจ้าโนโรดม สีหนุ, ผู้นำแห่งกัมพูชา

Abstract

The kingdom of Cambodia is a monarchy country where one of its royal family members was crowned the king of Cambodia. Later, the King abdicated to serve as a Cambodian prime minister. He was Preah Bat Samdech Preach Norodom Sihanouk or His Majesty the King Norodom Sihanouk who was a son of His Majesty the King Norodom Suramarit. King Norodom Sihanouk was the head of state of Cambodia for two times in 1941 - 1955 and 1993 - 2004. Finally, King Norodom Sihanouk's second abdication was made on 2nd September 1995 to his King Father to run the country in the position of the prime minister. In this article, books, articles, research papers, and translation works concerned with King Norodom Sihanouk in the area of his political role were reviewed. The findings indicated that there were five roles that the King had adopted: the role of independence activist, the role of pater patriae, the role of the king with nine lives, the role of neutral policy implementer, and the role of nationalist. Obviously, the King's history was

¹ อาจารย์ประจำหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

interesting, particularly his roles in politics. King Norodom Sihanouk ruled the country by becoming the head of the state of Cambodia and prime minister. Thus, this article was keen to identify and analyze the factors that supported and supporting and forcing the King to adopt his political roles.

Keyword: Political Roles, Prince Norodom Sihanouk, Cambodian leader

1. ความนำ

หลังจากประเทศกัมพูชาได้รับเอกราชจากเจ้าอาณานิคมฝรั่งเศสในปี 1953 เจ้านโรดม สีหนุมีส่วนสำคัญในการแสดงบทบาททางการเมืองของกัมพูชาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี 1941 - 1970 พระองค์เป็นทั้งผู้ที่มีบทบาทในฐานะประมุขแห่งรัฐ และนายกรัฐมนตรีซึ่งมีอำนาจเป็นอย่างมากทั้งทางด้านเศรษฐกิจ การต่างประเทศ การทหาร การศึกษา และมีสิทธิ์เด็ดขาดในการกำหนดนโยบายต่าง ๆ ด้วยพระองค์เองโดยที่มีคอยฟังเสียงทัดทานจากที่ปรึกษาหรือบุคคลที่เกี่ยวข้อง ฉะนั้นการตัดสินใจพระทัยที่เด็ดขาดเช่นนี้ส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงหลายประการในประเทศกัมพูชาทั้งภายในและภายนอกประเทศ สิ่งหนึ่งที่หล่อหลอมให้พระองค์ทรงมีอุปนิสัยเช่นนี้ก็อาจเนื่องมาจากพระองค์ทรงได้รับการศึกษาสมัยใหม่จากประเทศอาณานิคมนั่นคือฝรั่งเศสในยุคนั้น จึงทำให้ได้รับอิทธิพลจากองค์ความรู้ด้านอุดมการณ์ทางการเมือง เช่น การเรียกร้องเอกราช การช่วยเหลือเวียดนามอย่างลับ ๆ การตัดความสัมพันธ์และงดการช่วยเหลือจากประเทศสหรัฐอเมริกาและโดยเฉพาะอย่างยิ่งนโยบายความเป็นกลางซึ่งถือเป็นนโยบายที่เป็นเอกลักษณ์ที่สำคัญของเจ้านโรดม สีหนุ

2. บทบาททางการเมืองของเจ้านโรดม สีหนุ

2.1 บิดาแห่งเอกราชของชาติ

เริ่มแรกนั้นเจ้านโรดม สีหนุประสบความสำเร็จในการเรียกร้องเอกราชจากการผลักดันของญี่ปุ่นในฐานะที่พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์กัมพูชาในขณะนั้น เนื่องจากญี่ปุ่นยึดอำนาจในภูมิภาคอินโดจีนได้ทั้งหมดจากฝรั่งเศสในวันที่ 9 มีนาคม 1945 ญี่ปุ่นก็สนับสนุนให้มีการจัดตั้งรัฐบาลที่นิยมตนเองขึ้นมาทั้งในกัมพูชา ลาว และเวียดนาม โดยเฉพาะการสนับสนุนให้ทั้งสามประเทศประกาศเอกราชเป็นอิสระจากฝรั่งเศส เจ้านโรดม สีหนุได้ประกาศเอกราชและยกเลิกข้อตกลงต่าง ๆ ที่เคยทำไว้กับฝรั่งเศสทั้งหมดในวันที่ 12 มีนาคม 1945 หลังประกาศเอกราชได้ 6 วัน เจ้านโรดม สีหนุก็ประกาศจัดตั้งรัฐบาลชุดแรกโดยพระองค์ทรงเป็นนายกรัฐมนตรีซึ่งมีลักษณะเด่นชัดในการดำเนินนโยบายทางการเมืองนั่นคือ ความต้องการที่จะประนีประนอมกับฝรั่งเศสมากกว่าที่จะเผชิญหน้าโดยตรง จากหนังสือเรื่อง “ประวัติศาสตร์กัมพูชา” ของแซนด์เลอร์ (2540) ที่แปลโดยพรรณงาม เกียรติธรรมสาร สดใส ชันติวรพงศ์ และวงเดือน นาราสาจจ์ โดย แซนด์เลอร์ (2540) ได้อธิบายการดำเนินงานทางการเมืองระหว่างที่เจ้านโรดม สีหนุเป็นทั้งกษัตริย์และนายกรัฐมนตรีในขณะเดียวกัน สำหรับผู้ที่มีบทบาทในการถวายคำปรึกษาแก่พระองค์คือ เจ้ามนิเรธ และเพ็ญนุร ซึ่งทั้งสองจัดเป็นนักการเมืองหัวอนุรักษ์นิยมของกัมพูชาที่มีอิทธิพลต่อเจ้านโรดม สีหนุตั้งแต่ขึ้นครองราชย์ ก่อนหน้าที่ฝรั่งเศสจะถูกญี่ปุ่นยึดอำนาจทั้งหมด

แนวความคิดการเรียกร้องเอกราชจากฝรั่งเศสของพวกเขาถือว่าค่อยเป็นค่อยไป ไม่ใช่เด็ดขาดและรุนแรงอย่างนักการเมืองหัวก้าวหน้าของกัมพูชา แต่อย่างไรก็ตามเจ้านโรดม สีหนุดำรงตำแหน่งกษัตริย์และนายกรัฐมนตรีในขณะเดียวกันได้เพียง 5 เดือน พระองค์ก็ถูกบีบบังคับให้ลาออกจากตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพื่อหลีกเลี่ยงให้ซัน ทันห์ (Son Ngoc Thanh) ซึ่งเป็นผู้ที่ญี่ปุ่นหนุนหลัง และเป็นคนที่คาดเดากันว่าญี่ปุ่นให้เจ้านโรดม สีหนุดำรงตำแหน่งนายกรัฐมนตรีเพื่อรอคอยวันที่ซึ่งยังไม่กลับจากลี้ภัยที่ญี่ปุ่น ซึ่งวันที่ได้รับการแต่งตั้งเป็นนายกรัฐมนตรีในวันที่ 14 สิงหาคม 1945 และในวันที่ 9 พฤศจิกายน 1953 การเรียกร้องเอกราชของเจ้านโรดม สีหนุก็ประสบความสำเร็จเมื่อฝรั่งเศสยอมมอบเอกราชให้กัมพูชาอย่างเป็นทางการ ผลที่เกิดขึ้นอย่างเด่นชัดจากการที่กัมพูชาได้รับเอกราชคือ เจ้านโรดม สีหนุได้มีชื่อเสียงเป็นอันมาก ชาวกัมพูชาโดยทั่วไปรับรู้ ว่า พระองค์อยู่ในฐานะ “บิดาแห่งเอกราชของชาติ” และทรงได้รับความนิยมจากประชาชนในระดับสูง ขณะที่พรรคประชาธิปไตยและพันธมิตรซึ่งรณรงค์เรื่องนี้ด้วยเช่นกันแต่กลับเสื่อมความนิยมลงไปและต้องสลายตัวเองลงในปี 1955

2.2 การกำจัดคู่ต่อสู้ฝ่ายตรงข้าม

แซนด์เลอร์ (2540) ได้วิเคราะห์บทบาทของเจ้านโรดม สีหนุทั้งทางด้านบวกและลบเพิ่มเติมโดยเฉพาะประเด็นด้านพระปรีชาสามารถที่ แซนด์เลอร์ (2540) ได้กล่าวในเชิงวิพากษ์วิจารณ์ว่า เจ้านโรดม สีหนุต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงความพยายามในการเรียกร้องเอกราชจากฝรั่งเศสว่า พระองค์ได้ใช้กลยุทธ์ที่หลากหลายทำให้เป็นที่นิยมในหมู่ชาวกัมพูชาส่วนใหญ่ และต่อมาพระองค์ก็อาศัยความนิยมที่ได้รับนี้เข้าไปจัดการนักการเมืองฝ่ายตรงกันข้ามให้สูญเสียชีวิตโอกาสและฐานะที่จะมาต่อกรกับพระองค์ แซนด์เลอร์ (2540) ชี้ให้เห็นว่า ความสำเร็จของเจ้านโรดม สีหนุในการเรียกร้องเอกราชในปี 1953 นั้นช่วยทำให้พระองค์เป็นผู้ควบคุมอำนาจทางการเมืองมาไว้กับพระองค์แต่เพียงผู้เดียว นอกจากนี้ Osborne (1973) ได้เขียนหนังสือชื่อ “Politics and Power in Cambodia: The Sihanouk Years” ในปี 1973 โดยเขาได้บรรยายถึงบทบาททางการเมืองของเจ้านโรดม สีหนุ ในแง่มุมต่าง ๆ โดยเฉพาะการเรียกร้องเอกราช รวมทั้งการสละราชสมบัติให้พระบิดา

การรวบรวมนักการเมืองกลุ่มต่าง ๆ มาไว้ในควบคุมของพระองค์ในนามกลุ่มสังคมนิยม (People's Socialist Community) เพื่อมาจัดการกับฝ่ายซ้าย การดำเนินนโยบายต่างประเทศ และการที่พระองค์ถูกทำการรัฐประหารโดยนายพลลอน นอลที่ได้รับการสนับสนุนจากสหรัฐอเมริกา แต่ต่อมาได้เปลี่ยนประเทศมาเป็นรูปแบบประชาธิปไตยแบบมีประธานาธิบดี แล้วก่อตั้งเป็น “สาธารณรัฐกัมพูชา” ก่อนกองกำลังฝ่ายคอมมิวนิสต์กัมพูชาหรือเขมรแดง (Khmer Rouge) ซึ่งมีเวียดกงเป็นพันธมิตร เข้ายึดอำนาจปกครองกัมพูชาได้สำเร็จ จากนั้นมา กัมพูชาอยู่ภายใต้อำนาจของนายพล พต ผู้นำกลุ่มเขมรแดง ตลอดระยะเวลาเกือบ 30 ปีที่เจ้านโรดม สีหนุได้โดดเด่นบนเวทีการเมืองของกัมพูชาและทรงเป็นนักการเมืองที่มีความสามารถในการจัดการความขัดแย้งภายในประเทศและเป็นผู้ที่สามารถสร้างเสถียรภาพทางการเมืองให้เกิดขึ้นแก่ชาวกัมพูชาเป็นอย่างมาก โดย Osborne (1973) กล่าวถึงเจ้านโรดม สีหนุเพิ่มเติมอีกว่า พระองค์มองประชาชนกัมพูชาว่าเป็นเสมือนบุตรของพระองค์และดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่เด็ดขาด รุนแรง เจ้านโรดม สีหนุพยายามควบคุมและปกครองประเทศตามที่พระองค์เห็นสมควร เช่นการกวาดล้างกลุ่มการเมืองที่เป็นปรปักษ์ หรือการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของพระองค์ซึ่งคล้ายคลึงกับบุคลิกภาพของนายกรัฐมนตรีไทยท่านหนึ่งในช่วงต้นทศวรรษที่ 2500 คือ จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ ต่อมา Osborne (1994) ได้เสนอบทบาทของเจ้านโรดม สีหนุ ในหนังสืออีกเล่มหนึ่งซึ่งตีพิมพ์ในปี 1994 นั่นคือ “Sihanouk: Prince of light prince of darkness” ซึ่งเล่มนี้แตกต่างจากงานชิ้นแรกนั่นคือ เล่มนี้ได้ศึกษาบทบาทของเจ้านโรดม สีหนุทุกแง่มุมทั้งในทางบวกและทางลบอย่างละเอียด เช่น เรื่องชีวิตครอบครัว ปรัชญาการเมือง ผู้นำในอุดมคติ การดำเนินงานทางการเมือง ส่วนในเรื่อง “Politics and Power in Cambodia: The Sihanouk Years” จะนำเสนอเพียงแค่บทบาททางการเมืองที่สำคัญหลังจากที่พระองค์ถูกทำการรัฐประหารในปี 1970 เรื่อยมาจนถึงการกลับคืนสู่บัลลังก์อีกครั้งในทศวรรษที่ 1990 เพียงเท่านั้น

2.3 การเป็นผู้นำประเทศอย่างยาวนาน

ในส่วนงานของ Kershaw (2001) ที่ศึกษาและทำความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่องราวของราชวงศ์ 5 ราชวงศ์ใน 5 ประเทศในภูมิภาคเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งได้แก่ ไทย ลาว กัมพูชา มาเลเซีย และบรูไน ทั้งนี้ Kershaw ต้องการทราบว่าตลอดระยะเวลาที่ผ่านมาตั้งแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สองเรื่อยมาจนถึงปัจจุบัน ทั้ง 5 ราชวงศ์มีการปรับตัวหรือเปลี่ยนแปลงตนเองไปอย่างไรบ้าง ในหนังสือเล่มนี้ได้นำเสนอบทบาทของกษัตริย์เก้าชีวิต (Role of The King with Nine Lives) “กัมพูชา: กษัตริย์เก้าชีวิต” (Cambodia: the King with nine lives) ซึ่งเหตุที่เขาตั้งชื่อดังกล่าวก็เนื่องมาจากต้องการสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของเจ้านโรดม สีหนุนั้นแทบไม่ได้หลุดหายไปจากวงการการเมืองของกัมพูชาเลย กล่าวคือ ไม่ว่าพระองค์จะอยู่บนบัลลังก์กษัตริย์หรือไม่ก็ตาม แต่พระองค์ยังคงเป็นผู้ที่มีปารมีเป็นอย่างมากต่อการเมืองของกัมพูชาอย่างต่อเนื่อง (Kershaw, 2001: 43-59, 88-99) แบ่งเนื้อหาในส่วนที่ศึกษาเกี่ยวกับกษัตริย์กัมพูชา (เจ้านโรดม สีหนุ) ออกเป็น 2 ช่วงคือ

- (1) ช่วงประวัติศาสตร์ยุคใหม่ เป็นช่วงที่ศึกษาถึงพัฒนาการของกษัตริย์กัมพูชาในช่วงยุคหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา
- (2) ช่วงล่าสุด เป็นช่วงที่ศึกษาเกี่ยวกับพัฒนาการและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นล่าสุดกับกษัตริย์กัมพูชา

2.4 การดำเนินนโยบายกับนานาประเทศ

งานเขียนของ นกอล ซาติประเสริฐ เรื่อง “เจ้าโนโรดมสีหนุกับนโยบายความเป็นกลางของกัมพูชา” ซึ่งตีพิมพ์ในปี พ.ศ. 2540 ที่มุ่งศึกษานโยบายด้านการต่างประเทศของรัฐบาลเจ้าโนโรดม สีหนุโดยเฉพาะการดำเนินนโยบายความเป็นกลางของพระองค์ เขาเสนอว่าการที่กัมพูชาเป็นประเทศเล็กที่ตั้งอยู่ในจุดยุทธศาสตร์ที่มีความขัดแย้งสูง เป็นปัจจัยสำคัญที่ทำให้เจ้าโนโรดม สีหนุต้องเลือกดำเนินนโยบายให้กัมพูชาเป็นกลาง เพราะพระองค์ต้องการที่จะรักษาอธิปไตยของประเทศไทยให้รอดพ้นจากการถูกคุกคามโดยต่างชาติ ทั้งที่เป็นประเทศเพื่อนบ้าน เช่น เวียดนามเหนือ เวียดนามใต้ และชาติมหาอำนาจอย่างสหรัฐอเมริกา อย่างไรก็ตาม การที่สงครามเวียดนามขยายตัวมากขึ้น ตั้งแต่ปี 1966 ได้ส่งผลกระทบต่อนโยบายของเจ้าโนโรดม สีหนุไปด้วย เพราะนโยบายนี้ถูกต่อต้านโดยสหรัฐอเมริกาอย่างหนัก ดังนั้นการรัฐประหารยึดอำนาจโดยคณะบุคคลที่มีนโยบายเป็นมิตรกับสหรัฐอเมริกาในปี 1970 จึงเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ นอกจากนี้ รุ่งพงษ์ ชัยนาม (2529 : 5) ได้วิเคราะห์ถึงบทบาทของเจ้าโนโรดม สีหนุในแง่ของนักชาตินิยมว่า ก่อนหน้ากัมพูชาได้รับเอกราชในปี 1953 ในช่วงที่ถูกปกครองโดยฝรั่งเศสนั้น การต่างประเทศของกัมพูชาถูกกำหนดโดยฝรั่งเศส ในการนี้ฝรั่งเศสได้สนับสนุนให้เจ้าโนโรดม สีหนุขึ้นครองราชย์ในปี 1941 ดังนั้นกัมพูชามีความสัมพันธ์ที่ใกล้ชิดกับฝ่ายตะวันตกมาโดยตลอด

อย่างไรก็ตาม เมื่อพัฒนาการของแนวทางชาตินิยมหัวรุนแรงมากขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เจ้าโนโรดม สีหนุก็ได้แสดงความเป็นนักชาตินิยม โดยให้ฝรั่งเศสมอบอำนาจอธิปไตยทางการศาล การป้องกันประเทศ การติดต่อกับต่างประเทศ และการคลังให้แก่กัมพูชาในเดือนมิถุนายน 1952 ในครั้งแรกฝรั่งเศสได้เพิกเฉยต่อข้อเรียกร้องดังกล่าว แต่เมื่อเจ้าโนโรดม สีหนุได้ทำการประท้วงโดยการเดินทางมาอยู่ในประเทศไทยและต่อมาย้ายไปอยู่ที่เมืองพระตะบองอย่างไม่มีกำหนด ประกอบกับสถานการณ์จากความกดดันในปัญหาเวียดนาม ฝรั่งเศสจึงยอมมอบเอกราชโดยสมบูรณ์ให้กับกัมพูชาในวันที่ 9 พฤศจิกายน 1953 รุ่งพงษ์ ได้วิเคราะห์เพิ่มเติมอีกว่า เหตุผลหนึ่งที่เจ้าโนโรดม สีหนุได้สละราชสมบัติให้แก่เจ้าโนโรดม สุรามฤต พระราชบิดาเนื่องจากก่อนหน้านี้เมื่อกัมพูชาได้รับเอกราชโดยสมบูรณ์แล้ว การแข่งขันทางการเมืองจากกลุ่มชาตินิยมอื่น ๆ ทำให้เจ้าโนโรดม สีหนุเห็นว่าตนจำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องเข้ามามีส่วนร่วมในทางการเมืองโดยตรงเพื่อที่จะได้บริหารประเทศอย่างเต็มที่ให้เป็นไปตามแนวทางที่ตนได้วางไว้และก่อตั้งพรรคการเมืองเข้ามาบริหารประเทศในฐานะผู้นำรัฐบาลกัมพูชา

3. บทวิจารณ์บทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุ

จากการทบทวนงานเขียนเกี่ยวกับบทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุในครั้งนี้ผู้เขียนจึงสรุปบทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุออกเป็น 5 บทบาท นั่นคือ

3.1 บทบาทในการเป็นผู้เรียกร้องเอกราช (The Role of Independence Activist)

บทบาททางการเมืองของเจ้าโนโรดม สีหนุที่เห็นเด่นชัดในหนังสือ “ประวัติศาสตร์กัมพูชา” ของแซนด์เลอร์ โดย แซนด์เลอร์ (2540) ต้องการชี้ให้เห็นว่ากัมพูชาต้องต่อสู้เพื่อเอกราชจากการปกครองของฝรั่งเศส ในการต่อสู้เพื่อเอกราชนั้น เจ้าโนโรดม สีหนุเป็นบุคคลที่มีบทบาทสำคัญที่สุดในการต่อสู้เพื่อเอกราชของกัมพูชา จากการต่อสู้เองที่ทำให้เจ้าโนโรดม สีหนุมีบทบาทเด่นชัดในฐานะผู้นำภายหลังจากที่กัมพูชาได้รับเอกราช แต่อย่างไรก็ตามการมองเจ้าโนโรดม สีหนุในบทบาทของการเป็นผู้นำเรียกร้องเอกราชเพียงอย่างเดียวอาจเป็นการให้ความสำคัญต่อพระองค์เกินความเป็นจริง ทั้งที่จริงแล้วมีพรรคการเมืองและกลุ่มประชาชนต่าง ๆ ที่มีส่วนสำคัญในการเรียกร้องเอกราชจนสำเร็จด้วย ซึ่งตรงนี้ถือเป็นจุดอ่อนของมุมมองด้านบทบาทผู้เรียกร้องเอกราชเนื่องจากที่ผ่านมามีพรรคประชาธิปไตยที่เคยชูประเด็นเรื่องการเรียกร้องเอกราชจากฝรั่งเศสอย่างเด็ดขาดซึ่ง

ได้รับความนิยมนักชาตินิยมชาวกัมพูชารุ่นแรก ๆ เป็นอันมาก ดังนั้นพรรคประชาธิปไตยและนักชาตินิยมเหล่านี้จึงร่วมมือกันอย่างแข็งขันในการต่อต้านบทบาทของฝรั่งเศสและเจ้าโรตม สีหนุ การเคลื่อนไหวของนักชาตินิยมเหล่านี้มีเครือข่ายในการจัดตั้งที่ดีในหมู่ประชาชนที่ได้รับการศึกษาซึ่งมีทั้งครู นักเรียน นักศึกษาและข้าราชการในเมืองใหญ่ ๆ เช่น พนมเปญ พระตะบอง เสียมราฐ ฯลฯ ผู้เขียนจึงมองว่าประเด็นการเรียกร้องเอกราชนั้นน่าจะเกิดจากแรงผลักดันของประชาชนกลุ่มอื่น ๆ ด้วย

3.2 บทบาทในความเป็นพ่อขุนอุปถัมภ์ (Role of Pater Patriae)

Osborne (1973) ได้เขียนหนังสือชื่อ “Politics and Power in Cambodia: The Sihanouk Years” ในปี 1973 และเปรียบเทียบกับงานสองชิ้นของ Milton Osborne 2 เรื่องนั้นคือ “Politics and Power in Cambodia: The Sihanouk Years” และเรื่อง “Sihanouk: Prince of light prince of darkness” จะเห็นได้ว่า Osborne (1994) พยายามที่จะนำเสนอบทบาทของเจ้าโรตมสีหนุในความเป็นพ่อขุนอุปถัมภ์ (Role of Pater Patria) นั่นคือ มีลักษณะของผู้นำและกระบวนการตัดสินใจที่เด็ดขาดและรวดเร็ว ทำให้ข้อดีของหนังสือเล่มนี้ทำให้ผู้อ่านได้มองเห็นการแสดงออกถึงความเป็นผู้นำที่ชัดเจนของพระองค์ โดยเฉพาะในประเด็นที่รัฐบาลสามารถตัดสินใจเกี่ยวกับแนวนโยบายต่าง ๆ ภายในประเทศและต่างประเทศได้อย่างฉับพลัน มีความคล่องตัวสูงซึ่งเหมาะสมกับกัมพูชาที่เป็นประเทศเล็กและต้องมีการปรับตัวให้เข้ากับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไปอยู่ตลอดเวลา แต่อย่างไรก็ตามหนังสือเล่มนี้ได้กล่าวถึงผลเสียของความเป็นพ่อขุนอุปถัมภ์ของเจ้าโรตม สีหนุ ในแง่ที่ว่า การมีบุคลิกภาพดังกล่าวของพระองค์กลับส่งผลเสียเช่นเดียวกันนั่นคือ การตัดสินใจที่ฉับพลันโดยบุคคลคนเดียวหรือกลุ่มเดียว มักจะเกิดความผิดพลาดได้ง่าย ดังนั้นลักษณะเช่นนี้จึงเป็นทั้งศักยภาพแห่งอำนาจและเป็นปัจจัยจำกัดในเวลาเดียวกัน ซึ่งจะเห็นได้ว่าเจ้าโรตม สีหนุก็ได้ใช้ศักยภาพแห่งอำนาจที่มีอยู่นี้อย่างเต็มที่ และมีผลทำให้กัมพูชามีบทบาทโดดเด่นในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ตลอดจนสร้างเงื่อนไขในการต่อรองในระดับระหว่างประเทศจนได้ผลในระดับหนึ่ง แต่การที่ศักยภาพที่มีอยู่นี้มีความผูกพันกับบุคลิกของเจ้าโรตม สีหนุมากเกินไปก็ทำให้บางครั้งเกิดความตึงเครียดระหว่างกัมพูชา กับประเทศมหาอำนาจอื่น ๆ โดยไม่จำเป็นโดยเฉพาะกับประเทศสหรัฐอเมริกาและฝรั่งเศสที่มีอิทธิพลต่อประเทศในภูมิภาคอินโดจีนในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่สองเป็นอย่างมาก

3.3 บทบาทของกษัตริย์เก้าชีวิต (Role of The King with Nine Lives)

Kershaw (2001) ได้เขียนหนังสือชื่อ “Monarchy In South - East Asia” ในปี 2001 หลังจากที่เจ้าโรตม สีหนุ ถูกทำการรัฐประหารในปี 1970 พระองค์ก็ทรงกลับคืนราชบัลลังก์อีกครั้ง ในหนังสือเล่มนี้ก็ได้กล่าวถึงบทบาทของความเป็นกษัตริย์ของเจ้าโรตม สีหนุของประเทศกัมพูชาโดยทั่ว ๆ ไป Kershaw ศึกษาเกี่ยวกับราชวงศ์ของกัมพูชาโดยเน้นไปที่บทบาทของเจ้าโรตม สีหนุเป็นสำคัญโดยตั้งชื่อบทนี้ว่า “กัมพูชา: กษัตริย์เก้าชีวิต” (Cambodia: the King with nine lives)

ซึ่งเหตุที่เขาตั้งชื่อดังกล่าวก็เนื่องมาจากการสะท้อนให้เห็นว่าบทบาทของเจ้าโรตม สีหนุนั้นแทบไม่ได้หลุดหายไปจากวงการการเมืองของกัมพูชาเลย กล่าวคือ ไม่ว่าพระองค์จะอยู่บนบัลลังก์กษัตริย์หรือไม่ก็ตาม แต่พระองค์ยังคงเป็นผู้ที่มีปารมีเป็นอย่างมากต่อการเมืองของกัมพูชามาอย่างต่อเนื่อง ในหนังสือเล่มนี้ Kershaw ได้แสดงให้เห็นถึงการต่อสู้ในทางการเมืองกับทั้งฝ่ายซ้ายและฝ่ายขวา ในช่วงก่อนการทำการรัฐประหารในปี 1970 ซึ่งมีได้แตกต่างไปจากงานอื่น ๆ แต่อย่างใด

แต่สิ่งที่ Kershaw (2001) ได้นำเสนอต่างจากออกไปนั่นคือ เขาวิเคราะห์ได้อย่างน่าสนใจว่า การที่เจ้าโรตม สีหนุ ได้เสด็จกลับสู่ราชบัลลังก์ในปี 1993 พระองค์อยู่ในฐานะเพียงสัญลักษณ์และผู้สร้างเอกภาพให้กับชาวกัมพูชามากกว่าที่จะสามารถมีอำนาจทางการเมืองเหมือนเช่นในอดีต จะเห็นได้ว่าบทบาทดังกล่าวเป็นบทบาทที่น่าสนใจของกษัตริย์ผู้ยิ่งใหญ่แห่งกัมพูชาที่ดำรงตำแหน่งทั้งผู้นำทางการเมืองที่สำคัญและกษัตริย์ผู้นำความเปลี่ยนแปลงครั้งยิ่งใหญ่ของประวัติศาสตร์กัมพูชาไม่

ว่าจะเป็น การขยายโอกาสทางการศึกษา การพัฒนาด้านสาธารณสุข การเสริมสร้างเอกลักษณ์ของชาติ แต่ในขณะเดียวกัน พระองค์ก็ทรงได้รับการวิพากษ์วิจารณ์ว่าเป็นผู้ที่ถูกชาวกัมพูชาว่า จะไม่สามารถปกครองตนเองได้จึงคิดทุกสิ่งทุกอย่างแทนประชาชนทั้งหมดโดยที่มีค้อยฟังเสียงทัดทานหรือการวิพากษ์วิจารณ์จากผู้อื่น จนได้ฉายาอีกอย่างหนึ่งก็คือ “สถาปนิกของรัฐกัมพูชา” (Cambodia architect) อันเป็นฉายาที่ได้รับการกล่าวถึงมากกว่า คำว่า “กษัตริย์เก่าชีวิต” เหมือนในอดีตที่ผ่านมา

3.4 บทบาทในการดำเนินนโยบายความเป็นกลาง (The Role of Neutrality Policy Implementer)

บทบาทนี้เป็นบทบาทที่ค่อนข้างโดดเด่นที่สุดของเจ้านโรดม สีหนุโดย นกตล ชาติประเสริฐ (2540) ได้เขียนหนังสือชื่อ “เจ้านโรดม สีหนุ กับนโยบายความเป็นกลางของกัมพูชา” ที่มุ่งศึกษานโยบายด้านการต่างประเทศในรัฐบาลเจ้านโรดม สีหนุ โดยเฉพาะการดำเนินนโยบายความเป็นกลางของพระองค์ จุดเด่นของบทบาทด้านนโยบายความเป็นกลาง นกตลได้เสนอว่า เป็นบทบาทที่เด่นชัดเนื่องจากเจ้านโรดม สีหนุได้ตัดสินใจที่จะเลือกนโยบายต่างประเทศเป็นกลาง โดยเชื่อว่าการดำเนินนโยบายเป็นกลางจะเป็นผลดีต่อการรักษาอธิปไตยของกัมพูชาซึ่งต้องเผชิญกับแรงกดดันจากประเทศเพื่อนบ้านที่มีศักยภาพทางอำนาจสูงกว่า ตลอดจนความขัดแย้งและการแทรกแซงจากประเทศมหาอำนาจต่อกัมพูชา รัฐบาลกัมพูชาได้ยึดถือนโยบายดังกล่าวอย่างเคร่งครัดและประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากจากการดำเนินนโยบายในช่วงปี 1953 - 1963 ในช่วงนี้กัมพูชาได้รับความช่วยเหลือทางเศรษฐกิจและการทหารจากทั้งประเทศตะวันตกและประเทศคอมมิวนิสต์ แม้ว่าในช่วงเวลาดังกล่าวกัมพูชาจะมีปัญหาพรมแดนและความตึงเครียดทางการเมืองกับประเทศไทยและเวียดนามใต้ แต่กัมพูชาก็สามารถสร้างดุลยภาพและรักษาความมั่นคงของประเทศไว้ได้ในระดับหนึ่ง

แต่อย่างไรก็ตาม จุดอ่อนของบทบาททางการเมืองในแง่การดำเนินนโยบายความเป็นกลางของเจ้านโรดม สีหนุนั้นก็ต้องประสบกับปัญหาหลายประการ โดยเฉพาะในช่วงภายหลังปี 1964 เป็นต้นไป กัมพูชาต้องเผชิญกับปัญหาต่าง ๆ มากมายทั้งภายในและภายนอกประเทศซึ่งมีผลทำให้สถานการณ์ต่าง ๆ ยุ่งยากและสลับซับซ้อนมากขึ้น ซึ่งมีผลให้นโยบายต่างประเทศของกัมพูชาซึ่งเคยรักษาผลประโยชน์ของประเทศไว้ได้เริ่มมีปัญหาในการตอบสนองต่อแรงกดดันใหม่ ๆ ที่เข้ามาอย่างต่อเนื่อง ปัญหาต่าง ๆ เหล่านี้เริ่มตั้งแต่การก่อตัวเข้มแข็งมากขึ้นของฝ่ายตรงกันข้ามต่าง ๆ ในกัมพูชาทั้งฝ่ายนิยมระบอบสาธารณรัฐและฝ่ายนิยมคอมมิวนิสต์ ความตกต่ำทางเศรษฐกิจที่รุนแรงมากขึ้น การเข้าร่วมสงครามเวียดนามอย่างเต็มรูปแบบของสหรัฐอเมริกาและที่สำคัญที่สุดคือการขยายตัวของสงครามเวียดนามเข้าไปในกัมพูชา

3.5 บทบาทความเป็นนักชาตินิยม (The Role of Nationalist)

รุ่งพงษ์ ชัยนาม (2529) ได้วิเคราะห์บทบาทความเป็นชาตินิยมของเจ้านโรดม สีหนุในบทความ “กลุ่มประเทศอินโดจีนในการเมืองระหว่างประเทศ” ในหนังสือเรื่อง “การเมืองระหว่างประเทศในเอเชีย” อันเนื่องมาจากพัฒนาการของแนวทางชาตินิยมหัวรุนแรงมากขึ้นภายหลังสงครามโลกครั้งที่สอง เจ้านโรดม สีหนุแสดงความเป็นนักชาตินิยมโดยได้ตัดสินใจพระทัยสละราชสมบัติให้แก่เจ้านโรดม สุรามฤตพระราชบิดาเพื่อเข้ามาบริหารประเทศในฐานะผู้นำประเทศอย่างสมบูรณ์แบบเจ้านโรดม สีหนุทรงขึ้นสู่อำนาจหลังจากได้รับเลือกจากเจ้าอาณานิคมฝรั่งเศสให้เป็นกษัตริย์หุ่นเชิดสืบต่อจากพระราชบิดาคือกษัตริย์สีโสวณันมณีนวดีในปี 1941 ขณะทรงมีพระชนมายุเพียง 18 พรรษา ทว่าหลังจากนั้นไม่นานพระองค์ก็ทรงพยายามผลักดันเพื่อปลดแอกจากฝรั่งเศส และทรงดำเนินการสำเร็จในปี 1953 ดังที่ผู้เขียนได้กล่าวไปแล้วข้างต้น จะเห็นได้ว่าบทบาทด้านชาตินิยมเป็นบทบาททางด้านอุดมการณ์ประการหนึ่งของเจ้านโรดม สีหนุเนื่องจากในช่วงก่อนได้รับเอกราชนั้นประเทศกัมพูชาได้ถูกยึดครองและตกเป็นอาณานิคมของต่างชาติมาเป็นเวลานาน จึงมีเป้าหมายที่จะต่อสู้เพื่อเอกราชมาโดยตลอด และพลังสำคัญที่จะใช้กอบกู้เอกราชก็คืออุดมการณ์ชาตินิยมนั่นเอง กัมพูชาได้ใช้อุดมการณ์ชาตินิยมในการดำเนินนโยบายต่างประเทศมาโดยตลอด นับตั้งแต่การต่อสู้เพื่อเอกราชของเขมรอิสระในสมัยสงครามโลกครั้งที่สองเป็นต้นมา การเรียกร้อง

เอกราชของเจ้าโรตม สีหนุแห่งกัมพูชาในปี 1953 ตลอดจนการพยายามดำเนินนโยบายต่างประเทศเป็นอิสระเพื่อผลประโยชน์ของกัมพูชาเองในช่วงปี 1953 - 1970 ส่วนหนึ่งก็เป็นผลจากอุดมการณ์ชาตินิยมนั่นเอง

4. สรุปและอภิปรายผล

จากที่กล่าวมาทั้ง 5 บทบาททางการเมืองของเจ้าโรตม สีหนุนั้น จะเห็นได้ว่าการมองพระองค์ในแง่ของความเป็นพ่อขุนอุปถัมภ์ โดยการดำเนินนโยบายต่าง ๆ ที่เด็ดขาด รุนแรง เช่น การกวาดล้างกลุ่มการเมืองที่เป็นปรปักษ์หรือการวิพากษ์วิจารณ์การทำงานของพระองค์อาจเป็นการมองว่าเจ้าโรตม สีหนุมีอำนาจสิทธิขาดเกินไป ทั้งที่จริงเจ้าโรตม สีหนุต้องคอยวิ่งเต้นต่อรองประนีประนอมกับหลายฝ่ายเช่น หลังจากที่พระองค์ตั้งคณะรัฐมนตรีซึ่งส่วนใหญ่เป็นผู้นิยมพระองค์แล้ว พระองค์ก็พยายามขออำนาจจากสภา (ที่พรรคประชาธิปไตยควบคุมอยู่) เพื่อประกาศสภาวะฉุกเฉินสามปีโดยพระองค์ให้เหตุผลว่า จะใช้ระยะเวลาสามปีเพื่อจัดการกับปัญหาภายในประเทศกัมพูชาให้ดีขึ้น ซึ่งการศึกษายุทธศาสตร์ในแง่ของกษัตริย์ก้าชีวิตและผู้ดำเนินนโยบายความเป็นกลางจะทำให้มองเห็นความจริงนี้ได้มากกว่า ซึ่งจะเห็นได้ชัดเจนว่าเจ้าโรตม สีหนุได้เริ่มประกาศความเป็นกลางตั้งแต่ก่อนได้รับเอกราชและเมื่อเป็นเอกราชกัมพูชาก็ลาออกจากการเป็นสมาชิกของสหภาพฝรั่งเศสทันที นอกจากนี้เจ้าโรตม สีหนุยังได้ปฏิเสธที่จะให้กัมพูชาดำเนินนโยบายต่อต้านคอมมิวนิสต์ตามคำชักชวนของสหรัฐอเมริกาอีกด้วย แต่ในขณะเดียวกันกัมพูชาก็ไม่ได้เป็นปฏิปักษ์กับฝ่ายตะวันตก จะเห็นได้ว่านโยบายความเป็นกลางของเจ้าโรตมสีหนุได้ประสบความสำเร็จเป็นอย่างมากเนื่องจากเป็นประเทศเล็กและอยู่ในจุดทางด้านภูมิศาสตร์ที่เหมาะสมทำให้ความขัดแย้งและการปรับตัวเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมกับสถานการณ์ทำให้ส่งผลต่อการดำเนินนโยบายทางการเมืองของกัมพูชาในระยะต่อมา

5. ข้อเสนอแนะ

หากจะมีการศึกษายุทธศาสตร์ทางการเมืองของเจ้าโรตม สีหนุเพิ่มเติม ผู้เขียนเสนอว่าน่าจะมีการเน้นบทบาทของพระองค์ในช่วงที่เวียดนามเข้ามามีอิทธิพลในกัมพูชา โดยเฉพาะเหตุการณ์ที่พระองค์ได้ทรงเป็นตัวแทนของเขมรแดงเพื่อเสด็จไปยังสำนักงานใหญ่ขององค์การสหประชาชาติ ในเดือนมกราคมปี 1979 เพื่อเข้าร่วมประชุมของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ โดยพระองค์ทรงร้องขอให้นานาชาติขับไล่เวียดนามออกจากกัมพูชา แต่ต้องประสบความล้มเหลวเมื่อถูกสหภาพโซเวียตซึ่งเป็นพันธมิตรของเวียดนามที่ใช้สิทธิยับยั้งในฐานสมาชิกถาวรของคณะมนตรีความมั่นคง แม้จะไม่มีมติใด ๆ ออกมาจากที่ประชุมแห่งสหประชาชาติ แต่การร้องขอดังกล่าวก็ส่งผลต่อการต่อสู้ทางการเมืองของกลุ่มที่ต่อต้านเวียดนาม เพราะการที่เจ้าโรตม สีหนุสามารถนำปัญหากัมพูชาเข้าสู่การอภิปรายและถกเถียงในเวทีนานาชาติอย่างองค์การสหประชาชาติได้ นั้นเท่ากับว่าเป็นการเปิดเวทีระดับโลกเพื่อเป็นการสร้างความชอบธรรมให้กับเขมรฝ่ายต่อต้านมากขึ้น ประเด็นนี้มีจุดที่น่าสนใจอีกอย่างหนึ่งก็คือ แม้ว่าเจ้าโรตม สีหนุจะไม่เต็มพระทัยที่จะเป็นตัวแทนของเขมรแดงเพื่อเสด็จไปในการประชุมข้างต้น เนื่องจากกลุ่มเขมรแดงได้ปลงพระชนม์พระโอรสและพระธิดารวมทั้งสิ้น 4 พระองค์ จากจำนวน 14 พระองค์ขณะที่พระองค์ทรงลี้ภัยในกรุงปักกิ่ง (วอยซ์ออนไลน์, 2555) แต่การเป็นตัวแทนของเขมรแดงเป็นสถานการณ์ที่พระองค์ยากที่จะหลีกเลี่ยงได้ในเวลาขณะนั้น โดยพระองค์ทรงให้เหตุผลว่าเพื่อต้องการช่วยเหลือชาวกัมพูชามากกว่าที่คิด คำนึงถึงเรื่องส่วนพระองค์ ประเด็นนี้น่าจะเป็นประเด็นที่น่าจะมีการศึกษาเพิ่มเติมหรืออาจจะเป็นแง่มุมอื่นของเจ้าโรตมสีหนุที่อาจแตกต่างไปจากบทบาททางการเมืองก็ได้ เช่น ความเป็นกษัตริย์นักรัก ผู้กำกับภาพยนตร์สมัครเล่น หรือบทบาทการเป็นนักพูดเจ้าเสน่ห์ที่ตรัสคล่องแคล่วทั้งภาษาเขมร ฝรั่งเศสและอังกฤษ จนกลายเป็นที่รักใคร่ของประชาชนกัมพูชา.....

6. เอกสารอ้างอิง

- แซนด์เลอร์, ดี. พี. (2540). *ประวัติศาสตร์กัมพูชา*. [A History of Cambodia]. (พรรณงาม เก้าธรรมสาร, สดใส ชันติ วรพงศ์ และวงเดือน นาราสิจจ์, ผู้แปล). กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- นกดล ชาติประเสริฐ. (2540). *เจ้าบรมโกศกับนโยบายความเป็นกลางของกัมพูชา*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- วอยซ์ออนไลน์. (2555). *ย้อนรอยพันมิตรชั่วชีวิต 'จีน-สีหนุ'*. สืบค้นเมื่อ 2 ตุลาคม 2562, จาก <https://www.voicetv.co.th/read/53343>
- รุ่งพงษ์ ชัยนาม. (2529). “กลุ่มประเทศอินโดจีนในการเมืองระหว่างประเทศ” ใน *การเมืองระหว่างประเทศในเอเชีย*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- ศิลปวัฒนธรรม. (2562). “สมเด็จพระนโรดม สีหนุ” สละราชสมบัติมาเป็นนายกฯ เกิดอะไรในกัมพูชาบ้าง. สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2562, จาก https://www.silpa-mag.com/history/article_27388
- กระปุกดอทคอม. (2562). *ประวัติศาสตร์น่ารู้...กัมพูชาสมัยใหม่*. สืบค้นเมื่อ 31 กรกฎาคม 2562, จาก <https://aek.kapook.com/view52137.html>
- Kershaw, R. (2001). *Monarchy in South-East Asia*. London: Routledge.
- Osborne, M. (1973). *Politics and Power in Cambodia*. Hong Kong: Dai Nippon Printing.
- _____. (1994). *Sihanouk Prince of Light Prince of Darkness*. Chiang Mai: Silkworm Book.

คำแนะนำในการเตรียมบทความเพื่อลงตีพิมพ์ในวารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา

ข้อมูลต่าง ๆ เกี่ยวกับวารสาร

1. บริบทของวารสาร

วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา ดำเนินการโดยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏสงขลา มีวัตถุประสงค์เพื่อเผยแพร่ผลงานวิชาการ และผลงานวิจัยอีกทั้งเป็นสื่อกลางแห่งการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ทางวิชาการทั้งภายในมหาวิทยาลัย ระหว่างมหาวิทยาลัย คณาจารย์ นักวิจัย นิสิต นักศึกษา ผู้สนใจ และหน่วยงานต่าง ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเครือข่ายทางวิชาการแก่บุคลากรของมหาวิทยาลัยในอนาคตต่อไป โดยกำหนดเผยแพร่ ปีละ 2 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 เดือนมกราคม – มิถุนายน และฉบับที่ 2 เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม โดยในปีแรกเริ่มตีพิมพ์ เดือนกรกฎาคม – ธันวาคม 2562

2. ประเภทของบทความ

2.1 บทความวิจัย (research article) เป็นผลงานต่อเนื่องจากงานวิจัย หรือสกัดมาจากงานวิจัย ประมวลสรุปกระบวนการวิจัยให้มีความกระชับและสั้นสำหรับตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสารวิชาการ ประกอบด้วย

- บทนำ
- วัตถุประสงค์ของการวิจัย
- แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด
- วิธีดำเนินการวิจัย
- สรุปผลการวิจัย

2.2 บทความวิชาการ (original article) งานเขียนทางวิชาการซึ่งมีการกำหนดประเด็นที่ต้องการอธิบายหรือวิเคราะห์ อย่างชัดเจน ตามหลักวิชาการจนสามารถสรุปผลการวิเคราะห์ที่ประเด็นนั้นได้อาจเป็นการนำความรู้จากแหล่งต่าง ๆ มาประมวลร้อยเรียงเพื่อวิเคราะห์อย่างเป็นระบบและเกิดองค์ความรู้ใหม่ ที่น่าสนใจประกอบด้วย

- บทนำ
- องค์ประกอบทฤษฎี
- อธิบายกระบวนการ (เนื้อหาสาระ)
- สรุปและอภิปรายผล

3. การจัดรูปแบบบทความ

3.1 บทความ จะต้องใช้ขนาดกระดาษ A4 โดยกำหนดระยะห่างขอบบน 1.5 นิ้ว ขอบล่าง ขอบซ้าย และขอบขวา ด้านละ 1 นิ้ว ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

3.2 ชื่อบทความ จะต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

3.3 ชื่อผู้เขียนบทความ จะต้องมีทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา พร้อมทำการอ้างอิงข้อมูลผู้เขียนในส่วนของ Footnote โดย Footnote ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 12 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.4 บทคัดย่อ จะต้องมียกทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 พอยท์ เนื้อหาไม่เกิน 150 คำ และคำสำคัญ ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) ไม่เกิน 5 คำ โดยมีการกล่าวนำถึงความสำเร็จของการศึกษา วิธีการหรือเครื่องมือในการศึกษา ผลสรุปจากการศึกษาหรือการค้นพบที่สำคัญ บทคัดย่อทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (Abstract) จะต้องมีความสอดคล้องกัน

3.5 เนื้อหา จะต้องเป็นภาษาไทย ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 ตัวธรรมดา

3.6 ตารางหรือภาพประกอบ ข้อมูลในภาพและตารางจะต้องมีความคมชัด มีหมายเลขกำกับภาพและตารางตามลำดับ สำหรับภาพต้องระบุที่มาของภาพนั้นด้วย ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 ตัวหนา

3.7 เอกสารอ้างอิง การอ้างอิงแบบแทรกในเนื้อหาตามหลักเกณฑ์ APA (American Psychological Association) ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New 14 ตัวหนา โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.7.1 การอ้างอิงเนื้อหาภายในเนื้อเรื่องและภายในหัวข้อกับเอกสารอ้างอิง จะต้องตรงกัน และจะต้องมีรายละเอียดสำคัญเกี่ยวกับเอกสารตามกำหนดไว้อย่างครบถ้วน การอ้างอิงควรใช้รูปแบบเดียวกันให้สม่ำเสมอ โดยใช้ระบบนาม-ปี

3.7.2 การเรียงลำดับเอกสาร ให้เรียงตามลำดับตัวอักษรของผู้เขียนโดยไม่ต้องมีเลขกำกับ

ตัวอย่าง

รูปแบบบทความฉบับเต็ม ไม่เกิน 12 หน้ากระดาษ A4
ระยะขอบบน 1.5 นิ้ว ระยะขอบล่าง ซ้าย และขวา 1 นิ้ว
ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

ชื่อบทความวิจัยภาษาไทย

TITLE IN ENGLISH

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New

16 พอยท์ ตัวหนา

ชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความ^{1*} และชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความร่วม²

First Author^{1*} and Co - Author²

TH Sarabun New

14 พอยท์ ตัวหนา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

บทคัดย่อ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

คำสำคัญ : คำสำคัญ 1, คำสำคัญ 2, คำสำคัญ 3

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Abstract TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

Keyword: Keyword 1, Keyword 2, Keyword 3

¹ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความร่วม

*Corresponding author, E-mail: Sample@mail.com ของผู้แต่งหลัก

TH Sarabun New 12 พอยท์ ตัวธรรมดา

1. บทนำ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

2. วัตถุประสงค์ของการวิจัย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

3. แนวคิด ทฤษฎี กรอบแนวคิด TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

3.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

4. วิธีดำเนินการวิจัย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

4.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

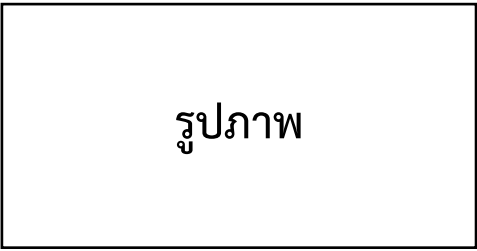
..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

4.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

5. สรุปผลการวิจัย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

รูปภาพ

รูปที่ 1

ที่มา :

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

ตารางที่ 1

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]

ที่มา :

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

6. อภิปรายผลการวิจัย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

.....
.....

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

7. ข้อเสนอแนะและการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

.....
.....

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

8. กิตติกรรมประกาศ (ถ้ามี) TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

.....
.....

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

9. เอกสารอ้างอิง TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

ผู้แต่งประเภทหนังสือ.//ปีพิมพ์.//ชื่อหนังสือ.//ครั้งที่พิมพ์ 2 (ถ้ามี).//สถานที่พิมพ์.//สำนักพิมพ์.
ผู้เขียนประเภทวิทยานิพนธ์ฉบับพิมพ์.//ปีพิมพ์.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//ระดับวิทยานิพนธ์.//ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชาคณะ.//
ชื่อสถาบัน.//จังหวัด.
ผู้เขียนประเภทวิทยานิพนธ์ฉบับอิเล็กทรอนิกส์.//ปีพิมพ์.//ชื่อวิทยานิพนธ์.//ระดับวิทยานิพนธ์.//ชื่อสาขาวิชาหรือ
ภาควิชาคณะ.//ชื่อสถาบัน.//จาก/http://www.xxxxxxxxxxxxxxx.
ชื่อผู้เขียนบทความฉบับพิมพ์.//ปีพิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่).//เลขหน้า.
ชื่อผู้เขียนบทความฉบับอิเล็กทรอนิกส์.//ปีพิมพ์.//ชื่อบทความ.//ชื่อวารสาร.//ปีที่(ฉบับที่).//เลขหน้า.//จาก/
http://www.xxxxxxxxxxxxxxx.
ชื่อผู้เขียนบทความนำเสนอในการประชุมวิชาการ.//ปีพิมพ์.//ชื่อเรื่องบทความ.//ใน/ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).//ชื่อ
วารสาร.//ปีที่(ฉบับที่).//เลขหน้า.

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

ชื่อผู้เขียนบทความนำเสนอในการประชุมวิชาการ.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่องบทความ.// ใน/ ชื่อบรรณาธิการ/ (บรรณาธิการ).// ชื่อ
 หัวข้อหรือเรื่องการประชุม.// ชื่อการประชุม.// (หน้า).// สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์.

ผู้แต่งในหน้าเว็บไซต์.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง.// สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี(ที่สืบค้น),/จาก/http://www.aaaaaaaaaaaaa.

เว็บ 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Author, A. A.// (Year).// *Title of book*.// (xx ed.).// Location:/Publisher.

Author, A. A.// (Year).// *Title of Doctor Dissertation or Master's Thesis*.// (Doctoral dissertation or master's
 thesis).// Name of Institution.// Location.

Author, A. A.// (Year).// "Title of Article".// *Title of article*.// Volume(Number),/Page.

Author, A. A.// (Year).// *Title of post*.// Retrieved Month,/Day/Year,/from/http://www.aaaaaaa.xxx.

หมายเหตุ / คือ เคาะ 1 ครั้ง

รูปแบบบทความฉบับเต็ม ไม่เกิน 12 หน้ากระดาษ A4
ระยะขอบบน 1.5 นิ้ว ระยะขอบล่าง ซ้าย และขวา 1 นิ้ว
ใช้ฟอนต์แบบ TH Sarabun New ตลอดทั้งบทความ

ชื่อบทความวิชาการภาษาไทย

TITLE IN ENGLISH

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New

16 พอยท์ ตัวหนา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

ชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความ^{1*} และชื่อ - นามสกุลผู้เขียนบทความร่วม²

First Author^{1*} and Co - Author²

TH Sarabun New

14 พอยท์ ตัวหนา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

บทคัดย่อ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

คำสำคัญ : คำสำคัญ 1, คำสำคัญ 2, คำสำคัญ 3

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Abstract TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

เนื้อหาไม่เกิน 250 คำ

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา

Keyword: Keyword 1, Keyword 2, Keyword 3

¹ ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความ

² ตำแหน่ง และสังกัดของผู้เขียนบทความร่วม

*Corresponding author, E-mail: Sample@mail.com ของผู้แต่งหลัก

TH Sarabun New 12 พอยท์ ตัวธรรมดา

1. ส่วนนำ TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

2. ส่วนเนื้อหาย่อย TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....

2.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....

2.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

3. สรุปผล TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....

3.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....

3.1.1 หัวข้อย่อย (ถ้ามี) TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

..... } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา
.....
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

รูปภาพ

รูปที่ 1 } TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา
ที่มา :
เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

ตารางที่ 1 TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]	[หัวตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]
[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]	[ข้อมูลตาราง]

ที่มา : TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

4. เอกสารอ้างอิง TH Sarabun New 16 พอยท์ ตัวหนา

ผู้แต่งประเภทหนังสือ.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อหนังสือ.// ครั้งที่พิมพ์ 2 (ถ้ามี).// สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์.

ผู้เขียนประเภทวิทยานิพนธ์ฉบับพิมพ์.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// (ระดับวิทยานิพนธ์).// ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชาคณะ.// ชื่อสถาบัน, /จังหวัด.

ผู้เขียนประเภทวิทยานิพนธ์ฉบับอิเล็กทรอนิกส์.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อวิทยานิพนธ์.// (ระดับวิทยานิพนธ์).// ชื่อสาขาวิชาหรือภาควิชาคณะ.// ชื่อสถาบัน.// จาก/http://www.xxxxxxxxxxxxxxx.

ชื่อผู้เขียนบทความฉบับพิมพ์.// (ปีที่พิมพ์).// “ชื่อบทความ”.// ชื่อวารสาร.// ปีที่(ฉบับที่), /เลขหน้า.

ชื่อผู้เขียนบทความฉบับอิเล็กทรอนิกส์.// (ปีที่พิมพ์).// “ชื่อบทความ”.// ชื่อวารสาร.// ปีที่(ฉบับที่).// เลขหน้า.// จาก/http://www.xxxxxxxxxxxxxxx.

ชื่อผู้เขียนบทความนำเสนอในการประชุมวิชาการ.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่องบทความ.// ใน/ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อวารสาร.// ปีที่(ฉบับที่), /เลขหน้า.

ชื่อผู้เขียนบทความนำเสนอในการประชุมวิชาการ.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่องบทความ.// ใน/ชื่อบรรณาธิการ (บรรณาธิการ).// ชื่อหัวข้อหรือเรื่องการประชุม.// ชื่อการประชุม.// (หน้า).// สถานที่พิมพ์: /สำนักพิมพ์.

ผู้แต่งในหน้าเว็บไซต์.// (ปีที่พิมพ์).// ชื่อเรื่อง.// สืบค้นเมื่อ/วัน/เดือน/ปี(ที่สืบค้น), จาก/http://www.xxxxxxxxxxxxxxx.

เว้น 1 บรรทัด (8 พอยท์)

Author, A. A.// (Year).// Title of book.// (xx ed.).// Location: /Publisher.

Author, A. A.// (Year).// Title of Doctor Dissertation or Master's Thesis.// (Doctoral dissertation or master's thesis).// Name of Institution.// Location.

Author, A. A.// (Year).// “Title of Article”.// Title of article.// Volume(Number), /Page.

Author, A. A.// (Year).// Title of post.// Retrieved Month, /Day/Year, /from/http://www.xxxxxxxxxxx.xxx.

หมายเหตุ / คือ เคาะ 1 ครั้ง

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวหนา

TH Sarabun New 14 พอยท์ ตัวธรรมดา